DOROTHY MACK

Ai încredere în mine

Traducerea si adaptarea în limba română de:
CECILIA IONESCU
ALCRIS
M-94

Capitolul 1

Când intră în cabana sa, într-o frumoasă seară de la mijlocul lui iulie, pe la ora nouă, Matthew Wolf avu o impresie stranie. Sau mai degrabă o intui.... Cineva se aşezase în balansoarul din salon. Intrusul îl trăsese în faţa ferestrei, ca pentru a profita de ultimele raze de soare. Nu se putea înşela, deoarece cunoştea locul fiecărui element de mobilier din lemn sculptat de străbunicul său indian. In plus, era singurul care frecventa această cabană izolată la trei mii de metri altitudine în Munţii Stâncoşi din Colorado. Atunci, cine?

Cu simţurile în alertă, se duse în bucătăria pe care o inspectă. Cineva cinase acolo. La lumina lămpii cu petrol zări o cutie de conserve goală, pe masă, un bol şi o furculiţă în chiuvetă. Din ce în ce mai intrigat, ieşi din bucătărie fără zgomot, apoi urcă scara care ducea la dormitorul său. Acolo, împinse uşa întredeschisă. Cineva era întins liniştit în patul său şi “ea” dormea acolo buştean.

- Trezeşte-te, Bucle de Aur!

Jenna Mallory, cu mintea înceţoşată de somn, percepu o voce cu inflexiuni aspre, dar fu incapabilă să reacţioneze. Oare unde se afla şi de ce era trezită? Era atât de bine să doarmă după peripeţiile ultimelor două zile.... Apoi fu cuprinsă de nelinişte şi deschise ochii. Oare tatăl său îi dăduse deja de urmă?

- Haide, în picioare! reluă vocea nerăbdătoare. Tata urs s-a întors acasă şi nu-i place deloc să vadă pe cineva dormind în patul său!

In aceeaşi clipă, o mână i se puse pe umăr şi o întoarse. Speriată, deschise brusc ochii şi-l privi pe bărbat. La lumina de culoarea ambrei a lămpii cu petrol, distinse o faţă cu trăsături bine conturate. Bărbia îi era mai degrabă voluntară, gura senzuală.... Părul negru ca smoala, des şi deocamdată ciufulit, era ondulat. Frumuseţea sa bărbătească, pusă în evidenţă de lumina clarobscur', o captiva, dar dacă acest bărbat îi făcea o impresie atât de puternică, era pentru că nu-i era complet necunoscut.

- Ce faci în patul meu? o întrebă pe un ton sever.

- Eu.... credeam.... In sfârşit, mi se părea.... bâigui Jenna, agitată.

Conştientă subit că se culcase în slip şi sutien, se întrerupse şi-şi trase cearşaful pe umeri. Făcându-şi curaj, începu iar să vorbească.

- Sunt Jenna Mallory, spuse cu o voce tremurătoare. Nu mă recunoşti, Matthew?

- Jenna? Jenna Mallory?

- Uf! oftă aceasta lăsându-şi capul să cadă pe pernă. Ei

bine, nu te-am recunoscut imediat. Ia te uită, ultima noastră întâlnire a fost cu mult timp în urmă. Cel puţin.... Aşteaptă să mă gândesc....

Se prefăcu că face un calcul rapid, deşi îşi amintea perfect ultima lor întâlnire.

- Doisprezece ani, cred! Trebuie să fi avut paisprezece ani când familia mea a venit să-şi petreacă vacanţa la cabană, iar tu nouăsprezece, aşa este? Lisa avea vârsta ta, cel puţin continuă şmechereşte, fără să remarce tăcerea lui ostilă.

In timp ce ea flecărea, Matthew puse lampa pe noptieră, fără să catadicsească s-o privească. Apoi îşi duse mâna la cămaşă şi începu s-o descheie.

- Ce faci? exclamă Jenna, întreruptă din elan.

- Mă dezbrac. Ca în fiecare seară înainte de a mă culca.

- Să te culci? Dar unde? replică tânăra fată neîncrezătoare.

- Sunt obosit şi vreau să dorm.

Lăsă cămaşa să-i cadă pe podea, descoperindu-şi bustul atletic şi bronzat.

- Nu, asta nu! exclamă Jenna văzându-l acum îndreptându-şi mâna spre curea. Situaţia este foarte stânjenitoare.... Ascultă, este patul meu. {tiu că tata te lăsa să foloseşti cabana noastră când nu eram aici, dar

- Mă lăsa să folosesc cabana voastră? o întrerupse bărbatul, cu o faţă mai dură decât piatra.

O dezaproba şi tânăra fată se înfioră sub focul aprins în privirea sa, apoi îşi reveni. Dacă încerca s-o impresioneze, nu reuşise! Pe un ton puţin condescendent, îşi reluă explicaţiile.

- Da, ştiu că petreceam aici doar în vacanţe. Si când mama... Pe scurt, cabana ne aparţine şi cum am intenţia să petrec aici câteva zile, mi-ar plăcea să pleci

- O consideri cabana familiei Mallory? repetă Matthew cu o voce ameninţătoare.

- Da, şi. . .ce? bâigui tânăra fată

- Cabana aceasta aparţine familiei Wolf! N-a fost niciodată a familiei Mallory, chiar când aceştia veneau aici. Aşa că n-ai ce căuta în ea. Mai ales că ai neglijat un amănunt

- Care? replică Jenna cu un aer sfidător.

- Să-i ceri proprietarului permisiunea de a locui aici.

- Tatălui meu? Visez!

- Nu, adevăratului proprietar!

- Dar....

- Cabana aceasta îmi aparţine de ani de zile, spuse bărbatul, cu un zâmbet pe buze, dar cu o privire de gheaţă. Si-ţi amintesc că eşti în patul meu, Bucle de Aur. In cazul în care nu accepţi să-l împarţi cu mine, te sfătuiesc să-ţi muţi funduleţul de acolo......

- Este intolerabil! exclamă Jenna, din ce în ce mai furioasă.

Sări în picioare. De ieri, viaţa sa care până atunci mersese şnur,
se schimbase în haos şi devenise un coşmar.

- Tata nu ne-a spus nimic, niciodată, protestă ea. Vreau să spun.... n-am venit aici ani de zile, deoarece.

- .... a vândut-o, rosti Matthew din vârful buzelor.

Vândută? La această veste, Jenna îşi simţi inima strângându-se.

- Nu ştiam.... reluă ea cu toată sinceritatea.

Pentru a da crezare spuselor sale, îl privi drept în ochi. Fascinată subit de ochii frumoşi de culoare închisă care-i aminteau de trecut, îşi pierdu siguranţa. Ei bine, această emoţie era ridicolă. Nu mai avea paisprezece ani!

- Si ai cumpărat-o tu? continuă cu gura uscată.

- Spune mai degrabă că am smuls-o din mâinile acestui escroc. Onorabilul tău tată a furat-o pe mama şi i-a înşelat încrederea. Dar până la urmă am recuperat cabana noastră, răspunse bărbatul cu un aer mulţumit.

Siguranţa sa o impresionă. Cât i-ar fi plăcut să fie şi ea la fel. Acum, dacă o arunca afară, oare unde se va duce? Unde să găsească singurătatea necesară pentru a lua cea mai importantă decizie din viaţa sa?

- Aşa că, ai intrat aici fără permisiune, reluă bărbatul, fără să-şi ascundă dispreţul.

- Dar nimic nu-mi dovedeşte că spui adevărul....

Se întrerupse, speriată de expresia feţei sale.

- Te cred, reluă repede. Dar dacă sunt aici, este pentru a fi singură şi. . .a mă gândi.

- Ghinion! replică Matthew, glacial.

Totuşi, în spatele intransigenţei sale, Jennei i se păru că întrezăreşte puţină înţelegere.

- Lasă-mă să petrec doar noaptea aici şi mâine.... vom mai vorbi, îl rugă.

Când se va face zi, cel puţin nu va mai avea impresia că este prinsă într-o capcană. Urmă o scurtă tăcere, apoi îl simţi că se

relaxează.

- Atunci, doar o noapte.

- Mulţumesc.

Uşurată, se aşeză pe pat.

- Stiam că nu mă vei da afară în mijlocul nopţii.... Dar se întrerupse, văzându-l ducând din nou mâna la curea.

- Matthew!

- Ţi-am spus că vreau să mă culc, ripostă acesta, desfăcând catarama.

- Dar tocmai ai spus că....

-. .că poţi rămâne, dar nu că voi pleca eu. Eşti în patul meu. Dacă vrei să-l împărţim, nu sunt împotrivă....

La aceste cuvinte, privirea ochilor de culoare închisă se plimbă peste umerii săi goi şi peste cearşaful înfăşurat încă în jurul ei.

- .... altfel, caută un alt loc unde să dormi, pentru că în două minute, va fi prea târziu!

Panicată, Jenna se ridică şi se repezi spre uşă.

- Dar toate celelalte camere sunt de nelocuit! protestă.

- Nu este problema mea.

- Dă-mi cel puţin lampa cu petrol. Nu-mi doresc să cad pe scară, pledă cu teamă, văzându-l că-şi descheie nasturii blugilor.

Spre marea ei uşurare, nu-şi scoase pantalonii, ci luă lampa şi i-o întinse.

- Si să nu dai foc, adăugă cu aroganţă.

In clipa în care i-o luă din mâini, Jenna atinse uşor degetele bărbatului. La acea simplă atingere, inima îi bătu să-i spargă pieptul.

- Iţi promit să fiu atentă.... îl asigură tulburată, grăbindu-se să iasă.

- Ei bine, noapte bună!

Vocea nonşalantă şi ironică o urmări până pe scară.

Să petreacă o noapte bună.... Iată ce părea pe deplin compromis. In afară de cea a lui Matthew, nicio încăpere din cabană nu merita numele de dormitor. Jenna se instală mai întâi pe un divan. Dar se simţi atât de rău, încât renunţă. Apoi se gândi să găsească puţin confort în balansoarul din care admirase apusul soarelui pe munţii Stâncoşi, la sfârşitul după-amiezii. Dar cu toată pătura pe care tocmai o descoperise, era foarte incomod. Aşa că, în disperare de cauză, îşi întinse cearşaful şi pătura improvizată în faţa şemineului din salon. După ce se întinse, suflă în flacăra lămpii şi se adânci în întuneric. Oftând, încercă să-şi găsească o poziţie confortabilă, pentru a adormi. Se simţea atât de obosită.... Atât de multe evenimente se desfăşuraseră în ultimele zile. Iar această întâlnire greu de suportat cu Matthew Wolf însemna totul. Ca şi când nu avea şi aşa destule probleme.

Cu toate acestea, tânăra femeie zâmbi. Dumnezeule, Matthew Wolf, el deţinea primul rol în visurile sale. Intr-unul din ele, Matthew venea s-o ia la balul de sfârşit de an, unde eleganţa lor provoca invidie şi admiraţie. In altul, el o descoperea scăldându-se într-un izvor cu apă caldă, sus pe munte. I se alătura cu mişcări domoale de bras şi o săruta brusc pe gură. In realitate, Matthew nu-i acordase niciodată atenţie, în afară de ce pretindea politeţea. .

Cu nostalgie, Jenna îşi aminti zilele fericite petrecute la

cabană, apoi se posomorî. Acest străin taciturn şi autoritar nu semăna deloc cu adolescentul fermecător care făcea o mulţime de servicii familiei Mallory şi se ocupa de cabană în lipsa lor. Oare de ce se schimbase?

Simţind parchetul vătămându-i şoldul, se rostogoli pe o parte pentru a-şi găsi o poziţie mai confortabilă, dar fără succes. Tristă, se gândi doar că disconfortul fizic se potrivea cu disconfortul moral al existenţei sale. Chiar îi trebuia câteva zile de gândire pentru a-şi pune ordine în idei şi emoţii, departe de tatăl său. Evident, sora sa îi definise bine indispoziţia: era tulburată deoarece se va căsători. Nicio logodnică nu scăpa fără să-şi pună aceste întrebări în ajunul nunţii. Dar.... dacă refuza până la urmă să-l ia de soţ pe Wes Sherborn, tatăl său îi va accepta decizia?

Lui Drake Mallory nu-i lipseau argumentele în favoarea acestei căsătorii. Wes şi Jenna formau o pereche ideală, crescând împreună, mergând la aceeaşi şcoală şi urmând aceleaşi studii. De altfel, logodna lor data probabil din leagăn. In plus, taţii lor munceau în deplină înţelegere şi Wes va prelua moştenirea de la tatăl său în societate. Un viitor pe deplin trasat deja.

Dar o plictisea de moarte. Oare era cu adevărat vina lui Wes? Nici măcar ea nu ştia ce-şi dorea în viaţă, aşa că în ce fel ar fi putut el împărţi viaţa cu ea? Si subit, în mijlocul nopţii, se produse o lumină şi cel care dormea la etajul superior îi apăru în minte. Fără să vrea, simţi un fior uşor de bucurie, dar nu se putu împiedica să reacţioneze.

"Haide Jenna, ai douăzeci şi şase de ani. N-ai să începi din nou să te laşi pradă fantasmelor în legătură cu Matthew!" Căutând să

doarmă, se întoarse pe burtă şi închise ochii. Dar evenimentele din ultimele două zile i se desfăşurau ca un film în faţa ochilor.

In rochie de mireasă, Jenna se afla pe estrada celui mai luxos magazin pentru căsătorii din Palm Beach. In timp ce se răsucea, îşi văzu imaginea în oglindă; cea a unei femei tinere şi frumoase, zveltă, cu o expresie dezamăgită. Privi o clipă materialul somptuos şi nodul de mătase din talie, brodat cu fir de aur şi perle mici. De fiecare parte a estradei, două femei o observau cu o privire critică.

- Intoarce-te la dreapta, Jenna, îi indică sora sa. Da, aşa... faldul rochiei mă uluieşte.... Ce crezi, Karen? întrebă adresându-se croitoresei de alături.

- Aveţi dreptate, aprobă Karen Dodd. Dar viitoarea noastră mireasă a mai pierdut din greutate. Este o catastrofă, nu vom avea niciodată o rochie perfectă....

- Totul va fi bine, reluă Lisa cu infatuare. Căsătoria va avea loc pe treizeci august, mai avem încă şase săptămâni pentru a face retuşurile necesare.

Apoi, apropiindu-se de Jenna, îi luă mâna îngheţată.

- Intr-adevăr ai slăbit, surioară. Pari pierdută în rochie.... îi şopti pe un ton mai scăzut.

După aceea se urcă pe estradă pentru a aranja modul în care cădea rochia. Nemişcată, Jenna nu spuse nicio vorbă, văzând trecându-i prin faţa ochilor întreg destinul.

Provenită dintr-o familie bogată, logodită cu un bărbat seducător, care-i oferea luxul cu care fusese obişnuită din copilărie. Nu va fi oare curând cea mai fericită femeie din lume?

Cuprinsă subit de îndoială, nu-şi putu stăpâni o mişcare

nervoasă şi şifonă materialul minunat din cea mai celebră industrie de mătase din Veneţia.

- Satin organza, insistă croitoreasa cu respect, atingând materialul moarat.

Cu coada ochiului, Jenna le cercetă imaginea în toate cele trei oglinzi. Cu un aer în sfârşit mulţumit, Karen Dodd ridică trena, în timp ce Lisa o liniştea.

- Vei fi splendidă, îi spuse. Nu da atenţie la ce spune. Simplă invidie

Jenna o privi cu un aer indiferent.

- Ai totul pentru a fi fericită, chiar mai mult: frumuseţe, fără să uităm o familie bogată, la care se adaugă un logodnic cu avere şi seducător.... şi o soră mai mare amabilă, îi destăinui Lisa râzând. Stii că te invidiez? Ai o talie de viespe, în timp ce eu semăn cu o cutie de tutun, continuă cu umor.

Jenna judecă silueta elegantă şi fină a surorii sale. Redevenind serioasă, Lisa îi mângâie obrazul.

- Mă îngrijorează mai ales aerul tău trist. Eşti sigură că totul este în regulă? N-am mai vorbit de la Crăciun, de la logodna ta de fapt.

- N-am nimic de spus, răspunse Jenna puţin prea repede.

- Eşti sigură? Pentru că dacă nu eşti....

Văzând croitoreasa întorcându-se, Lisa se întrerupse. Jenna binecuvântă această apariţie neaşteptată, care o scutea de continuarea unei discuţii febrile. Karen Dodd ţinea în mână un voal din dantelă de Calais.

- Aspectul final! anunţă.

Il aşeză cu grijă peste părul ondulat şi auriu al Jennei, apoi aranjă eleganta coroniţă din trandafiri albi de mătase.

- Gata! declară dându-se înapoi să judece efectul. Este splendidă, nu găsiţi? reluă întorcându-se spre Lisa.

- Va fi o nuntă de vis, întări sora sa, la fel de entuziasmată.

Nuntă de vis? Jenna îşi întâlni în oglindă ochii căprui. Tânăra femeie pe care o vedea, puţin prea slabă, cu un aer rătăcit, care într-adevăr nu simţea o mare bucurie. Dar oare cum ajunsese aici? Iarna, acea căsătorie prevăzută pentru luna august, îi părea la ani-lumină.... Wes Sherborn o ceruse în faţa celor două familii, în timpul mesei de Crăciun. Văzând feţele bucuroase care se întorseseră spre ea, Jenna bănuise că fiecare presimţise această intervenţie, în afară de ea.

Rugămintea lui Wes o iritase mai întâi, apoi acel resentiment dispăru în tumultul de felicitări şi de îmbrăţişări. Cel mai nostim era că ea nici măcar nu răspunsese la întrebare. Dar părea că asta n-avea nicio importanţă. Oare răspunsul nu se ştia de la sine? Si apoi, vederea tatălui său radiind de bucurie îi înlăturase îndoielile. Toată viaţa încercase să-l facă să fie mândru de ea, iar în acea zi se părea că în sfârşit reuşise. Si dacă ezitările sale vor persista, va avea destul timp să se răzgândească.

Dar timpul trecuse mult prea repede şi ziua nunţii se apropia. Simţind menghina strângându-se zi după zi în jurul ei, Jenna se simţea la fel de neputincioasă ca o eroină de tragedie în faţa destinului.

Gândurile întunecate îi fură întrerupte brusc de soneria telefonului pus pe estradă.

Era tatăl său.

- Bună ziua, Jenna. Sunt fericit că eşti încă acolo! exclamă Drake Mallory cu o voce răsunătoare. Te aştept acasă, diseară la ora şase. Cu Wes, bineînţeles.

- Dar prevăzusem deja altceva.... obiectă slab Jenna.

- Cu atât mai rău, şi oricum Wes a fost anunţat. Pe curând, vorbi hotărât tatăl său, închizând imediat.

Năucită, Jenna aşteptă o clipă înainte de a lăsa telefonul.

- Tata vrea să mă vadă cu Wes la ora şase, spuse cu o voce fără timbru. Pare enervat

- Nu-i nimic, ştii că afacerile sale nu sunt foarte stabile acum.

- Credeam că totul s-a aranjat.

- Nu chiar. Tata trebuie să rezolve acea problemă de speculaţii imobiliare, înainte să afle ziarele, spuse încet Lisa. Aşa că, mucles

- Nu eu voi vorbi despre asta. In tot cazul, tata avea vocea sa de zile mari. Nu pot face nimic, dar când vorbeşte aşa, mi-e teamă.

- Nu crezi că dramatizezi puţin? o întrebă Lisa privind-o pe sub sprâncene.

Alertată de expresia evazivă a surorii sale. Jenna o privi suspicioasă.

- Si tu? Nu ştii secretul? Spune-mi, ce ne aşteaptă diseară?

- Vei vedea, răspunse Lisa eschivându-se. Vino aici, este un amănunt care chiar mă deranjează la trenă, continuă schimbând subiectul.

- Incetează, totul este perfect. Spune-mi ce se pregăteşte!

- Imposibil. Dacă tata află că i-am trădat secretul, va fi furios.

- Te rog. Sunt atât de nervoasă, insistă Jena, gata să plângă.

- Bine, de acord, oftă Lisa, la capătul răbdării. Tatăl nostru şi al lui Wes vor să facă diseară cadourile de nuntă. Tata vă va da cheile casei voastre. O vei a-do-ra! Si domnul Sherborn va oferi fiecăruia cheile unui Mercedes şi în plus, luna de miere: o croazieră în Grecia, pe un iaht privat. Genial, nu?

Fiecare din acele cuvinte o sfâşia pe Jenna. Două automobile identice, o lună de miere aleasă de o terţă persoană, o casă pe care n-o văzuse niciodată, dar în care va trebui să-şi petreacă restul vieţii cu Wes, viitorul său soţ? De neconceput. Insăşi ideea de a deveni soţia lui Wes îi făcea cu siguranţă groază. Era imposibil.... Dar n-o simţise niciodată cu atâta acuitate până în acea zi.

Era târziu, dimineaţă, când Jenna şi Lisa ieşiră din magazin, după terminarea probei.

- Să nu uiţi să vii diseară, altfel tata mă va ucide! Iţi înţeleg neliniştea, dar eşti puţin surmenată de toate aceste evenimente. Va trece. Crede-mă, toate femeile trec prin asta.

- Tu nu.

- Ar trebui să-ţi povestesc temerile mele prenupţiale! glumi Lisa.

- Promiţi?

- Promit. Pe curând.

Jenna urcă în maşină şi demară. Mereu constrângeri.... Dar de data aceasta, era picătura care umpluse paharul. Trebuia să se mărite cu un bărbat ales de tatăl său, numai pentru a-i face lui plăcere?

Indepărtându-se, n-o luă pe drumul spre casă, ci coti pe un bulevard umbrit de palmieri. Ii plăcea sudul Floridei, unde trăise aproape toată viaţa. De la divorţul părinţilor, locuise mereu la tatăl ei, în afară de un scurt timp în apartamentul mamei. Aprecia căldura din Miami, palmierii şi plajele cu nisip galben. In schimb, nu-i plăcea autoritatea tatălui său, sporită de când se logodise cu Wes. Cu cât se apropia nunta, cu atât mai mult simţea că viaţa sa îi scapă. Totul mergea prea repede.... In aceeaşi clipă, îşi dădu seama că rula cu toată viteza pe autostradă, într-o direcţie necunoscută. Similitudinea dintre gândurile sale şi acea situaţie, o amuză. Un panou indica o ieşire spre aeroportul internaţional Palm Beach şi Jenna viră imediat la dreapta. Nu ştia unde va merge, dar un avion o va duce mai repede şi mai departe de tatăl său decât maşina.

Ajunsă la aeroportul din Dallas, Jenna telefonă acasă şi aşteptă cu teamă să i se răspundă. Acum era trecut de ora douăzeci şi unu: erau zece ore de când părăsise magazinul pentru nunţi. In sfârşit, răspunse o servitoare. Jenna inspiră şi spuse imitând vocea lui Karen Dodd.

- Sunt doamna Dodd, croitoreasa domnişoarei Mallory. Aş dori să vorbesc cu Lisa Mallory Clarke.

- O clipă, vă rog.

In timp ce aştepta, Jenna se întrebă cum îi va mărturisi surorii sale ce făcea la Dallas. De fapt, de ce la Dallas? Ajunsă la aeroportul din Palm Beach, luase primul avion disponibil care mergea la Dallas. Nu cunoştea pe nimeni aici şi nici nu avea unde să locuiască. Dar aeroportul nu-i era necunoscut. Acum

doisprezece ani, familia sa petrecea toate vacanţele de vară într-o cabană din Munţii Stâncoşi. Itinerarul o ducea invariabil până la Dallas, iar de acolo la Colorado Springs. Apoi tatăl său închiria o maşină pentru a-şi continua drumul până în munţi. La această evocare, deveni nostalgică. Atunci, mama sa trăia încă şi părinţii erau fericiţi. Işi aminti şi de plimbări, de băile într-un extraordinar izvor cald şi de prima sa dragoste, Matthew Wolf. Era frumos ca un zeu.... Si astăzi, amintirea lui o făcea să se înfioare. Ce de lacrimi vărsase când tatăl său decretase că nu se vor mai întoarce în cabana lor din Colorado. Dar Matthew Wolf........ oare ce se întâmplase cu el?

Vocea Lisei îi întrerupse brusc şirul gândurilor.

- Bună seara, doamnă Dodd. Ascultaţi, momentul este mai degrabă prost ales....

- Lisa! Eu sunt.

- Jenna! exclamă sora sa. Domnul Sherborn este furios. S-a întors acasă, cu soţia sa plângând. Tata este nebun de furie.... Vrea să trimită poliţia pe urmele tale dacă nu te întorci imediat! De altfel, prefer să nu ştiu unde eşti, dar spune-mi cel puţin dacă totul este în regulă.

- Este în regulă. In sfârşit, este un fel de a spune... Lisa? Este imposibil.

- Dar, despre ce vorbeşti?

- Nu vreau să mă căsătoresc cu Wes.

- Eşti sigură? murmură Lisa.

- Aproape.

- Aproape nu înseamnă complet....

Urmă o scurtă tăcere.

- Ce face Wes? o întrerupse Jenna, simţindu-se vinovată că nu pusese mai întâi această întrebare.

- Egal cu el însuşi….A aşteptat, apoi a plecat să joace tenis. Jenna, îţi dai seama că..

- Stiu, am semănat zâzanie, dar mi-a fost teamă mai devreme, când ai vorbit despre acele cadouri…. spuse aceasta foarte încet.

- Si acum?

- Este mai bine, mai degrabă pentru că sunt aici şi nu acolo, mărturisi Jenna muşcându-şi buza. Dar asta nu rezolvă problema.

Inghiţi cu greutate, apoi dădu brusc frâu liber disperării:

- Lisa, ce trebuie să fac?

- Pentru început, nu te sfătuiesc să te întorci deocamdată acasă, oftă sora sa. Ia-ţi tălpăşiţa o zi sau două. Ii voi spune tatei că ai telefonat, dar mâine sau poimâine doar, când va fi destul de calm pentru a mă asculta.

- Bun, de acord…. Ai dreptate.

- De fapt…. ai intenţia să-l suni pe Wes?

- Ai putea să-i spui tu că…. am plecat pentru că trebuie să mă gândesc. Spune-i de asemenea că mă simt bine şi că-i voi telefona, debită dintr-o suflare, blestemându-şi laşitatea.

- De acord, Jenna…. nu uita că toţi te iubim….

- Eu…. Mulţumesc. Incă un lucru. Maşina mea este la aeroportul din Palm Beach. In cutia pentru mănuşi, vei găsi tichetul de parcare şi…

Se întrerupse, incapabilă să continue.

- …. inelul meu de logodnă, spuse brusc. Pune-l undeva până

mă întorc.

- Oh, Jenna! Ai. . .

- Trebuie să închid. Am să te mai sun....

Ultimele imagini ale filmului trecură prin mintea tinerei femei când aţipi. Işi aminti senzaţia de singurătate care-i strânsese inima când terminase convorbirea. Cum se întreba unde să meargă, îşi aminti de o cabană din lemn, într-o vale umbroasă din Munţii Stâncoşi. In prag, se afla un bărbat.... Inainte de a se adânci în somn, Jenna schiţă un zâmbet. Matthew Wolf.... Nu-i părăsise niciodată gândurile. Intâlnirea lor mai degrabă furtunoasă din acea seară reanimase flacăra din tinereţe, transformând-o în pasiune de femeie.

Capitolul 2

Când Jenna deschise ochii, nu se făcuse încă ziuă, apoi primele raze ale soarelui, blânde şi aurii, luminară salonul. Se întinse ca o pisică, aproape fericită pentru ziua care va veni. Va reuşi să-l convingă pe Matthew s-o lase să locuiască aici un timp! De ce să nu-i plătească masa şi casa? Se înţelege, îşi cheltuise aproape toţi banii pentru a-şi cumpăra biletul de avion, fără să pună la socoteală o noapte într-un motel, diversele cumpărături şi închirierea maşinii pentru a ajunge la cabană. Avea şi cărţi de credit, dar se temea ca tatăl său să nu-i dea de urmă dacă le folosea. Ii cunoştea bine metodele: angajarea serviciilor unei agenţii de detectivi particulari şi să dea nişte telefoane unor prieteni bine plasaţi…Dacă din nenorocire ar găsi-o, ar duce-o acasă şi ar fi obligată să-l ia de soţ pe Wes. Drake Mallory era în stare de orice pentru a-şi atinge scopurile. Si când te gândeşti că era convins că acţionează pentru binele ei….

Auzind subit zgomot de paşi pe scară, tresări, apoi înfăşură mai strâns cearşaful în jurul ei. Ajuns în salon, Matthew privi în direcţia sa. Oare la ce se gândea când ochii li se întâlniră?

- Am dormit buştean, o anunţă bărbatul, privindu-i patul improvizat. Si tu?

- Minunat, replică Jenna, indignată de ironia sa.

Matthew izbucni în râs şi tânăra femeie făcu ochii mari, surprinsă de reacţia sa. In plus, veselia îi îmblânzi trăsăturile, ceea ce-l făcea şi mai seducător. Recunoscându-l în sfârşit pe băiatul frumos pe care-l păstrase în amintire, Jenna simţi că se topeşte. Apoi, conştientă brusc de emoţia sa, îşi reveni repede şi se strădui

să şi-o ascundă.

- Vrei să iei micul dejun înainte de a porni la drum? o întrebă el.

Si fără să aştepte măcar răspunsul, dispăru în bucătărie.

Indată ce nu-l mai văzu, Jenna sări în picioare şi, înfăşurată în cearşaf, se repezi în baia situată la etaj. Făcu rapid un duş, apoi îmbrăcă blugii şi bluza cumpărate în ajun din Colorado Springs, înainte de a i se alătura lui Matthew în bucătărie.

Aşezat deja la masă, acesta mânca un bol cu cereale. Un delicios parfum de cafea umplea bucătăria. Jenna simţi imediat o foame de lup.

- Bolurile sunt acolo, spuse bărbatul indicându-i dulapul de vase cu bărbia. Iar lingurile sunt în sertar. Serveşte-te.

Stânjenită de privirea sa, tânăra femeie îl ascultă şi se aşeză în faţa lui. Cu o mină uşor dezgustată, privi pe rând cutia cu cereale şi sticla cu lapte rece de pe masă.

- Poate sunt nepoliticoasă, dar asta este tot ce ai?

- Cu riscul de a-ţi părea lipsit de inimă, n-am nimic altceva, replică Matthew fără să înceteze să-şi mănânce cerealele. Nu-ţi place?

- Deloc. Parcă ar fi scoarţă udată cu lapte.... Chiar îţi place?

- La nebunie....

Descumpănită o clipă, tânăra femeie nu ştia ce să-i răspundă. Când îi întinse cutia, o luă cu un aer degajat şi-şi turnă cereale în bol. Dar nu se atinse de ele.

- Cafeaua este gata, spuse Matthew pe un ton morocănos, privind cafetiera.

Jenna se ridică pentru a merge să-şi umple o ceaşcă. Oare de ce o trata în acest mod îngrozitor? Din cauza apariţiei sale neaşteptate în cabana lui? Nu-i spusese deja, în ajun, modul său de a gândi? Il ofensase oare în trecut? Dacă asta era situaţia, ea nu-şi amintea. Oricum, se gândi Jenna îndulcindu-şi cafeaua, dacă reproşurile sale veneau de atât de departe, înseamnă că avea un necaz statornic.

Apoi, cum tăcerea persista, se hotărî să vorbească din nou.

- Matthew, începu, făcându-şi curaj. Aş vrea să-ţi vorbesc....

Se întrerupse, descurajată brusc de faţa sa impasibilă. Nu-i acorda deloc atenţie şi asta o tulbură. Inima începu să-i bată gata să-i spargă pieptul şi o clipă se simţi atât de dezorientată, încât rămase mută. Işi făcu din nou curaj.

- Stiu că n-am ce face aici, dar trebuie să mă laşi să rămân câteva zile.

- Cum asta, trebuie? replică dur Matthew.

- Nu te voi deranja, îţi promit, reluă Jenna, cu degetele crispate pe masă. N-am venit în Colorado pentru a găsi o companie, dimpotrivă....

- Si acesta este motivul pentru care trebuie să-ţi acord ospitalitate? repetă bărbatul fără să ia în seamă nervozitatea sa.

- De acord, cuvintele au fost prost alese, murmură. Asta pentru că.... nu ştiu foarte bine ce este cu mine şi nu ştiu unde să mă duc.

- Glumeşti!

- Si în plus, nu mai am un ban.

- Nu este problema mea. Eşti o Mallory, nu? Am auzit

vorbindu-se de un nou proiect imobiliar al tatălui tău, o investiţie de mai multe milioane de dolari. Aşa că presupun că nu este în sapă de lemn şi îţi poate veni în ajutor, nu-i aşa?

O privi cu mai multă atenţie.

- Doar dacă nu fugi de un soţ gelos? Nu porţi verighetă, dar în zilele noastre, asta nu înseamnă mare lucru...

Aşadar, îi remarcase mâna goală! Jenna simţi o mare plăcere şi fu uşurată că-şi lăsase inelul de logodnă în Florida. Cu toate acestea, nu se putu împiedica să simtă un îngrozitor sentiment de vinovăţie....

- De fapt, nu sunt căsătorită, spuse.

Si la ce bun să adauge că era logodită? Viaţa sa personală, nu-l privea, la urma urmei.

- Dar.... sper că n-ai probleme cu poliţia?

- Oh, nu! De fapt, este.... din cauza tatălui meu. Nu vreau să-l văd, bâigui Jenna, care căuta să-l câştige de partea sa, fără să-i dezvăluie prea multe detalii. Sunt pe punctul să.... Matthew, nu trebuie ca tata să mă găsească. Este nebun de furie şi m-ar ucide! exclamă.

Brusc ruşinată că se ambalase, tăcu. Niciodată n-o va lăsa să rămână la cabană. Lăsă capul în jos, în semn de înfrângere. Acum, nu-i mai rămânea decât să se întoarcă în Florida şi să-şi înfrunte problemele.

- Jenna? îl auzi pe neaşteptate.

Surprinsă de vocea calmă, aceasta înălţă capul şi-i întâlni privirea. Pentru prima dată de la întâlnirea lor, se simţi cuprinsă de puţină speranţă.

- Da? murmură.

- Tatăl tău ştie că eşti aici?

- Oh, nu! exclamă tânăra femeie terorizată la această idee.

- Si dacă ar şti, ar veni să te ia?

- Sunt sigură de asta, mărturisi ea. Crede-mă, n-am plecat pentru că am făcut ceva rău. Trebuie doar să mă gândesc, să mă regăsesc. Aceşti munţi sunt locul ideal. Odinioară, am fost atât de fericită în această cabană, încheie oftând. Dacă ai şti ce am simţit sosind aici. .

- N-are rost, o întrerupse Matthew ridicându-se.

Jenna păli şi-şi muşcă buza. Totul era pierdut, se gândi cu teamă.

- Te înţeleg mai bine decât crezi. Munţii nu lasă niciodată pe nimeni indiferent, continuă bărbatul, punându-şi bolul în chiuvetă.

- Atunci, pot să rămân? îl întrebă Jenna, plină de speranţă.

Simţea deja culorile revenindu-i în obraji.

- N-am spus asta, o corectă Matthew, fără s-o privească.

- Dar pot să-ţi plătesc, dacă rămân aici. N-am bani lichizi asupra mea, dar poţi să ai încredere în mine, o ştii.

- Evident, pentru voi cei din familia Mallory, totul se cumpără! spuse bărbatul aruncându-i o privire dispreţuitoare.

Apoi ieşi din bucătărie şi Jenna auzi uşa de la intrare trântindu-se în urma lui.

Matthew coborî scara şi merse în pas rapid spre pădurea de tineri plopi-tremurători, acolo unde cu câţiva ani mai înainte se declanşase un incendiu. Drake Mallory, prin neglijenţa sa, era răspunzător şi tocmai acesta era unul din motivele pentru care îi

purta pică. Prin frunzişul de un verde-fraged al copacilor, contemplă pajiştile. Razele soarelui mângâiau pădurea şi vegetaţia strălucea. Fără să înceteze să se gândească la cuvintele Jennei, Matthew contempla spectacolul naturii. Aşadar, ea voia să evite cu orice preţ o întâlnire cu tatăl său. De ce n-ar ajuta-o, deoarece dorinţa îi părea justificată? Desigur, nu dorea deloc să vină în ajutor fiicei bărbatului pe care-l ura de mult, dar i-ar fi plăcut să-i aţâţe puţin mânia. Matthew ocoli cabana. Maşina închiriată nu era parcată în apropiere şi de aceea n-o remarcase în ajun, seara. Motivele fugii Jennei nu-l interesau deloc, până la urmă, chiar dacă le bănuia serioase. Dar, în timp ce păstrase amintirea unei fetiţe energice şi vesele, femeia care devenise părea nehotărâtă şi pradă unei profunde disperări. Oare ce se întâmplase de se schimbase atât de mult?

"în definitiv, nu mă priveşte!” trase concluzia, agasat. De ce să
n-o lase să stea la cabană? Prezenţa sa ar servi propriilor planuri....

Punând mâna pe trunchiul unui plop şi mângâindu-i scoarţa, admiră peisajul din vale. Desigur, de voie de nevoie, îi promisese mamei sale pe patul de moarte, să renunţe să se răzbune. Dar nu-i promisese să uite jignirile pe care familia sa le suferise de la acest bărbat, nici să i le ierte. Fusese o minciună. Matthew îşi aştepta ora. Oare răbdarea îi va fi recompensată în sfârşit? Dacă-i permitea Jennei să rămână la cabană, îl va putea manipula pe Drake Mallory cum va găsi cu cale! Asemenea unei fiare ghemuite în umbră, se pregătea acum să sară asupra prăzii. La această

idee,
zâmbi. Nu mai era decât o chestiune de zile...... Ce idee bună avusese dorind să se retragă câteva zile la cabană pentru a-şi face socotelile!

In ajun, când sosise din Denver, Matthew se oprise la Cripple Creek. Sora sa locuia în acest mic oraş cu fiul său, la aproape două mii nouă sute de metri altitudine şi dorise să le facă o vizită. Betsy îşi alesese domiciliul acolo puţin după naşterea lui Julian, care avea acum doi ani. Betsy era cu opt ani mai mică decât el, dar în ciuda acestei diferenţe de vârstă, fuseseră întotdeauna complici. In compania sa, reuşea să se relaxeze şi să fie el însuşi.
Cum coborî din maşină, sora sa veni să-l întâmpine, desculţă, cum avea obiceiul, cu Julian în braţe. Matthew contemplă o clipă fermecătorul spectacol pe care-l formau: sub şuviţele părului lung negru, privirea ochilor albaştri ai lui Betsy strălucea de bucurie. Işi sărută cu putere fratele pe obraji.

- Ce vânt bun te aduce? Rămâi la cină? îl întrebă, în timp ce încerca să-l stăpânească pe băieţelul care nu înceta să i se zbată în braţe.

- Mi-ar plăcea, dar am trecut doar să vă spun bună ziua.... mărturisi bărbatul, puţin şovăitor.

- Ceea ce înseamnă că te întorci la Denver diseară? îl întrebă bosumflându-se.

Văzându-l dând negativ din cap, Betsy reluă:

- Grozav, atunci îţi vei petrece câteva zile la cabană?

Matthew aruncă o privire spre culmile înalte ale munţilor Sangre de Cristo, la vest de Cripple Creek.

- Da, am nevoie să reflectez în linişte.

Betsy se aşeză pe o bancă mică şi-şi puse fiul pe genunchi.

- Aşadar, n-ai luat încă o decizie?

- Nu, răspunse fratele său aşezându-se lângă ea.

- De ce? Nu este genul tău să rămâi nedecis atât de mult timp.

Matthew o privi, frapat de justeţea observaţiei sale.

- Este vorba de o decizie importantă. Chiar dacă această ofertă de cumpărare pare interesantă şi chiar dacă am obosit de această alergare după profit, trebuie să mă gândesc bine. Nu uita că am creat societatea "Wolf Cache System" cu puterea braţelor. Dacă o vând, întorc o pagină din viaţa mea

- Exact, vei putea în sfârşit să profiţi de viaţă.... argumentă sora sa. Vinde şi pleacă să faci înconjurul lumii. Sau restaurează cabana, cumpără o fermă.... Consacră puţin timp şi vieţii tale personale. Ai putea să te îndrăgosteşti, de exemplu. Numai dacă o tânără femeie fermecătoare n-a pus ochii pe tine....

- Citeşti prea multe romane siropoase, declară Matthew privindu-şi nepotul care-i zâmbea. De fapt, trebuie să fac nişte provizii înainte de a merge la cabană. Iţi aduc ceva?

- Nu, mulţumesc, făcu Betsy ridicându-se.

In timp ce se apleca să-şi aşeze fiul pe iarbă, Matthew duse mâna în buzunar să scoată portofelul.

- Eşti sigură că n-ai nevoie de nimic?

- Da, absolut.... Mulţumesc, răspunse Betsy cam brusc.

Observând-o, fratele său ezită o clipă, cu portofelul încă în mână.

- Adevărat?

- Te rog, Matthew, faci deja atât de mult pentru noi! Du-te, pleacă, îi spuse făcând un gest spre Land Roverul parcat în curtea din faţa casei. Sper că sejurul la cabană îţi va face bine!

Preocupat, bărbatul se îndepărtă întrebându-se cum s-o facă pe sora sa, care-şi creştea singură fiul, să accepte un ajutor financiar. Reuşise să-i cumpere căsuţa în care locuia acum. Deschisese chiar un cont în care depunea pe numele lui Julian, în vederea studiilor sale. Dar Betsy insista să se descurce singură. Intr-un fel, o înţelegea. Oare nu era mândria o trăsătură de caracter a familiei Wolf, moştenită de la străbunicul indian şi de la străbunica irlandeză?

Ajuns în centrul oraşului Cripple Creek, Matthew făcu câteva cumpărături. Mom'nPop, mica băcănie-bazar obişnuită, era încă deschisă. După ce-şi făcu târguielile, porni la drum, cu zâmbetul pe buze, fericit să ajungă la cabană. Dintotdeauna, cabana construită de străbunicul său indian exercitase o vrajă tainică asupra lui şi simboliza regăsirea păcii şi armoniei. Odinioară, locuinţa aparţinuse lui Drake Mallory, duşmanul său declarat. . Dar până la urmă îşi recuperase bunul său şi se bucura de asta. Pentru el, cabana din Colorado, martor al evoluţiei sale şi a familiei, valora chiar mai mult decât societatea de informatică, devenită treptat una din cele mai prospere din ţară.

Rulând spre cabană, se gândise la suma foarte mare de bani care i se propusese pentru cumpărarea societăţii "Wolf Cache System". Ca întotdeauna, inima îi tresări în clipa când trecu micul pod din lemn, pentru a se opri în faţa cabanei, a cărei siluetă familiară, întunecată şi bondoacă, se contura în peisaj. După ce

opri motorul, rămase aşezat în maşină, cu geamurile larg deschise, mirosind cu încântare aerul plăcut şi tare al acelei nopţi frumoase. Apoi, fără zgomot ieşi din vehicul, apoi rămase în loc, alertat de instinctul său. De la ultima oprire, cu două zile mai înainte, pentru a-şi lăsa nişte lucruri, ceva se schimbase. Simţea senzaţia ciudată a unei prezenţe.

La umbra plopilor-tremurători, Matthew zâmbi. Acum, îl va face în sfârşit pe Drake Mallory să plătească... Această idee îi producea o mare satisfacţie, cel puţin la fel de intensă ca cea simţită în ziua în care cabana revenise domeniul exclusiv al familiei Wolf. Si, înainte ca Jenna să-şi facă apariţia, nu se gândise că întâmplarea îi va oferi ocazia să-şi pună răzbunarea în practică. Dar, în sfârşit, răbdarea îi va fi recompensată

După micul dejun, Matthew se întoarse la cabană la fel de neaşteptat cum ieşise. Jenna, care mătura podeaua, tresări la zgomotul paşilor săi. Văzându-l în picioare, împotriva luminii în cadrul uşii, nu se putu împiedica să se gândească, îmbinând teama cu admiraţia, că semăna cu un erou de legendă. Era superb şi sălbatic, asemenea personajului munţilor înconjurători. Străbătu încăperea cu paşi mari, supli, apoi se opri în faţa Jennei şi-şi aţinti privirea în a sa. Dreaptă în faţa lui, aceasta îşi ţinu respiraţia şi-l privi în ochi. Lupta să nu întoarcă ochii şi să nu-i arate teama. Simţea din instinct că dacă ceda, soarta îi va fi hotărâtă.

- Am să-ţi propun o înţelegere, începu scurt Matthew. Poţi să rămâi câteva zile aici, dar cu anumite condiţii.

- Care?

- Să spunem că eu voi stabili regulile jocului, continuă

bărbatul, cu ochii strălucind de plăcere.

- Ai putea fi mai explicit? îl întrebă Jenna, încruntându-se.

- Este limpede, eu ordon şi tu te supui: menaj, gătit etc. Vei face tot ce-ţi voi cere.

- Tot? exclamă tânăra femeie cu ochii măriţi de uimire.

Oare ce voia să spună cu asta? Imaginaţia îi sugera un număr oarecare de posibilităţi, care-i făceau inima să-i bată mai tare. Amintirea iubirii sale de adolescentă îi tulbura mintea, dar oare ce idee avea Matthew de era atât de ambiguu? Il văzu că zâmbeşte şi-şi reveni imediat.

- Ai înţeles bine, reluă el. Tot. Si fără să te plângi.

- Si dacă nu mă supun? Mă vei da afară? îl întrebă Jenna cu o voce slabă.

- Nu, draga mea, îl voi suna pe tatăl tău!

Auzindu-l proferând această ameninţare, tânăra femeie simţi cum i se formează un nod în stomac. Se aruncase de bunăvoie în gura lupului. Dar avea oare de ales?

- De acord, răspunse, hotărâtă. Si să nu-ţi imaginezi că am fost crescută în puf, pentru că părinţii mei sunt bogaţi. Stiu să gătesc şi treburile casnice mă destind. Nu-ţi voi încălca teritoriul şi nu te voi deranja. Vreau doar puţină singurătate....

Ii întinse spontan mâna, pentru a pecetlui înţelegerea. Matthew o privi o clipă, apoi o luă, strângând-o în a sa. Avea palma caldă şi uscată, dar aspră ca a unui tăietor de lemne. La această scurtă strângere de mână, Jenna fu străbătută de un fior ciudat.

- Pot să pun o întrebare? spuse tulburată.

- Incearcă, totuşi....

- De ce mă deteşti atât de mult? exclamă brusc. Credeam că am fost prieteni odinioară. Oare ce ţi-am făcut?

Matthew nu catadicsi nici măcar să-i răspundă. O măsură cu privirea, apoi ieşi.

Rămasă singură în bucătărie, Jenna începu prin a se bucura. Acceptase s-o găzduiască pentru câteva zile. Dar atunci, de ce avea impresia că vorbeşte cu un perete? Uluită, se rezemă în mătură, căutând să înţeleagă motivul duşmăniei sale. Oricare ar fi fost motivul, data de cel puţin doisprezece ani.... In acea perioadă, Matthew era un băiat adorabil. Competent şi serviabil, întreţinea cabana, curăţa grădina de buruieni, făcea reparaţii mărunte. Apoi îşi aminti că observase la el întotdeauna o anumită distanţă faţă de ceilalţi membri ai familiei, dar era mereu fermecător cu ea, acceptându-i compania cu bunăvoinţă.

Drake Mallory îl tratase pe Matthew fără nicio politeţe. Mai curând îi striga, decât îi dădea ordine, sau în cea mai mare parte a timpului, îl ignora. Matthew îşi stăpânea mânia şi se supunea autorităţii sale.

"Dar de ce oare era tata atât de dur cu el?" se întrebă brusc tânăra femeie. îşi pusese şi altă dată această întrebare, dar în candoarea sa, dedusese că dispreţul tatălui său îl lăsa indiferent. Altfel, ar fi continuat să lucreze pentru el? Acum ştia că probabil nu rămăsese pentru salariu.... Cunoscându-şi tatăl, trebuia să încaseze puţini bani. Atunci, de ce acceptase acest bărbat mândru atâtea umilinţe?

Matthew mergea prin pădure, în direcţia izvorului cu apă

caldă. Ajuns acolo, se aşeză pe o piatră mare şi-l privi, cum cădea în cascadă. Jos, apa se acumula într-un bazin natural săpat în stânci şi înconjurat de verdeaţă. Zâmbi, gândindu-se la bucuria îmbătătoare a răzbunării, curând împlinite. .

Capitolul 3

Jenna avea intenţia să respecte înţelegerea cu Matthew. Oricum, dacă se gândea că era o copilă răsfăţată, îi va demonstra repede contrariul! Nu devenise o gospodină perfectă după ce locuise doi ani la mama sa, ca urmare a divorţului părinţilor? Se înţelesese bine cu ea, până la criza cardiacă a tatălui său. Acesta, pretextând gravitatea stării sale, o obliga să revină la rezidenţa sa. Desigur, îşi reproşa că-şi părăsise mama, dar putea să-şi lase tatăl bolnav? De altfel, se simţea vinovată că alesese să locuiască la ea. Atunci, acceptase dorinţa tatălui său timp de o vară.... pentru a se întoarce apoi la mama sa, a cărei situaţie se degradase între timp. în acea perioadă, viaţa nu-i fusese decât o serie de gânduri şovăitoare, destinate să mulţumească cele două fiinţe pe care le iubea cel mai mult pe lume.

Pentru a alunga gândurile triste, Jenna lustrui bucătăria şi salonul de la podea până la tavan. După ce preparase orez şi pui pentru prânz, se aşeză şi aşteptă cu răbdare întoarcerea lui Matthew. Dar acesta se întoarse atât de târziu, încât mâncarea se răcise. Cu toate acestea, îndată ce-l văzu intrând în bucătărie, tânăra femeie uită aşteptarea şi-i zâmbi.

- Am prins nişte păstrăvi, o anunţă el cu satisfacţie, fluturând peştele pe care-l puse apoi în chiuvetă. Ne va face o cină delicioasă!

- Bună idee, dar n-am curăţat niciodată peşte, mărturisi Jenna.

- Nu este niciodată prea târziu pentru a învăţa!

Apoi privi prânzul de pe masă, fără să arate nici emoţie, nici stânjeneală.

- Orez.... rece? Pui.... rece?

- Pot să le încălzesc...... spuse tânăra femeie, însoţindu-şi vorba cu fapta.

- Nu, o întrerupse Matthew, reţinând-o de mână.

- Dar nu mă deranjează....

- Ia loc, îi ordonă, încruntat. Sunt sigur că vor fi foarte bune aşa.

Fără să insiste, Jenna îşi despături şerveţelul şi-şi ascunse tulburarea bând o înghiţitură de ceai cu gheaţă. Apoi, tăcerea devenind jenantă, încercă să găsească un subiect de conversaţie destul de neutru pentru masă.

- Sunt multe schimbări în cabană de la ultimul meu sejur, observă.

- Am reparat totul, reluă Matthew. Tatăl tău.

Se întrerupse brusc şi expresia îi deveni gânditoare.

- De fapt, tatăl tău mutase toate mobilele străbunicului în magazie. Au suferit din cauza frigului şi a umezelii.

- îmi pare rău.... spuse Jenna cu un aer spăşit.

- Apoi, a instalat grupul electrogen şi apă curentă.... continuă cu dezgust bărbatul.

Stupefiată, Jenna îl privi fără să înţeleagă de ce avea atât de puţină stimă pentru confortul modern.

- Te întrebi probabil de ce reacţionez în acest fel? reluă Matthew ca şi când îi ghicise gândurile.

- într-adevăr. Nu crezi că acestea simplifică viaţa? răspunse tânăra femeie, tăind o pulpă de pui.

- Este o problemă de punct de vedere. îţi voi explica, dar nu

sunt sigur că mă vei înţelege. Venim din două lumi atât de diferite, spuse bărbatul lăsând furculiţa.

Atinsă în inimă de observaţia sa, reuşi totuşi să păstreze o faţă impasibilă şi rămase tăcută.

După o scurtă tăcere, Matthew reluă:

- Cabana aceasta aparţine familiei mele de generaţii. S-o recuperez din mâinile acelui…

Se întrerupse, făcând un efort asupra lui însuşi pentru a nu-l insulta pe tatăl Jennei în prezenţa sa.

- .... lui Drake Mallory, mi-a produs o satisfacţie de neimaginat.

- Aşadar, familia ta are această cabană de mult? îl întrebă încet tânăra femeie, simţindu-se brusc foarte emoţionată.

- Străbunicul a construit-o cu propriile lui mâini. A trăit aici cu străbunica. Era pe la o mie nouă sute, când regiunea era teritoriul căutătorilor de aur. Si-au petrecut toată viaţa aici. Si toate mobilele pe care tatăl tău a vrut să le ardă, ei bine, au fost făcute de străbunicul.

- Dar, la începutul secolului, aici trebuie să fi fost complet nelocuit.... spuse Jenna.

- Vrei să spui, mai rău decât acum? reluă Matthew cu un zâmbet ironic. Tocmai de aceea a ales să trăiască aici. Pentru a fi departe de lume. Inţelegi, el era indian şi ea era irlandeză. Probabil au preferat singurătatea companiei oamenilor.... încheie cu o voce înăbuşită.

Jenna îl privi uluită, nu pe deplin sigură că înţelesese aluzia.

- Vrei să spui…că n-au avut de ales? îl întrebă încet.

Apoi tăcu, convinsă că se exprimase prost şi-l rănise.

- Posibil, răspunse bărbatul după o tăcere.

Tânăra femeie văzu un zâmbet amar pe chipul său, apoi îşi încrucişă braţele pe piept şi continuă:

- O femeie albă şi un indian.... N-am vorbit niciodată în familie despre asta, dar presupun că probabil n-a fost uşor pentru ei.

Considerând subiectul închis, începu iar să mănânce.

- Ce s-a întâmplat? nu se putu stăpâni Jenna să întrebe.

- Ei bine, pur şi simplu au trăit fericiţi, foarte mult timp. Ca şi bunicii şi părinţii mei. Am sânge indian, irlandez, mexican şi german în vene şi sunt mândru de asta.

La aceste cuvinte, Jenna ridică ochii spre el cu o teamă îmbinată cu admiraţie şi-l privi. Originile europene şi americane contribuiseră la a da naştere celui mai frumos specimen de bărbat pe care-l văzuse vreodată. Observă chiar fiecare trăsătură a moştenirii la care se referea.

- Mai vorbeşte-mi despre familia ta.... îi ceru, fascinată.

- Am spus deja prea mult. Să revenim la oile noastre.

- La oile noastre?

- Fugi de tatăl tău, nu-i aşa?

Jenna îşi umezi buzele, brusc uscate, şi încuviinţă cu greu.

- Nu-ţi dau sfaturi, dar ai face mai bine să duci maşina închiriată înapoi la Colorado Springs.

- Am plătit cu bani lichizi, nu cu cartea de credit....

- Ai completat o fişă de date, nu?

- Da, dar....

- Dacă tatăl tău te caută, va obţine toate aceste informaţii.

Când va afla că eşti în Colorado, nu va mai avea decât să vină să te ia!

- Dar dacă voi duce maşina înapoi în Colorado Springs, cum voi face să mă întorc la cabană? îl întrebă cu inima bătând să-i spargă pieptul.

- Te voi urma în Land Rover şi te voi aduce eu. Si apoi, când vei înapoia cheile, ai putea spune unde pleci.... Asta va încurca pistele.

Jenna tăcu, neîndrăznind să-şi mărturisească cele mai profunde gânduri. Stia foarte bine că făcând astfel, îi va fi prizonieră.

- Ei da, vei fi întru totul la bunul meu plac! trase concluzia Matthew, care bănui motivul stânjenelii sale. îngrijorător, nu-i aşa?

- Nu, afirmă Jenna cu curaj, privindu-l în faţă.

Nu minţea. Simpla idee de a depinde de bunul său plac, mai mult o amuza decât o neliniştea. Iată exact ce o îngrijora!

In acea seară, prepararea cinei nu se făcu fără greutăţi. Cum Jenna nu curăţase niciodată peşte, Matthew o ajută. După cină, conform obiceiului, el dispăru fără să spună o vorbă şi Jenna aranjă bucătăria. Ii făcu chiar plăcere să rămână singură. Desigur, Matthew renovase cabana, dar făcea mâncare pe maşina de gătit cu lemne şi se şi încălzea cu ea, ceea ce, de altfel, nu era lipsit de poezie. Jennei îi plăceau cabanele montane, romantice, fără vârstă. Aceasta, ascunsă în depresiunea împădurită de pe culmea unui munte, lângă o pajişte înflorită, unde curgea un pârâu, era cu totul deosebită. După ce şterse vasele, ieşi să profite de seară, pe terasa din lemn de lângă cabană. Spectacolul munţilor o emoţionă

profund. Işi puse mâinile pe balustradă şi simţi cum o cuprinde un sentiment de pace deplină şi de mulţumire. Nu regreta că venise aici.

- Indienii îi numeau Munţii Strălucitori....

La sunetul vocii gazdei sale, Jenna tresări.

- Inţeleg de ce.... Este foarte frumos, murmură.

- Sper că n-ai rău de altitudine? Totuşi, suntem la trei mii patruzeci şi opt de metri.

- Nu, mă simt bine....

Ţinându-se de balustradă, se lăsă pe spate, pentru a fi cu faţa la el. îl văzu clătinând din cap. Acum era foarte întuneric şi de-abia îi zărea chipul. Silueta sa părea o umbră imaterială, totuşi îi simţea prezenţa ca în prima zi.

- Trebuie să bei multă apă. Să nu faci prea multe eforturi în zilele următoare, o sfătui Matthew. Nu te doare capul?

- Nu, sunt bine....

- Eşti mai solidă decât pari!

Jenna n-avu timp să răspundă, că bărbatul se apropiase deja de
ea.

- Este minunat, chiar şi în plină noapte, recunoscu Matthew oftând.

- Este adevărat. Nu-mi aminteam o asemenea splendoare.... Păcat că sunt atât de ignorantă

- Ignorantă?

- Nu cunosc nici fauna, nici flora munţilor, nici numele culmilor acestei regiuni din Colorado. .

O clipă, îi învălui o linişte profundă şi mai intimă.

- Vezi acolo, munţii Sangre de Cristo? începu bărbatul arătându-i nişte siluete dantelate la sud-vest. Se povesteşte că un preot spaniol, fascinat în faţa culorii de purpură de la apusul soarelui, ar fi strigat: “Sangre de Cristo”.

- Sângele lui Cristos... murmură Jenna, gânditoare.

- Un nume care i se potriveşte perfect. Există o mulţime de poveşti despre modul în care au fost botezaţi munţii. Muntele Shavano, poartă numele unei căpetenii indiene. Există chiar un Teddy Peak în lanţul Culibra....

- Teddy?

- In onoarea preşedintelui Theodore Roosevelt, căruia i se mai spunea "Teddy".

In timp ce vorbeau, se înnoptase complet. Auzind un zgomot din partea lui Matthew, Jenna înţelese că schiţase o mişcare. Un val de emoţii îi făcu inima să bată mai puternic, ca şi când o iniţiativă a lui ar fi schimbat cursul relaţiilor lor.... "Păcat că lecţia de geografie s-a terminat deja", se gândi, justificându-şi astfel dezamăgirea de a vedea luând sfârşit această plăcută intimitate.

- Ce-ai spune să dormi într-un pat adevărat noaptea asta? propuse Matthew. Pentru asta ar fi suficient să aranjezi unul din dormitoarele de la etaj. Numai dacă nu preferi să dormi în faţa şemineului sau.... să împarţi patul cu mine?

Jenna îşi simţi obrajii îmbujorându-se şi binecuvântă întunericul care-i ascundea tulburarea.

- Să mergem să debarasăm camera aceea, bâigui.

Cum el o precedă pentru a-i arăta drumul, îl urmă docilă.

Tulburată, nu se putu împiedica să se gândească la faptul că rolul de cercetaş i se potrivea de minune.

A doua zi dimineaţă, după micul dejun, plecară la Colorado Springs. Matthew, în Land Rover, deschidea drumul. Temându-se să nu se piardă, Jenna nu-şi lua ochii de la maşina sa, ceea ce o împiedică să contemple Munţii Stâncoşi. Puţin îi păsa, va aprecia spectacolul la întoarcere, pentru că el va fi la volan.

Ajunşi la micul aeroport din Colorado Springs, Matthew parcă destul de departe şi o aşteptă pe Jenna în timp ce înapoie cheile maşinii. Funcţionarul societăţii de închirieri o întrebă despre sejurul său în regiune. Amintindu-şi sfaturile lui Matthew, declară cu un aer degajat că va zbura acum la Albuquerque, în Noul Mexic.

După ce părăsi agenţia de închirieri, se prefăcu că se îndreaptă către ghişeul de înregistrare al aeroportului. Apoi coti şi i se alătură lui Matthew în maşină.

- Am făcut cum mi-ai spus. I-am spus că plec în Noul Mexic! Haide, la drum! exclamă veselă.

Matthew demară, izbucnind în râs. Dar după ce trecu prima clipă de încântare, Jenna se întrebă dacă făcuse bine înşelându-şi tatăl.... Oricum, nu mai putea da înapoi. .

După ce părăsiră aeroportul, tânăra femeie contemplă peisajul, în timp ce Matthew străbătea oraşul vechi din Colorado Springs, mărginit de case în stil victorian. Continuă apoi pe Maniton Springs. Jenna, care tot drumul nu încetase să ofteze de dorinţa de a vedea totul, se hotărî în sfârşit să vorbească.

- Lisa şi cu mine l-am rugat întotdeauna pe tata să se oprească

din drum pentru a vizita totul, dar n-a vrut niciodată, spuse în timp ce Matthew ieşea din Maniton Springs şi începea să urce.

- Vrei să spui că, în toţi aceşti ani, n-aţi vizitat niciodată nimic? remarcă bărbatul, neîncrezător.

- Niciodată. Mergeam direct la cabană şi nu ne mişcam de acolo până la întoarcerea la aeroportul din Colorado Springs.... N-am glumit când ţi-am spus că nu cunosc nimic din regiune.

- Turişti veritabili, constată Matthew pe un ton dispreţuitor. Tocmai am trecut prin Ute Pass. Un defileu cu adevărat periculos când bate vântul, care aduce zăpadă.

într-adevăr, drumul abrupt urca în serpentină şi părea că - fusese tăiat chiar în stânca roşie. Cu fiecare kilometru, Jennei i se părea că se îndepărtează de lumea civilizată. Flancurile colinelor începuseră să fie marcate de pini şi de stejari şi ieşiră în sfârşit la Woodland Park. Un panou arăta că acum se aflau la două mii cinci sute optzeci de metri.

- De ce se indică altitudinea? se miră cu voce tare tânăra femeie.

- Este o informaţie importantă şi locuitorii din Colorado sunt foarte mândri de înălţimile munţilor lor, răspunse Matthew ridicând din umeri.

Ajunşi în oraş, Jenna remarcă un alt panou reprezentând un măgar şi un bătrân căutător de aur care urca drumul, care o făcu să zâmbească. "Bine aţi venit la Cripple Creek", descifră cu voce tare.

- Acolo mergem, remarcă Matthew fără să-şi ia ochii de la

drum. Cum am o gură în plus de hrănit, trebuie să fac nişte cumpărături. . .

Apoi îi aruncă o privire, ca pentru a o cântări.

- Probabil că ai un apetit de pasăre, eşti atât de slabă.... Cel puţin nu voi devaliza magazinele...

în clipa în când întoarse capul pentru a admira splendidul peisaj care defila în faţa ochilor, Jenna avu impresia că era dezamăgit. "Cred probabil că n-are niciun sens să replic", se gândi. Ce putea să facă? Să trăiască alături de un bărbat atât de autoritar ca tatăl său, ucisese în ea orice simţ de revoltă.... Privind munţii, începu să vorbească din nou calm, ca şi când părerea lui Matthew despre ea o lăsa indiferentă.

- Mi-ar plăcea să fac şi eu cumpărături. Am plecat din Florida fără bagaje. Am cumpărat câteva tricouri şi nişte pantofi în Colorado Springs, dar atâta tot. N-am nici măcar un costum de baie.

- Te vei lipsi de el. Măcar o dată în viaţă trebuie să te scalzi fără el! declară Matthew.

Probabil avea dreptate... Jenna închise ochii şi se imagină înotând în apa caldă, cu Matthew alături. Ca în visurile de adolescentă. .

Agasată, deschise ochii. în aceeaşi clipă, văzând un alt panou defilând prin faţa ochilor, scoase o exclamaţie de surpriză.

- Ai văzut, Matthew! "Sunteţi într-o regiune de paradis, aşa că nu rulaţi asemenea unui tren din infern. . ."

Fericită să găsească un pretext să-şi schimbe cursul gândurilor, izbucni în râs. Apoi tăcu, mirată, văzând o ceată de

căprioare plimbându-se în compania cerbilor sălbatici.

Hotărât lucru, regiunea era uimitoare!

Jenna de-abia cunoştea Cripple Creek, orăşelul martor odinioară la febra căutărilor de aur, dar şi-l amintea destul de bine. Când Land Roverul ajunse în strada principală, nu-şi putu reţine o exclamaţie.

- Dar s-a schimbat totul! se miră.

- Este ce se numeşte progres, spuse Matthew din vârful buzelor.

Uluită, Jenna privi construcţiile moderne aflate de o parte şi de alta pe Bennett Avenue. Evident, se făcuseră eforturi pentru a păstra trecutul glorios al oraşului, dar avu impresia că fusese ruptă o pagină dintr-o carte de istorie.... Imediat, Matthew coti la dreapta, îndepărtându-se astfel de centrul oraşului. Jenna îl privi întrebătoare, dar el nu-i dădu nicio explicaţie. Apoi, după ce depăşise câteva prăvălii, câteva căsuţe şi o şcoală, intră într-o curte şi parcă maşina în faţa unei case frumoase.

In acea clipă, Jenna nu-şi putu reţine întrebarea care-i ardea buzele.

- Cine locuieşte aici?

- Sora şi nepotul meu, spuse Matthew, deschizând portiera maşinii.

N-avu timp să mai adauge ceva, pentru că în uşă apăru un băieţel care scotea strigăte de bucurie. Copilul făcu cu stângăcie câţiva paşi spre unchiul său şi-i întinse braţele. Cucerită de la prima vedere, Jenna se gândi că nu văzuse niciodată un prichindel mai adorabil.

- Ce surpriză plăcută! exclamă Betsy, apărând şi ea în uşă.

Sedusă de chipul sincer şi de privirea sa luminoasă, Jenna îi zâmbi. Cât de mult semăna Betsy cu fratele ei! Aceasta îi invită să ia loc în grădină şi le servi răcoritoare, în timp ce Matthew se zbenguia cu nepotul pe peluză. Fermecată de această scenă, Jenna constată cu uimire că se juca şi râdea din toată inima cu băieţelul. Si câtă tandreţe în gesturile sale... Era oare la fel de blând şi cu femeile? Iritată din nou de cursul gândurilor sale, Jenna privi pe lângă Betsy.

- Nu credeai să mai vezi un Mallory pe aici, nu-i aşa? începu. De fapt, nici măcar n-am ştiut că tata vânduse cabana, altfel n-aş fi fost aici

- De ce ai venit?

- Aveam nevoie să mă îndepărtez pentru a vedea lucrurile mai bine. Aşa că, mi-am amintit de cabană.

- Era o idee bună. Te-a mirat probabil să dai nas în nas cu Matthew, adăugă Betsy cu un zâmbet.

- Da, dacă vrei, acceptă tânăra femeie, gândindu-se la şocul întâlnirii lor. Dar a fost de acord să rămân şi-i sunt recunoscătoare. înţelegi

Jenna se întrerupse şi-şi muşcă buza.

- Nimeni nu ştie unde sunt, mai ales tata.... într-un fel, el este problema. Dacă Matthew m-ar fi dat afară, nu ştiu unde m-aş fi dus

- Ar fi fost de mirare să-ţi refuze ospitalitatea! declară Betsy, cu ochii strălucind de veselie. Nu este genul de bărbat care să închidă uşa, mai ales unei femei!

Râzând, îşi luă paharul cu limonadă şi bău o înghiţitură.

- Pot să-ţi cer un serviciu? întrebă Jenna, nitam-nisam.

- Desigur....

- Aş vrea să-mi sun sora în Florida. Am o cartelă de apel la lungă distanţă.

- Nicio problemă. Telefonul este în bucătărie. Nu te grăbi. In ce mă priveşte, voi merge să văd ce fac cele două puşlamale.

Cu aceste cuvinte, se ridică pentru a se alătura lui Matthew şi lui Julian. Curând, toţi trei râdeau cu poftă. Jenna îi privi o clipă cu un sentiment de invidie atât de puternic, încât îi făcu rău. Apoi se îndreptă spre telefon.

- Lisa? Eu sunt! In niciun caz să nu-mi rosteşti numele!

- Jenna! In sfârşit te aud! Nu te teme, sunt singură.

Jenna oftă uşurată.

- Cu atât mai bine. Cum este acasă?

- Tata nu se calmează. Povesteşte cui vrea să-l asculte că ai plecat într-un centru pentru o cură de băi de mare, să fii frumoasă în ziua nunţii.... Apropo....

Lisa tăcu.

- Da? o încurajă Jenna.

- Mai vrei să te căsătoreşti?

- Incă nu ştiu. N-am putut să mă gândesc serios la asta.

- Glumeşti? Sunt patru zile de când ai plecat! Ce-ai făcut în tot acest timp?

- Nu doresc să vorbesc despre asta, spuse repede tânăra femeie. Voiam doar să-ţi spun că totul este în regulă.

- Unde eşti?

- Dar nu voiai să ştii....

- Pentru că am crezut că te vei întoarce după o zi, două.... Spune-mi!

- Nu, sunt sigură că te vei trăda şi tata va afla până la urmă.

- Dar dacă ţi se întâmplă ceva? Dacă te îmbolnăveşti, cum vrei să te găsesc?

- Nu mi se va întâmpla absolut nimic! Oricum....

Pe punctul de a mărturisi că nu era singură, se întrerupse la timp.

- .... mi-am luat toate precauţiile necesare, se corectă.

- Dar.... nunta ta va avea loc în câteva săptămâni!

- Tocmai, mai am încă timp. Ascultă, nu mai pot să vorbesc. Te voi mai suna.

Inchise imediat şi rămase o clipă nemişcată. Intoarsă în grădină, îşi dădu seama că nici măcar nu ceruse veşti despre Wes....

Matthew şi Jenna se întoarseră la cabană la sfârşitul după-amiezii. După ce parcă Land Roverul, Matthew scoase proviziile. Inăbuşindu-şi un căscat, Jenna mergea în urma lui. După un prânz delicios într-un restaurant din Cripple Creek, se simţea puţin somnolentă. Dar trebuia să-l ajute să descarce maşina. Oare nu făcea parte din condiţiile stabilite de Matthew pentru a putea sta la cabană? Luând mai multe pachete, îl întâlni pe scară.

- Lasă, mă ocup eu.

- Dar.... am făcut o înţelegere, nu?

- Uit-o şi dă-mi pachetele. Nu vreau ca o femeie.

Jenna se dădu înapoi, dar simţi piciorul alunecându-i pe

treaptă şi lăsă pachetele să cadă. N-avu timp să pună mâna pe balustrada scării şi căzu pe spate, în braţele sale. Simţindu-i bustul tare, musculos şi mai ales braţele în jurul taliei sale, îşi pierdu complet puterile.

- Uf! Mai mare frica decât necazul, constată Matthew cu mulţumirea unei pisici care tocmai prinsese canarul.

Apoi, aplecându-se peste faţa sa, o sărută pe buze. în adâncul fiinţei sale, Jenna ştia că trebuia să se întâmple asta într-o zi sau alta.... dar nu se aştepta la acel foc de artificii. înnodându-şi braţele în jurul gâtului său, îi răspunse la sărut cu un oftat de plăcere. în tot cazul, iată că situaţia se complica în mod ciudat! se gândea în timp ce în minte îi apăru brusc imaginea lui Wes. Aşa că, luptând împotriva voinţei sale, întoarse capul şi-şi recăpătă respiraţia. Dar inima îi bătea puternic şi gura îi tremura încă. Dacă îi va da drumul, de data aceasta va cădea cu adevărat....

Revenindu-şi treptat în fire, îl respinse uşor. Ignorându-i gestul, Matthew continuă să-i sărute obrazul, gâtul, ţinând-o prizonieră în braţele sale. Si când îi găsi din nou buzele, Jenna se eliberă din îmbrăţişare.

- încetează....

- Dă-mi un motiv temeinic să încetez, Bucle de Aur, murmură bărbatul.

- Sunt logodită, şopti Jenna.

Se aştepta la ce era mai rău. Dar reacţia lui depăşi tot ce şi-ar fi putut imagina.

Capitolul 4

- Cum? strigă Matthew, dându-se înapoi.

O luă de umeri şi o scutură atât de tare, încât Jennei i se făcu teamă. Pe nevăzute, încercă să se prindă de balustrada scării, pentru a nu-şi pierde echilibrul. O sărutase astfel încât i se muiaseră picioarele şi niciodată nu simţise o asemenea emoţie în braţele unui bărbat. Acum, tremura toată descoperindu-i privirea strălucind de mânie.

- Ai spus că eşti logodită? strigă Matthew.

- Eu Da....

- Si mi-o spui în clipa în care te sărut!

- Dar.... este cel mai bun moment....

Inţelegându-şi lipsa de tact, îşi acoperi faţa cu mâinile.

- In sfârşit, vreau să spun.... bâigui subit albă ca varul. Date fiind relaţiile noastre mai curând distante, n-am văzut interesul de a te informa şi...

Incapabilă să se justifice, îşi muşcă buza.

- N-aş fi crezut vreodată.... reluă cu voce joasă.

Se simţea gata să plângă. Simţea de asemenea că acest singur sărut, răvăşindu-i sentimentele, îi va tulbura şi cursul destinului.

- Ascultă-mă bine, Jenna: pentru mine, căsătoria este sacră! reluă Matthew. Cuvântul dat, la fel. Pentru tine, are oare atât de puţină importanţă?

- Tocmai, dacă am venit aici..

- Este prea târziu să te justifici. O femeie tânără, pe punctul de a se căsători, nu acţionează cum tocmai ai făcut-o dacă-şi

respectă angajamentul şi bărbatul pe care-l iubeşte.

Incapabilă să-i suporte expresia glacială, Jenna închise ochii. Se instală o scurtă tăcere.

- Măcar, acest rău este bun la ceva, exclamă bărbatul, în cele din urmă.

- Pentru ce? bâigui Jenna.

- Asta îmi va face sarcina mai uşoară!

Fără să înţeleagă aluzia, tânăra femeie îl privi coborând treptele şi plecând spre pădure. Acum ştia că atunci când era enervat, dispărea în natură, pentru a se întoarce mai liniştit. îl invidia. Cu inima grea, adună pachetele şi intră în cabană. Dar oare ce însemnau acele ultime cuvinte? Că începând din acea clipă nu se va mai apropia de ea? Ar fi trebuit să-i spună mai curând că era logodită? în definitiv, asta nu-l privea! Cel puţin până când o sărutase. Evident, o femeie pe punctul de a se căsători nu cade în braţele altui bărbat, dar Jenna nu se gândise vreodată că va avea această ocazie

Tulburată, îşi atinse buzele cu vârful degetelor. Avea impresia că mai simte încă aroma gurii lui peste a ei.

"Are dreptate. L-am trădat pe Wes şi angajamentul nostru”, se gândi, nefericită că de acum Matthew o va dispreţui.

Matthew se întoarse târziu. Aşezată pe terasă, cu o pătură în jurul umerilor pentru a se proteja de răcoarea apusului, Jenna se ridică la apropierea sa.

- Ţi-am păstrat partea ta de cină, spuse puţin neliniştită de reacţia sa. Va trebui încălzită....

- N-are importanţă, am mâncat deja, răspunse bărbatul

intrând în cabană fără să catadicsească s-o privească.

Jenna rămase cu gură căscată. Dar unde şi cum cinase? Era curioasă să afle, dar păstră tăcerea, temându-se să nu-i trezească mânia dacă îl întreba.

- Aş vrea de asemenea să mă scuz pentru ce s-a întâmplat mai înainte, mărturisi alăturându-i-se în cabană.

- Pentru ce să te scuzi? Pentru că ne-am sărutat, sau pentru că ţi-ai trădat logodnicul? o întrebă întorcându-se rapid.

- Nu l-am trădat niciodată! exclamă tânăra femeie.

-Ah, da? Pentru că este de acord cu acest gen de extravaganţă! Stie că eşti aici?

- Nu, în sfârşit, nu exact.... îi răspunse strângând pătura în jurul umerilor.

- Totuşi, aveţi proiecte de viitor împreună?

- Proiecte de viitor? repetă Jenna, năucită.

- Dar până la urmă, există un bărbat în viaţa ta?

-. Depinde ce înţelegi prin asta, îl contrazise. Deocamdată împarţi viaţa cu mine, dar nu este nimic între noi. în sfârşit, a fost

- Nu s-a întâmplat nimic, asta este limpede! spuse Matthew aruncându-i o privire întunecată şi cruntă.

Tânăra femeie clătină din cap.

- Nu nega, este stupid. Măcar acum, că eşti la curent cu situaţia mea şi. .

- Dar.... la curent cu ce? o întrerupse făcând un pas spre ea.

îi puse o mână pe ceafă, sub părul blond-auriu.

- Nu ştiu nimic. Oricum, nu mă priveşte. Un lucru este sigur, Jenna Mallory.... deopotrivă: teren de vânătoare privat.

- Ce vrei să spui? îl întrebă, descumpănită de gestul său.

- Eşti logodită şi nu se face curte logodnicei unui alt bărbat. Dar dacă nu intenţionezi să-ţi onorezi promisiunea, atunci....... murmură şi privirea arzătoare se aţinti asupra sa.

încremenită de această mângâiere şi de focul din ochii săi, Jenna respira cu greutate, buzele îi tremurau. Venise în aceşti munţi pentru a afla ce era cu ea şi acum era pradă unei confuzii totale!

în tot cazul, era sigură de un lucru. Nu dorea s-o rupă complet cu Wes. Nu se putea hotărî pe loc, cu riscul de a-l vedea pe Matthew luând-o în braţe pentru a o duce într-un vârtej de

pasiune fără întoarcere.... Si apoi, se gândi brusc, n-aveau nimic în comun. Lui Matthew îi plăceau femeile cu temperament pasionat si pline de umor, nu fetele tatei!

Subit, se aplecă spre ea, încât aproape îi simţea răsuflarea pe gât.

- Ei bine? încă logodită în suflet si conştiinţă?

- Da.... recunoscu ea în şoaptă.

- Ei bine, când îţi vei schimba părerea, dă-mi un semn, spuse bărbatul ieşind din bucătărie, lăsând-o epuizată de acea luptă cu ea însăşi.

De când Matthew o sărutase, gândi Jenna, timpul trecea cu o încetineală exasperantă. Imperturbabil, acesta o trata cu o politeţe rece, dar ea nu se simţea liniştită, sigură că acel joc de-a şoarecele şi pisica se va termina rău. "Am venit aici pentru a afla dacă vreau sau nu să mă căsătoresc cu Wes. Ei bine, am reuşit!" murmură în şoaptă, rezemându-şi fruntea de geam. Intr-adevăr, în loc să cântărească pentru şi contra, nu înceta să se gândească la prima sa dragoste. Oricum, până la urmă tatăl său o va găsi, numai dacă Matthew, plictisit de prezenţa sa şi de micul lor joc, n-o va da afară!

Această situaţie era imposibilă, se gândi tânăra femeie şi trebuie să mă hotărăsc chiar astăzi! Matthew fiind plecat ca de obicei, avu ideea de a merge să se scalde în izvorul cu apă caldă, din pădure. Si-l amintea foarte bine, deoarece mersese deseori cu Lisa să înoate acolo. Va găsi oare cărarea de munte care duce la el? N-avea costum de baie, dar n-avea importanţă, pentru că va fi singură!

Ameţită de perspectiva acestei excursii, ieşi imediat din cabană şi merse cu pas hotărât spre plopii-tremurători. Când ajunse acolo, trebui să se oprească pentru a-şi trage respiraţia. Spectacolul pe care-l admiră atunci era minunat.... Brusc, se simţi liberă, relaxată. Apoi începu să scruteze pădurea, încercând să regăsească memoria locurilor. Dar peisajul se schimbase şi nu-şi aminti acea vegetaţie măruntă de sub pădure, presărată cu flori sălbatice. Căldăruşele albastre, roz şi albe îi atraseră privirea şi îngenunche pentru a le atinge petalele irizate. Se plimbă fără grabă printre plopi, bucurându-se de cântecul vântului prin frunziş. La vederea sa, un iepure speriat fugi imediat.

Pe neaşteptate, se află pe o cărare care şerpuia printre pini şi molizi. Sigură că găsise drumul bun, grăbi pasul. Se grăbea să ajungă şi să se afunde în apa până la gât.... Dar gândurile fericite îi dispărură când, la o cotitură a cărării, dădu nas în nas cu Matthew. Speriată de această apariţie neaşteptată, întinse braţele ca pentru a se apăra. Dar bărbatul rămase nemişcat, cu un zâmbet ironic pe buze.

- Matthew! M-ai speriat de moarte, exclamă ea.

- Ah da? spuse el cu un aer sarcastic.

Apoi îşi încrucişă braţele pe piept şi Jenna îi văzu muşchii tresărind sub materialul puloverului.

- Unde te duci? o întrebă pe un ton autoritar.

- La izvorul cu apă caldă, răspunse tânăra femeie, rănită brusc de condescendenţa sa.

- Eşti pe drumul greşit, Bucle de Aur. Te îndrepţi direct spre o prăpastie în care ai putea cădea şi muri. Te-ai putea de asemenea

rătăci în pădure. Izvoarele sunt acolo, continuă făcând un gest spre stânga.

Ruşinată, Jenna îşi privea vârfurile pantofilor de plimbări lungi, murdare de pământ.

- Eşti complet inconştientă! spuse Matthew, fără să încerce să-şi ascundă iritarea. Nu ştii nimic despre munte şi pericolele lui.

Se apropie furios de ea şi o prinse de braţ.

- Stii că pe aici sunt urşi şi pisici sălbatice? reluă scuturându-i braţul.

Apoi o strânse lângă el, o duse puţin mai departe şi se opri brusc.

- Stii ce sunt astea? o întrebă arătându-i pământul cu degetul.

Jenna privi fără să înţeleagă, observând doar o încurcătură de urme în noroi. Văzând-o nedecisă, bărbatul se ghemui şi o obligă să facă la fel. Cu mâna rămasă liberă, atinse urmele.

- Sunt ale unei pisici.

- Crezi că s-a pierdut? întrebă cu inocenţă Jenna, privindu-l.

- Vorbesc de o pisică sălbatică. Puma. Linx.

- Pisică sălbatică! Unde? exclamă tânăra femeie făcând un salt.

- Departe. In sfârşit, sper. Inţelegi de ce nu vreau să te plimbi singură? Ce-i voi spune bărbatului din viaţa ta dacă ţi se întâmplă ceva?

Apoi o prinse din nou de braţ şi o duse pe cărare.

- Are un nume, suspină Jenna, care încerca să-i urmeze ritmul.

- Ah da? Nu mi l-ai spus niciodată.

- Se numeşte Wes, Wesley Sherborn, mărturisi ea cu voce

joasă.

- Wesley.... repetă Matthew împingând-o înainte, pentru a-l preceda. Wesley şi Jenna. Două nume făcute să se înţeleagă.... Un cuplu perfect...

Conştientă că o provoca, Jenna neglijă săgeata otrăvită şi nu răspunse.

- în tot cazul, odinioară nu era primejdios pe aici. Cu Lisa, ne plimbam deseori în pădure şi nimeni nu ne-a dat sfaturi!

- Eraţi mai isteţe şi nu eraţi singure...

- Ba da, cu siguranţă!

- Te înşeli, vă urmăream întotdeauna de departe.

- Tu!

- Evident....

Ieşiră în sfârşit din pădure şi cum se aplecară spre cabană, Jenna văzu o maşină parcată în faţă. Panicată, îl privi pe Matthew. Tatăl său o găsise! Rugătoare, se pregătea să vorbească, dar în aceeaşi clipă, îl văzu zâmbind.

- Este Betsy! spuse cu evidentă plăcere.

Si fără să se mai preocupe de ea, coborî în grabă cărarea în pantă.

Jenna nu-şi putea crede ochilor, atât de spectaculoasă fu schimbarea de dispoziţie a lui Matthew. O clipă mai înainte, părea exasperat. Si acum, numai zâmbet, se juca împreună cu Julian.... Nu-şi putu stăpâni un oftat şi Betsy, care-şi privea visătoare paharul, ridică ochii spre ea.

- Totul este în regulă cu voi doi? întrebă.

- Tu ce părere ai? făcu Jenna, evitându-i privirea. Ai putea să-

mi explici de ce mă detestă atât de mult fratele tău?

- Te detestă? repetă Betsy cu un aer surprins. Dacă asta este situaţia, nu ştiu nimic. In schimb, în ce-l priveşte pe tatăl tău....

Se întrerupse şi clătină din cap.

- Stiu, mi-a vorbit despre asta, dar atitudinea sa mi se pare exagerată, declară Jenna gânditoare. Stiu că tata nu este cel mai bun dintre bărbaţi, dar totuşi....

La aceste cuvinte, Betsy schiţă o mină puţin sceptică, ceea ce o făcu pe Jenna să râdă.

- Accept că este arogant şi autoritar. Din copilărie, am încercat să-l mulţumesc, dar n-am reuşit vreodată. Ce i-a făcut exact lui Matthew?

- Nu numai lui, ci întregii familii, reluă Betsy, cu un aer brusc serios. Stiu că n-ar trebui să vorbesc despre asta, dar....

Aruncă o privire spre fratele său şi Julian, încă ocupaţi să se joace.

Puţin jenată, Jenna se agită pe scaun.

- Ei bine.... să ştii că tatăl tău....

Betsy se întrerupse şi bău o înghiţitură de ceai cu gheaţă.

- .... ne-a furat cabana.

Năucită, Jenna exclamă:

- îţi spui cu cruzime părerile!

- După un an de la moartea tatălui nostru, al tău a venit să-i propună mamei să cumpere cabana. Voia să-şi petreacă marile vacanţe aici cu familia. în acea perioadă, Matthew trebuie să fi avut treisprezece ani.

- Ce vârstă ai acum, Betsy?

- Douăzeci şi trei şi Matthew treizeci şi unu. De ce?

- Pe tine şi pe mine ne despart trei ani... Când tata a cumpărat cabana, aveam unsprezece ani. îmi amintesc bine pentru că săream de bucurie de a petrece vacanţele la munte!

- Aşa crezi tu…

- Ce vrei să spui?

- Deţinea această cabană cu mulţi ani înainte de a vă aduce pe voi. La început, venea pentru....

Aruncă o privire pe furiş fratelui său.

-. .pentru afaceri, încheie.

- Pentru afaceri?

- Oricum, părinţii mei n-au locuit niciodată aici. Era prea mică, dar tata şi Matthew o întreţineau. Locuiam într-o fermă mare, în apropriere de Cripple Creek. Când tata a murit, mama a avut probleme serioase cu banii. Mai întâi a vândut ferma. Apoi, Drake Mallory i-a propus o sumă mare pentru cabană. I-a spus că era cea mai bună ofertă pe care o putea spera. Si-a dat cuvântul că va avea grijă de ea şi că dacă într-o zi va dori s-o vândă, îi va cere părerea.

- Mai degrabă cinstit, nu? remarcă Jenna.

- Apriori, da. Dar, din păcate, n-a existat niciun act întocmit de notar.... Tatăl tău a înşelat-o pe mama cumpărându-i bunul pe nimica toată. Indată ce a fost proprietar, a lăsat cabana să se degradeze. Dacă n-ar fi întreţinut-o Matthew, astăzi ar fi fost o ruină.

- Dar a fost plătit pentru munca asta. Nu este aşa.... argumentă Jenna.

- Plătit cu şase franci şi şase bănuţi! Si mai ales pentru tăcerea sa! exclamă Betsy. Dar fratele meu iubeşte cabana aceasta mai mult decât orice. Iată de ce îşi petrece tot timpul aici. A recuperat tot ce tatăl tău aruncase, mobilele străbunicului şi amintiri. Fără el, n-ar mai exista nimic aici.

- Aşadar, Matthew era plătit să tacă? întrebă intrigată Jenna.

- Imi pare rău, nu-ţi pot spune mai mult şi de altfel, nici nu mă priveşte. Ce este sigur, este că tatăl tău s-a hotărât să vândă fără să ne vorbească despre asta şi nu şi-a ţinut cuvântul. Fratele meu a reuşit să răscumpere cabana printr-un intermediar. Se pare că tatăl tău a fost nebun de furie....

Betsy tăcu şi între cele două femei se lăsă linişte.

- Nu ştiam nimic din toate astea, crede-mă, spuse în cele din urmă Jenna.

- Nu este vina ta, răspunse Betsy. Dar ce-i mai rău....

Aşteptându-se la alte hoţii ale tatălui său, tânăra femeie se încordă şi aşteptă cu inima bătând puternic.

- Exact înainte de moartea sa, mama l-a făcut pe Matthew să promită că nu va întreprinde nimic împotriva tatălui tău. Stia ca el îl dispreţuia şi voia să se răzbune. Dar a promis... De altfel, după vânzare, tatăl tău n-a mai pus piciorul în Colorado, în sfârşit, după cum spune Matthew. Si ar fi mai bine să nu se mai întoarcă niciodată

Cu aceste cuvinte ameninţătoare, Betsy se întrerupse.

- Haide, nu te îngrijora. Totul se va termina bine, spuse prieteneşte. Să mergem la ei, încheie făcând un semn spre fratele şi fiul său. Vii?

Jenna ar fi preferat să continue această conversaţie interesantă, dar nu spuse nimic şi o urmă pe Betsy.

- Hei, bărbaţilor? Totul este în regulă? întrebă Betsy apropiindu-se de Matthew şi de Julian.

- Nimereşti bine.... Am o ţeapă în deget.... se lamentă Matthew.

- O ţeapă? întrebă Julian, gânditor.

- Da, buba, explică Betsy. Veţi putea continua când voi îngriji degetul unchiului Matthew.

- Până atunci, ce-ai spune de puţin lapte? interveni cu timiditate Jenna, adresându-se băieţelului.

- Nu ştiu dacă te va urma în bucătărie, făcu Betsy. Să nu te superi.... Stii, este puţin sălbatic.

Dar se întrerupse imediat, văzând copilul luând-o de mână pe Jenna şi urmând-o docil.

- Ei bine... constată Betsy. Copiii sunt uimitori!

- S-ar spune că l-a cucerit, acceptă Matthew, dar ar fi mai bine ca Julian să fie atent, adăugă.

- Cum ştii să strici plăcerea altora!

în aceeaşi clipă, Matthew simţi o apăsare uşoară pe deget. Betsy scoase în sfârşit ţeapa care se înfipsese acolo.

- Asta este! exclamă ea triumfătoare.

- Voi supravieţui, doctore? o întrebă bărbatul cu un aer comic, frecându-şi degetul.

- Numai dacă eşti puţin mai amabil cu Jenna, şopti Betsy, privindu-l pe furiş. îmi place mult, să ştii.

- Cu atât mai bine pentru tine! replică fratele său aşezându-se

în iarbă.

- Nu este răspunzătoare pentru ce a făcut tatăl său, reluă tânăra femeie, aşezându-se alături.

- Rămâi în afara acestui lucru, te rog, replică Matthew pe un ton dur.

Dar tânăra femeie, care-l cunoştea bine, nu se lăsă impresionată.

- Jenna este o fată adorabilă, dar este şi foarte vulnerabilă. Nu vreau să-i faci rău.

- Ce vrei să spui?

- Este ca Scufiţa Roşie care tocmai îl întâlneşte pe lupul cel mare şi rău, replică Betsy, luând o mină de copil speriat. Si nu vreau s-o înghiţi pe nemestecate, încheie izbucnind în râs.

Apoi reluă pe un ton serios.

- Nu glumesc. Chiar este este o fată cumsecade.

- Nu este cu picioarele pe pământ. Astăzi, s-a pierdut în pădure. Dacă n-aş fi găsit-o, nu ştiu cum s-ar fi terminat, replică Matthew.

- Este normal. Nu cunoaşte muntele. Aşa că fii mai indulgent.

- Pentru a o speria, i-am arătat o urmă şi i-am spus că era de pisică sălbatică, reluă bărbatul zâmbind.

- Pisică sălbatică! exclamă speriată Betsy.

- Dar era a unui bursuc.

- Dar.... laba de bursuc este foarte mică, replică sora sa, suspicioasă, în timp ce cea a unei pisici sălbatice este mult mai mare

- Să spunem că ar fi putut fi un pui de pisică sălbatică, spuse

Matthew râzând amintindu-şi de panica Jennei. Oricum, nu cunoaşte nimic. Genul acesta de fata tatei frecventează mai degrabă plajele din Caraibe....

- Fiecare cu viaţa sa, încheie Betsy ridicându-se. Haide, n-o judeca prea repede! îi ordonă îndreptându-se spre cabană.

Capitolul 5

- Incă puţină cafea? îi propuse Jenna lui Matthew, în speranţa de a-i întârzia plecarea.

Intr-adevăr, de la vizita lui Betsy, trei zile mai înainte, el îşi petrecea timpul pe munte, din zori până se înnopta. In lipsa sa, Jenna nu înceta să se gândească la el.... Logodnicul, tatăl său şi toată confuzia pe care o produsese fugind din Florida, se aflau până la urmă departe de preocupările sale actuale.

Matthew ezită şi tânăra femeie crezu că o va refuza.

- Da, de ce nu, acceptă bărbatul.

Fericită de succes, îi mai turnă puţină cafea şi mai servi şi ea o ceaşcă. Aşezată în faţa lui, plecă ochii, incapabilă să-i susţină înflăcărarea din privire. Tăcerea continua, punându-i nervii la grea încercare. In cele din urmă, nemairezistând, puse întrebarea care-i ardea buzele:

- Ce faci în fiecare zi în pădure?

- Ce fac de obicei, răspunse Matthew.

- Si.... totuşi? insistă Jenna, dezamăgită de răspunsul enigmatic.

- Iau aer, de exemplu....

- Ah da? reluă ea mirată. Si nu te plictiseşti?

- Niciodată, reluă Matthew, după ce bău o înghiţitură de cafea. Natura mă pasionează. în general, când vin la cabană, îmi petrec tot timpul pe munte. Acolo găsesc ce să mănânc şi dorm în refugii. Dacă petrec noaptea la cabană, este doar din cauza ta.

- A mea?

- Pentru că ţi-ar fi frică singură aici.

- Este oarecum adevărat, acceptă Jenna. Dacă pun toate aceste întrebări, este pentru că mă fascinează atracţia ta pentru natură.... Cunosc foarte puţin munţii. N-am fost niciodată în excursie şi nici n-am vizitat împrejurimile. Când veneam aici, ne mulţumeam să admirăm peisajul de pe terasă. Părinţilor nu le plăcea să ne îndepărtăm prea mult....

- Se temeau mereu că vi se întâmplă ceva.... încuviinţă bărbatul. De altfel, nu greşeau, deoarece tu şi sora ta nu făceaţi decât după capul vostru. Iată de ce vă supravegheau întotdeauna.

După ce-şi termină cafeaua, Matthew se rezemă de spătarul scaunului şi încrucişă braţele.

- Afli multe despre oameni observându-le reacţiile în faţa naturii sălbatice. Unii se simt ca acasă, alţii sunt pierduţi în lipsa reperelor obişnuite. Si apoi sunt cei care, ca tatăl tău, cred că pot stăpâni tot, chiar şi natura.

Făcu o pauză, şi din expresia sa, Jenna înţelese că-i va arunca
o provocare.

- Si tu? In ce categorie te încadrezi?

- Poate în a doua. Oricum, un lucru este sigur: nu voi fi niciodată un priceput om al muntelui, acceptă ea.

- Nu trebuie să renunţi, ripostă bărbatul, indispus de aerul său resemnat.

- In acea zi, de exemplu, mi-ai salvat viaţa, Matthew. Fără tine, mergeam drept în prăpastie.

- N-ar fi trebuit să pleci singură, atâta tot. Recunoaşte că ai apreciat totuşi hoinăreala ta.

- Da, până când mi-ai arătat urmele pisicii sălbatice.

- Ah, faimoasele urme... făcu bărbatul plecând privirea.

Jenna crezu că va adăuga ceva, dar Matthew se răzgândi şi se
ridică.

- Dacă-mi petrec zilele pe munte, este şi pentru alt motiv.... reluă pe neaşteptate.

Tânăra femeie îl privi, aşteptând urmarea.

- .... Mi-ai spus că voiai să fii singură pentru a te gândi, aşa că nu vreau să te deranjez.

Cu inima grea, Jenna îl privi ieşind din cabană şi îndreptându-se spre pădurea de plopi-tremurători. Să se gândească... Da, asta trebuia să facă, dar înainte de orice, trebuia să înceteze să se gândească la Matthew.

Câteva zile mai târziu, în timp ce-şi termina cina, Matthew îi făcu o propunere surprinzătoare.

- }i-ar plăcea să vii să priveşti stelele cu mine, seara asta?

în timpul mesei, rămăsese tăcut ca de obicei, aşa că Jenna fu mirată când îi vorbi. Acceptă totuşi cu entuziasm.

- Oh, da, este mult timp de când n-am mai admirat cerul! Dar unde le vom observa? Ai un aparat?

- Am fabricat un telescop pe care l-am instalat la panorama din Lookout Point. Stii, faptul că am crescut în aceşti munţi mi-a dat o altă idee despre univers... îi explică Matthew. Să-mi pun întrebări şi să mă mir, iată scopul întregii

mele vieţi.

Apoi, văzând-o tăcută, reluă:

- Dar poate ţi-e teamă să rătăceşti prin pădure în mijlocul nopţii, cu un bărbat pe care de-abia îl cunoşti.

- Ei bine, în niciun caz, spuse Jenna rapid. Am fost doar surprinsă că mi-ai propus asta, atâta tot. Si apoi, nu eşti un străin, te cunosc încă din copilărie.

în clipa în care rostea aceste cuvinte, tânăra femeie îşi dădu seama că nu era întru totul adevărat. Nici măcar nu ştia că-l pasiona astronomia. Oare ce studii urmase? Ce meserie practica, de fapt?

- îţi petreci tot anul la cabană? îl întrebă brusc.

- Plec într-o jumătate de oră, spuse bărbatul în loc de răspuns. Aşa că i-aţi un pulover gros. Acolo sus este frig chiar şi în luna august.

Jenna nu numai că se pregăti cât ai clipi din ochi, dar nu-şi mai găsi locul până la plecare.

Mai întâi, noaptea i se păru calmă, dar în timp ce se adânceau tot mai mult în pădure, tânăra femeie auzi o mulţime de zgomote şi trosnete. Fasciculul luminos al lanternei lui Matthew de-abia lumina cărarea şi Jenna îl urma pe bâjbâite. Pe neaşteptate, se împiedică de o rădăcină şi se prinse de umărul său pentru a nu cădea. Bărbatul se opri imediat, aşteptând-o să-şi recapete echilibrul. Apoi, îi luă mâna şi o apăsă pe talia sa.

- Prinde-mă de curea şi ţine-te bine, îi ordonă. Cărarea este periculoasă pe aici.

Jenna se supuse şi-şi potrivi mişcările cu ale sale. Atingându-l, îi prevedea gesturile înainte să le facă. Pătrunseră în sfârşit într-un luminiş şi Matthew stinse lanterna. Rămase o clipă nemişcat, apoi o trase spre el.

- Este locul ideal pentru a observa stelele, dar ochii trebuie să ni se obişnuiască mai întâi cu întunericul.... îi spuse calm. Trebuie să lăsăm pupilele să ni se dilate aproximativ zece minute. Relaxează-te şi vei vedea....

Urmându-i sfaturile, Jenna inspiră profund, închise o clipă ochii, apoi îi redeschise. In sinea sa, se îndoia de rezultat, dar observă că avusese dreptate! Vederea şi simţurile i se ascuţiseră câte puţin; mii de stele pluteau în jurul ei. Ii păreau atât de aproape, încât fără să vrea întinse mâna pentru a desprinde câteva de pe firmament.

- Cât este de frumos... murmură oftând. Mulţumesc că m-ai adus aici, Matthew.

- Sunt fericit că-ţi place spectacolul, răspunse râzând bărbatul. Dar încă n-ai văzut nimic! Vino, să mergem acum la Lookout

Point, adăugă întinzându-i mâna.

Jenna o luă fără să şovăie şi degetele li se înlănţuiră. în toată viaţa sa, nu trăise niciodată un moment atât de pur. Si, în mijlocul îndoielilor şi incertitudinilor, această certitudine strălucea ca stelele. îl urmă încrezătoare spre necunoscut.

***

- Priveşte la dreapta. Vezi? Este Ursa Mare.

Jenna privi concentrată prin telescop.

- Nu, văd doar Carul Mare.

Matthew izbucni în râs şi tânăra femeie îi simţi vibrând mâinile puse pe umerii săi.

- Este acelaşi lucru! Relaxează-te, nu te forţa. De acord?

La aceste cuvinte afectuoase, Jenna se simţi cuprinsă de un val de căldură. în plus, simpla atingere a mâinilor sale, contribuia la veselia ei.

Printre stele, Jenna pierdu treptat noţiunea timpului. Matthew acţionă brusc telescopul, explicându-i că era mobil, asta însemnând că se putea orienta în toate direcţiile, datorită unui ax vertical şi orizontal. Tânăra femeie îi asculta explicaţiile, fascinată de entuziasmul său. Când se aplecă pentru a privi la rândul său prin telescop, îi simţi bărbia atingându-i umărul.

- întoarce-l în partea aceea, îi spuse conducându-i mâinile. Ar trebui să vezi

- Este Carul Mic! exclamă Jenna.

- Sau Ursa Mică, da! Acum, încearcă să găseşti Casiopeea....

Admirară apoi nebuloasa Andromedei şi nebuloasele altor constelaţii. Atentă, Jenna observa cerul înstelat cu atâta ardoare, încât trebui să se oprească, din cauza muşchilor prea încordaţi.

- Au! făcu, frecându-şi gâtul ţeapăn de tensiune.

In aceeaşi clipă, îl simţi pe Matthew masându-i umerii şi muşchii i se relaxară treptat. Cu ochii închişi, nu se împotrivi. Dar în acelaşi timp cu diminuarea tensiunii musculare, creştea

alta: cea a dorinţei

- Odihneşte-te o clipă pe stânca asta. Nu te va împiedica să priveşti stelele, îi sugeră bărbatul.

Sedusă de această propunere, tânăra femeie se întinse, apoi cu un oftat de mulţumire, ridică ochii spre cer. Matthew continua să-l admire prin telescop.

Pe neaşteptate, o lumină strălucitoare trecu pe cer.

- O stea căzătoare!

- Spune mai degrabă un fragment dintr-o fostă cometă sau dintr-un meteorit, o corectă amuzat bărbatul. Se întâmplă frecvent în această perioadă a anului.

Văzându-l tăcând, Jenna crezu că subiectul era închis, dar Matthew reluă brusc:

- Ţi-ai pus o dorinţă?

- N-am avut timp, recunoscu tânăra femeie, cu regret. Dar mă voi gândi la asta! Astfel, la viitoarea stea căzătoare, voi avea una pregătită.

- Bine apreciat! spuse bărbatul râzând, fără s-o întrebe despre
dorinţă.

De fapt, care va fi dorinţa? Să rezolve dilema căsătoriei cu Wes? Să trăiască în Colorado până la sfârşitul zilelor? Să se piardă pentru totdeauna în braţele lui Matthew?

Adâncită în visuri tot mai plăcute, Jenna se simţi plutind printre stele. După un timp, rupse în sfârşit tăcerea.

- Aşadar, eşti un astronom autentic, deghizat în om al munţilor!

Auzindu-i râsul, se simţi liniştită. Măcar remarca sa nu-l ofensase.

- Sunt un amator, atâta tot.... Este mult mai plăcut, deoarece astronomii profesionişti îşi petrec timpul mai mult făcând matematică şi fizică, decât privind stelele

- Ai de mult acest hobby?

- Trebuie să fie vreo zece ani de când mi-am instalat telescopul aici. De atunci, n-am încetat să cercetez cerul, noaptea.

- Chiar când noi ne petreceam vacanţele la cabană?

- Desigur.

- Nu ştiam, murmură Jenna, frapată de această descoperire.

- De ce să fi ştiut? Trăiai în mica ta lume, ca părinţii şi sora ta.

După o tăcere, reluă:

- Observarea stelelor îmi permite să văd mai limpede în mintea mea şi să-mi rezolv problemele. Aşa că poate asta te va ajuta şi pe tine....

- Să mă ajute? repetă Jenna, indiferenţa dispărându-i brusc.

Matthew părăsi telescopul şi veni să se aşeze alături. în noaptea blândă de vară, faţa îi părea mai frumoasă ca oricând.

Apoi se aplecă spre ea, ascunzându-i vederea cerului.

- Numeroşi scriitori şi filozofi au scris despre necesitatea întoarcerii la natură şi la bucuriile sale pentru a găsi noi

resurse şi adevăratul sens al vieţii. Pentru mine.... este oricum adevărat.

- Intoarcerea la natură? bâigui Jenna, tulburată de apropierea sa.

- Imi plac culmile munţilor, sunt atât de pure şi atât de sălbatice.... reluă Matthew, mângâindu-i obrazul. Aici, am impresia că domin lumea şi înţeleg universul, continuă, vârându-şi mâna în părul ei des şi auriu.

Apoi tăcu şi o privi. Dar tânăra femeie nu făcu nimic pentru a se sustrage acelei mângâieri, la care visa din ziua în care o sărutase pentru prima dată. Ridicând încet faţa, îi oferi gura şi sărutul lui făcu să-i alerge prin tot trupul valuri de foc. Lipindu-se de el, se lăsă copleşită de acea senzaţie pură de fericire şi de euforia îmbrăţişării.

Când Matthew ridică în sfârşit capul, tânăra femeie îi simţi pe buze respiraţia sacadată. Deschizând ochii pe jumătate, se simţi în al nouălea cer.... Niciodată lumea nu i se păruse mai frumoasă....

- Matthew.... aş vrea, murmură.

Ce-i va spune exact? Oare să continue? Imposibil.... Să se oprească? Ridicol…

- Jenna? o întrebă bărbatul, ai renunţat la Wes? La logodna ta?

La aceste cuvinte, i se păru că inima i se opreşte şi rămase în braţele sale, fără să spună nimic. Desigur, era încă logodită,

dar în adâncul inimii sale, ştia că nu va putea să se căsătorească niciodată cu un alt bărbat decât cu Matthew. Niciodată nu va cunoaşte o asemenea fericire în braţele altuia. Hotărârea sa era în sfârşit luată. Trebuia să i-o spună acum?

Minutele treceau, făcând liniştea din ce în ce mai apăsătoare, dar se simţea incapabilă să-i mărturisească sentimentele.

- Euîncepu în cele din urmă.

- Am înţeles, aşa că fără minciună! răspunse Matthew eliberând-o din îmbrăţişare pentru a se ridica. Cum poţi să înşeli încrederea celui pe care pretinzi că-l iubeşti, jucându-te cu mine?

- Dar.... cum îţi poţi imagina un asemenea lucru! exclamă Jenna, îndreptându-se brusc, indignată la această idee care-i venise. Eu nu…

- Cu toate că eşti logodită, ai acceptat să te sărut, nu? Si.... Wes? Te-ai gândit la el?

Jenna se ridică tremurând. Cu fiecare minut, noaptea devenea mai întunecată şi mai ostilă.

- Ascultă Matthew....

- Ajunge! o întrerupse bărbatul.

Apropiindu-se, îşi trecu mâinile în jurul taliei sale şi o strânse atât de puternic lângă el, încât îi tăie respiraţia.

- Nu eşti decât.... o Mallory! reluă, respingând-o cu un gest de dispreţ.

Pe drumul de întoarcere, era atât de întuneric, încât Jennei îi fu greu să-l urmeze pe Matthew pe cărare, poticnindu-se

neîncetat. Evident, starea sa sufletească nu modificase ritmul însoţitorului său, care se oprea din când în când pentru a o aştepta, fără să-şi ascundă nerăbdarea.

Ajunsă la cabană, tânăra femeie se simţi epuizată, fără să pună la socoteală că faţa îi era toată zgâriată de ramuri şi o durea. Dar Matthew nu catadicsi să-i acorde nicio privire şi se duse în camera sa în pas rapid.

De-abia ajunsă în pat, Jenna izbucni în plâns. Nu fusese atât de tulburată de la moartea mamei sale. Intinsă în întuneric, îşi aminti clipele de fericire de la Lookout Point şi-şi reproşă stupiditatea. De ce naiba n-avea niciodată curajul să se impună? Fugise deja din Florida, incapabilă să-şi înfrunte logodnicul. Acum, ştia că-l iubea pe Matthew, dar nici măcar nu avusese curajul să-i spună. Rezerve sau incertitudini, dorinţe sau refuzuri, întotdeauna se eschiva. Oare când va mai găsi intimitatea plăcută a acestei seri înstelate? Poate, se gândi reţinându-şi un suspin, pierduse singurul bărbat pe care-l iubise vreodată.

Se îndreptă brusc. Ştia ce-i rămânea de făcut. Mâine, îi va telefona lui Wes, pentru a pune lucrurile la punct. Apoi, se va explica faţă de Matthew. Poate îi va recâştiga încrederea şi, într-o zi.... Se posomorî gândindu-se că nu-i va cere niciodată mâna. Un bărbat atât de mândru de lunga sa tradiţie de căsătorii fericite din familie, cu siguranţă nu va putea iubi sau respecta o femeie de care fugea ca de ciumă!

A doua zi dimineaţă, nu-l văzu pe Matthew la micul dejun, deoarece plecase deja... O cuprinse brusc panica. Cum să-l

convingă s-o conducă în oraş, să telefoneze? în aceeaşi clipă, văzu cheile maşinii lui pe masă. Le privi sceptică, neştiind dacă va avea îndrăzneala să împrumute Land Roverul fără permisiunea sa. Dar brusc, se hotărî. Trebuia să facă ce-i dicta inima şi conştiinţa, înainte de a se răzgândi. Cu atât mai rău dacă Matthew se înfuria, trebuia cu orice preţ să-l sune pe Wes şi să recunoască faptul că totul se terminase între ei.

Punând mâna pe chei, ieşi în fugă şi urcă în Land Rover. Din clipa în care porni la drum, îşi simţi teama intensificându-se cu fiecare minut. Când intră în pasajul băcăniei din sat, tremura astfel încât ezită să iasă din maşină. Apoi, ca un automat, intră în băcănie şi se îndreptă spre telefon. Formă numărul, simţind un nod în stomac. După trei sonerii, auzi o voce dulce:

- Mallory and Sherborn Development Corporation, vă ascult.

Inspiră, apoi vorbi pe nerăsuflate:

- Pot să vorbesc cu Wesley Sherborn, vă rog? din partea Jennei Mallory.

- O clipă vă rog.

După câteva secunde, o voce masculină răsună în aparat.

- Jenna, unde eşti? Ne-ai speriat îngrozitor, fetiţo!

Recunoscând vocea tatălui său, Jenna se albi la faţă. Aşadar,
apelul fusese transferat în biroul său.

- Tată? bâigui, rezemându-se cu spatele de perete, gata să se prăbuşească. Dar.... l-am cerut pe Wes! reluă cu o voce

care de-abia se auzea.

- îi voi spune că ai telefonat. Când te întorci? Ascultă, am mult de lucru, dar vom discuta totul când vei fi acasă. Te aşteptăm!

La această intonaţie imperativă, Jenna închise ochii. Va ceda oare dorinţei tatălui său fără să discute? Işi dorise întotdeauna să fie mândria şi bucuria lui, fără să reuşească vreodată. Şi acum, va fi mai rău, deoarece nu înţelegea să revină asupra deciziei sale.

- Nu mă întorc acasă, răspunse încet. Iată de ce voiam să vorbesc cu Wes. Nu va mai fi nicio nuntă, tată....

- Cum?!

Jennei nu-i fu greu să-şi imagineze mânia tatălui său.

- Ascultă, ştiu că eşti la Albuquerque! Aşa că ia primul avion spre Miami. Iţi voi pune ordine în idei şi te voi face să-ţi treacă dorinţa de a spune orice!

La capătul puterilor, Jenna închise şi rămase îndelung nemişcată. Se simţea mai slabă decât un copil. Evident, i se mai întâmplase să-i ţină piept tatălui, dar fusese întotdeauna sub orice critică. De data aceasta, se va ţine bine. In ciuda tuturor!

Când se întoarse la cabană, Matthew nu era acolo şi-i regretă absenţa. I-ar fi plăcut atât de mult să se împace cu el şi să-i împărtăşească discuţia cu tatăl său! Plimbându-se fără ţintă prin cabană, ca un suflet chinuit, încercă să-şi găsească o ocupaţie pentru mâini şi minte, dar ce să facă? Casa strălucea.... Pentru a suta oară, se duse pe terasă şi scrută

plopii. Nimeni la orizont. Obosită să-i aştepte întoarcerea, se gândi să se relaxeze făcând o baie. Izvorul cu apă caldă, iată ce-i trebuia! Dar ezită. De data aceasta, îl va găsi oare?

Aruncând o privire la ceas, văzu că era de-abia ora paisprezece. Avea toată după-amiaza în faţa ei. Jurându-şi să fie prudentă, porni imediat la drum, fără să ia măcar un prosop.

Din fericire, găsi repede cărarea şi brusc, ocolind un tufiş, văzu izvorul. Apa cădea în cascadă de pe o stâncă acoperită cu muşchi pe alta, pentru a se opri într-un bazin umbrit de copaci. Un loc liniştit, ca în amintirile sale...

Se dezbrăcă imediat, apoi se aşeză pe o stâncă şi încercă apa albastră cu degetul de la picior. Era plăcută şi caldă. Brusc, o cuprinse un sentiment de pace şi se lăsă să alunece în apă până la bărbie, cu un oftat de fericire.

Capitolul 6

Când auzi o piatră rostogolindu-se, Jenna tresări şi privi în jur cu un aer neliniştit. Văzând pe neaşteptate o siluetă înaltă care se contura pe albastrul cerului, crezu că inima va înceta să-i bată. Clipi în faţa soarelui şi nu putu să distingă trăsăturile intrusului. Speriată, îşi strânse braţele în jurul bustului, cu un gest pudic.

- Ce faci aici, Jenna?

Recunoscând vocea lui Matthew, se simţi uşurată, chiar dacă tonul vocii nu prevestea nimic bun. Se lăsă din nou să alunece în apa caldă, pentru a-şi ascunde goliciunea.

- Nostimă întrebare.... Mă scald, replică ea.

- Frumos spectacol.... Pot să intru şi eu? o întrebă fără să-şi ia ochii de la ea.

Jenna îşi ţinu respiraţia, apoi murmură:

- Nimic mai uşor.

Il văzu descheindu-şi cămaşa, apoi scoţându-şi hainele, pentru a intra în apă. Nemişcată, cu inima bătând să-i spargă pieptul şi braţele încrucişate pe piept, aştepta. Visase atât de mult această clipă... Violenţa sentimentelor pentru Matthew o înfricoşa şi o încânta în acelaşi timp. Deoarece îl iubea. Din tot sufletul. Dar el? Nu ştia, dar era gata să-i aparţină şi să se abandoneze în braţele sale. Când Matthew înaintă, simţi valuri mici venind să se spargă de pieptul său, în timp ce suprafaţa apei tremura imperceptibil. Se întoarse pentru a-şi ascunde tulburarea.

Aproape imediat, simţi mâinile lui Matthew pe umerii săi, trăgând-o spre el. îşi lăsă capul pe spate, în timp ce picioarele li se înlănţuiau. Când Matthew se aplecă peste ceafa sa, îi simţi răsuflarea şi se înfioră la această mângâiere.

- Credeam că voi fi destul de tare pentru a rezista tentaţiei. Dar m-am înşelat. Nimeni şi nimic nu mă va împiedica să fac dragoste cu tine. Te doresc, Jenna, atât de mult, încât îmi reneg mândria şi principiile. Eşti liberă să accepţi, sau să refuzi. N-ai de spus decât un cuvânt.... murmură cu o voce răguşită de dorinţă.

Jenna se apropie şi mai mult de el şi-i luă faţa în mâini. Apoi, cu o voce gâtuită de emoţie, îi mărturisi:

- Eşti prima mea dragoste, Matthew. De când te cunosc îţi aparţin. Vreau să fiu a ta.

Lăsă curentul apei s-o ducă încet spre el, până când în sfârşit, vârfurile sânilor îi atinseră bustul.

- Visez asta de atât de mult timp, murmură. Dar aş vrea de asemenea să-ţi spun....

- Sst.... o întrerupse bărbatul, punându-i un deget pe gură. Să lăsăm dorinţa să vorbească pentru noi

***

Mai târziu, Jenna îl observă pe Matthew aşezat pe mal alături de ea. Işi lăsă privirea să alunece peste bustul bronzat şi musculos. La amintirea zbenguielilor lor, zâmbi în sinea sa. Era a lui şi-l iubea. Orice s-ar întâmpla, nu va regreta vreodată clipele petrecute în acel loc vrăjit.

- Fără regrete? întrebă Matthew.

- Nu, dar trebuie să-ţi spun ceva foarte important. Mai înainte, nu m-ai lăsat să termin.

- Ştiu ce-mi vei spune şi nu vreau să te ascult.

- Nu, nu poţi să ştii, murmură Jenna, stupefiată de reacţia sa. S-a întâmplat în această dimineaţă şi....

- Ajunge, o întrerupse mângâindu-i părul. N-are rost să te entuziasmezi pentru ce tocmai s-a petrecut între noi. Să-mi spui că logodna ta este o greşeală. Nu-ţi va rezolva problemele.

- Dar, în sfârşit.... reluă Jenna.

Ingenunche în faţa lui şi-şi înnodă braţele în jurul gâtului său.

- Aş vrea doar....

- Ascultă, am făcut dragoste pentru că ne-am dorit asta şi atât. In ciuda a tot ce ne desparte, de altfel.... Aşa că n-are rost să fii de o sensibilitate exagerată.

Atinsă în inimă de aceste cuvinte, Jenna nu îndrăzni să protesteze, de teamă că va dispărea în pădure, dacă insistă. Şi totuşi, ar fi vrut să-i dezvăluie conversaţia cu tatăl său, să-şi mărturisească dragostea şi dorinţa de a-i trăi alături. Se obligă să se îndepărteze, dar nu-şi putu stăpâni un oftat.

- De acord...

- Nu lua aerul acesta mâhnit, spuse Matthew îmbrăţişând-o. De ce sunt oare femeile atât de sentimentale?

- Poate pentru că bărbaţii nu sunt destul, murmură tânăra femeie, punându-şi obrazul pe umărul său.

- Să nu te joci cu cuvintele, reluă bărbatul, mângâindu-i ceafa. Orice ai crede, de fiecare dată când voi veni aici, mă

voi gândi mereu la ce tocmai am trăit....

- Pentru că este prima dată când.... bâigui Jenna.

- .... când fac dragoste aici? încheie Matthew, amuzat. Da, dar sunt sigur că nu suntem primii! Este un adevărat colţ de paradis. Sunt chiar aproape sigur că dacă străbunicul a construit cabana aici, a făcut-o pentru că izvorul nu este departe!

Apoi, privind-o, ridică din umeri.

- Dar nu cred că te interesează prea mult....

- Oh, ba da! exclamă Jenna, care-şi dorea enorm să ştie mai multe despre el. De altfel, se gândi, ar fi putut să-l asculte ore întregi, atât de mult o vrăjea vocea sa.

- Mergem? reluă Matthew, întrerupând-o şi ridicându-se.

Cu regret, Jenna luă mâna pe care i-o întindea.

Apoi, Matthew privi bazinul din care urca un uşor abur cald. S-ar fi spus că percepe ceva ce doar el putea vedea.

- Pentru indieni, acest izvor cald era sacru: credeau că este o manifestare a spiritelor pământului. în fiecare an, triburile se
adunau aici pentru diferite ritualuri.

Făcu o pauză, apoi adăugă:

- Dar asta era înainte de a fi alungaţi de pe teritoriile lor de colonişti.

- Este dezgustător! comentă indignată Jenna.

- Nu toţi bărbaţii albi erau răi, spuse Matthew cu uşoară ironie. La fel şi femeile albe. Străbunicul şi străbunica s-au iubit şi s-au căsătorit. S-au stabilit în această regiune şi au

trăit fericiţi. Dovadă că albii şi indienii puteau merge alături.... încheie sărind de pe stâncă.

Apoi se întoarse spre tânăra femeie şi o ajută să coboare.

- Incepe să se înnopteze. Este incredibil cât de repede trece timpul!

- Ce vrei să spui? întrebă Jenna, roşind.

- Când te-am văzut mai devreme, eram furios. Voiam să te fac să te întorci la cabană şi să-ţi ţin o predică despre pericolele de a umbla singură pe munte. Dar m-ai vrăjit.... şi mi-am uitat mânia...

- Să spunem că furia ţi s-a transformat în pasiune... spuse tânăra femeie, mirată de tonul glumeţ al vocii sale, care îi semăna atât de puţin!

- Până la urmă, nu-mi doresc foarte tare să mă întorc acum la cabană, reluă Matthew cu vocea tensionată de dorinţă.

Luând-o în braţe, o duse până la un pătrat de iarbă mai moale decât catifeaua. Neavând altă dorinţă decât să fie a sa, Jenna zâmbi când o aşeză acolo.

Se înnoptase când se întoarseră la cabană. Pe drum, Jenna se resemnă. Pentru că Matthew refuzase s-o asculte, îşi promise să găsească o altă ocazie să-i spună că rupsese logodna. De fapt, se gândi, el nu se abătuse de la principiile sale, pentru că făcuse dragoste cu o femeie liberă de orice angajament. Totuşi, ideea că cedase simplei dorinţe fizice pentru ea, îi umbrea bucuria. Măcar
dacă ar putea s-o iubească puţin. Poate cu timpul? se gândi

cu
melancolie. Era gata să accepte relaţia lor ciudată, atâta timp cât nu se îndepărta de ea. Acest gând o făcu să se înfioare.

- Ti-e frig? întrebă Matthew, înşelându-se asupra gestului. îşi trecu un braţ în jurul umerilor săi. învăluită de căldura sa, Jenna simţi în acea clipă un minunat sentiment de siguranţă şi savură această clipă de tandreţe.

Acelei zile magice, îi urmă o noapte de pasiune. Un singur regret veni totuşi să-i strice fericirea: acela de a-şi reţine cuvintele de dragoste gata să-i scape de pe buze când o strânse lângă el.

Trei zile mai târziu, în timpul micului dejun, Matthew îi anunţă Jennei intenţia de a merge la Cripple Creek.

- Am de făcut nişte cumpărături şi de dat nişte telefoane. Poate şi tu?

în ultimele zile, tânăra femeie nu se gândise nici la Wes, nici la tatăl său. Totuşi, consideră potrivit să-i telefoneze Lisei. Era curioasă să cunoască reacţia tatălui său şi cea a lui Wes la anunţul ruperii logodnei.

- Ar trebui să-mi sun sora, acceptă ea.

- Familia ta ştie unde eşti? o întrebă Matthew pe un ton puţin degajat.

- Tata crede că sunt la Albuquerque! A muşcat momeala, mărturisi Jenna, sperând că Matthew n-o va întreba de când şi cum ştia.

- Ar trebui să-l înfrunţi într-o zi, declară bărbatul după o scurtă tăcere. Cu cât aştepţi mai mult, cu atât va fi mai

greu....

Tulburată, Jenna nu găsea nimic să răspundă.

Când porniră la drum, era dimineaţă, destul de târziu. Ajuns la Cripple Creek, Matthew merse drept la hotelul "Odihna minunilor”.

- Betsy lucrează aici cu jumătate de normă, îi explică Jennei, parcând. Vom trece să-i spunem bună ziua şi să vedem dacă poate prânzi cu noi.

Hotelul restaurat în stil victorian trezi admiraţia Jennei. Când o văzu pe Betsy în spatele biroului de la recepţie, nu-şi putu stăpâni un strigăt. Ai fi crezut-o ieşită direct dintr-o gravură la modă din secolul al XIX-lea. Văzându-şi fratele şi pe Jenna, Betsy li se alătură.

- Ce surpriză plăcută! exclamă.

- Eşti superbă! spuse încântată Jenna

- Să spunem că semăn mult cu bunica Molly. De altfel, mă simt mai bine în hainele acestea, decât în cele pe care le port în fiecare zi.

Apoi, ridicând jupa lungă, le arătă o botină fină, legată cu şireturi.

- Iată singura problemă.... trebuie să port încălţări.

- Greu pentru cineva care trăieşte desculţ, comentă Matthew. Spune-mi, ţi-ar plăcea să mănânci la prânz cu noi?

Dar Betsy, care-i privea pe rând, nu păru să-l audă. Puţin agasat, fratele său repetă invitaţia.

- Oh, da, desigur! spuse tânăra femeie imediat, fără să înceteze să-i observe. Dar în aproximativ o oră. Vă convine?

Apoi adăugă, după ce-i măsură cu atenţie.

- Am impresia că ceva s-a schimbat între voi doi....

Jenna se întrebă ce bănuieli avea Betsy. Nu-l ţinuse pe Matthew de mână, iar el n-o îmbrăţişase. Mai mult, de la intrarea în hotel, nu schimbaseră o vorbă, nici măcar o privire. Totuşi, Betsy avusese suficientă intuiţie pentru a ghici....

- Am înţeles.... Sunteţi împreună! spuse pocnind din degete.

- Nu fi stupidă, o întrerupse Matthew care-şi stăpânea iritarea. Acum sunt mai multe săptămâni de când suntem împreună.

- Nu înţelegi ce vreau să spun! Sunteţi împreună! exclamă Betsy, accentuând pe ultimul cuvânt. Este minunat!

Luă mâna Jennei şi o strânse cu efuziune. Puţin stânjenită, tânăra femeie avu brusc sentimentul că este o uzurpatoare.

- Nu este ce crezi.... începu ea.

- Acum, ne priveşte toată lumea, o întrerupse Matthew aruncând priviri pe furiş în jur.

- Cum strici bucuria oamenilor! replică Betsy. Bine, trebuie să
vă las. .

- Te superi dacă-l luăm pe Julian de la doică? o întrebă fratele său.

- Ii va plăcea enorm! Pe mai târziu....

Pradă unor sentimente amestecate, Jenna ieşi din hotel la braţul lui Matthew. Ii plăcea ideea că Betsy le ghicise secretul. Se simţea mândră că fusese aleasă de un bărbat atât de

seducător, dar această bucurie era umbrită de tristeţe. Nu împărţea decât nopţile cu el, în timp ce şi-ar fi dorit să împartă toată viaţa.... Dar cum putuse oare afla Betsy?

Când Matthew îl luă pe Julian de la doică, îl aduse la maşină. Surprinsă, Jenna îl văzu atunci scoţând din portbagaj un scăunel înalt şi instalându-l pe bancheta din spate, pentru a-l aşeza acolo pe băieţel. Apoi, în timp ce rulau spre centrul oraşului, Jenna puse o întrebare care o sâcâia încă de la prima întâlnire cu Betsy şi cu fiul său.

- Nu vreau să par indiscretă, dar ce s-a întâmplat cu tatăl lui Julian?

- Bănuiam că vei pune această întrebare, spuse Matthew cotind pe Bennett Avenue.

- Nu vreau să-ţi critic sora pentru că este o mamă singură, adăugă în grabă tânăra femeie. Este o mamă uimitoare şi Julian este adorabil.

Jenna simţea de asemenea o ciudată emoţie cuprinzând-o când îl vedea pe Matthew strângându-l în braţe pe băieţel.

- Dar mă intrigă, reluă ea.

- Si pe mine, murmură bărbatul parcând Land Roverul în faţa cazinoului. Nu ştiu cine este tatăl. De fapt, acum trei ani, Betsy mi-a spus că va avea un copil şi că voia să-l păstreze

- Curajoasă decizie....

- Betsy este o Wolf, nu uita! Nimeni şi nimic nu ne face vreodată să ne schimbăm părerea.

La vocea sa brusc aspră, Jenna îi aruncă o privire uimită. Oare ce subînţelegea prin asta?

- Cai! exclamă Julian, foarte agitat.

De pe scaunul din spate, arăta cu degetul o caleaşcă pentru turişti. Două perechi luau loc în ea.

- Cai! strigă din nou băieţelul. Vreau să merg pe cai, unchiule Matthew!

- Si eu vreau să fac o plimbare cu caleaşca! întări Jenna, brusc veselă.

- Bun, de acord, oftă Matthew. Imposibil să rezişti la asemenea cerere.

Tinându-l pe Julian de mână, Jenna îl urmă pe Matthew spre caleşti. Când îi văzu, vizitiul le zâmbi.

- Salut, Matthew. Ce faci?

- Bine. Se poate face o plimbare?

- Nicio problemă! Este gratis, dar bacşişurile sunt binevenite.

- Vei avea un bacşiş bun dacă oferi o plimbare frumoasă nepotului şi....

Se întrerupse şi-i aruncă o privire rapidă Jennei.

- .... prietenei mele, încheie încruntându-se.

- Pornim! Suiţi şi veţi avea dreptul la cea mai frumoasă plimbare din viaţa voastră!

Matthew îi ajută pe Jenna şi pe Julian să se urce în caleaşcă, apoi li se alătură. Tânăra femeie se instală pe bancheta roşie şi-l luă pe Julian pe genunchi. Vizitiul pocni din limbă şi caii se puseră în mişcare. In ciuda maşinilor parcate de-a lungul străzii principale, nu era aproape deloc circulaţie.

Julian era atât de fericit încât nu înceta să dea din mâini şi

din picioare pe genunchii Jennei, şi ea foarte agitată.

- Este prima dată când mă plimb în caleaşcă, recunoscu privindu-l pe Matthew cu timiditate.

- Nu se poate!

- Te miră?

- Credeam că prinţesele se plimbă cu trăsura în fiecare zi.... începu bărbatul cu un zâmbet uşor.

Jennei i se păru că vede o lumină visătoare trecând prin privirea sa. Să fi fost oare.... mai sentimental decât părea?

Caleaşca urcă încet strada mare, apoi merse de-a lungul cazinourilor şi prăvăliilor de amintiri. Trecătorii păreau dintr-un alt secol. Unii, în costume, lucrau probabil în cazinourile din oraş. Numai turiştii şi oamenii din regiune, ca acel bărbat care părea că putea fi confundat cu un căutător de aur, animau strada.

- Salut, Wolf! tocmai exclamă acesta din urmă, ridicând braţele pentru a-i saluta.

- Salut, Slim, răspunse Matthew, întorcându-i salutul.

Visătoare, Jenna încercă să-şi imagineze viaţa în cetate în perioada goanei după aur şi o mulţime de întrebări îi veniră în minte.

- De unde vine numele de Cripple Creek? "Pârâul schilodit”, este mai degrabă ciudat, nu? întrebă, sigură că Matthew cunoştea răspunsul.

- Odinioară, un mic pârâu curgea în marginea oraşului. Intr-o zi, o vacă şi-a rupt piciorul vrând să-l treacă. Apoi, pe la o mie opt sute nouăzeci, în regiune s-a descoperit aur.

- Atunci a crescut oraşul ca o ciupercă?

- Nu întru totul, o corectă bărbatul trecându-şi un braţ în spatele umerilor săi. Exista deja un oraş odinioară, care se numea Hayden Placer, dar a fost rebotezat Cripple Creek.

- Chiar ai răspuns la orice! Aşadar, regiunea n-are niciun secret pentru tine, exclamă Jenna cu admiraţie.

Vizitiul se întoarse şi spuse cu subînţeles.

- Cereţi-i să vă spună povestea lui Pearl Devere! îi sugeră.

- A cui?

Matthew ridică privirea strălucind de maliţie asupra ei.

- Pearl Devere. O adevărată celebritate pe aici. Această tânără femeie a deschis....

Tuşi pentru a-şi drege vocea.

- ... un salon la Cripple Creek. In perioada căutătorilor de aur.

- Un salon adevărat? Ca în Far West? întrebă Jenna, încruntându-se.

- Dacă vrei. Era cel mai animat din oraş. Cu muzică şi fete frumoase pentru acei domni.... reluă bărbatul. La moartea sa, a avut dreptul la funeralii somptuoase, cu escorta poliţiei călare. Fetele sale aveau inima frântă. Iată...

- .... este povestea galantă a aurului şi a perlei.... încheie Jenna, amuzată.

Ridică ochii spre Matthew, care o observa, părând să se întrebe dacă râdea de el. Descumpănită, tânăra femeie îi zâmbi. Licărirea caldă din ochii negri îi încălzi inima.

- Jenna te-a antrenat în această cursă de turişti?

Incredibil, remarcă ironic Betsy.

Matthew, cu ochii aţintiţi asupra Jennei care înainta ocolind mesele restaurantului, de-abia o asculta.

- A fost ideea lui Julian, răspunse distrat.

- Julian vrea mereu să se plimbe cu caleaşca, spuse calm Betsy.

Se lăsă tăcerea.

- Nu văd de ce continui să negi, reluă brusc sora sa. Se vede limpede

- Dar despre ce vorbeşti? exclamă Matthew, iritat.

- Nu te enerva. Ştii foarte bine despre ce vorbesc, reluă Betsy punându-şi mâna peste a sa. Sunt atât de fericită pentru tine. Este mult timp de când sper că te vei îndrăgosti.

- Oh, te rog, fără concluzii pripite!

- De ce te înfurii?

Apoi oftă şi continuă:

- Ştii, te invidiez....

- Ah da? Si de ce?

- Ai remarcat modul în care te priveşte? Te adoră, Matthew. Dar dacă te-ar cunoaşte la fel de bine ca mine, ei bine.... ai cădea repede de pe piedestal.... adăugă sora sa pentru a-l ironiza....

- Nu înţelegi nimic! mormăi Matthew. Si dacă pot să-ţi dau un sfat, nu te ataşa prea mult de ea, pentru că este o Mallory şi nu va rămâne mult în regiune.

- Ce înseamnă asta? întrebă Betsy, ai cărei ochi albaştri se închiseră la culoare, brusc mânioasă. Dacă vrei să te foloseşti

vreodată de ea pentru a te răzbuna pe tatăl său, atunci....

Se întoarse, văzând-o pe Jenna revenind în sala restaurantului, albă ca varul.

Alăturându-se lui Matthew, Jenna se gândea la discuţia telefonică pe care tocmai o avusese cu sora ei. Ca de obicei, aceasta din urmă începuse prin a o întreba unde era, apoi îi mărturisi că tatăl lor nu cedase. Mai rău încă, ceremonia era menţinută. Nimeni nu ştia că Jenna telefonase să rupă logodna.

- Aşadar, Wes nu ştie nimic! Dar trebuie neapărat să-l sun.

- N-are rost, o întrerupse Lisa. Este la Key West, la nişte prieteni. încearcă peste o zi sau două.

- Dar nu-i voi putea telefona!

- De ce? După câte ştiu, nu eşti pe o insulă pustie.

în aceeaşi clipă, în local năvăli un grup de turişti. Jenna acoperi receptorul cu mâna, până intrară în restaurant.

- Dar unde eşti? repetă Lisa. Ce este cu zgomotul ăla?

- Nimic. Ascultă-mă, nu mă voi mai întoarce niciodată în Florida.

- Dar Wes crede că nunta va avea loc! exclamă Lisa, consternată. Ai făcut o harababură îngrozitoare, Jenna.

- Imi pare rău, articulă aceasta cu greutate. N-am vrut niciodată să se ajungă aici....

Cum oare s-ar fi putut căsători cu Wes, când îşi descoperise dragostea pentru Matthew? Brusc, în minte îi veni un alt gând. Ce fericire, că nu-i spusese nimic despre logodna pe care credea că o rupsese. Totul era greşit în povestea

aceasta şi avea dreptate să nu aibă încredere în ea. Ce să facă, acum? Ii mai rămânea o ieşire, dar

- Lisa, ai vrea să-mi faci un serviciu? o întrebă brusc.

- Da...

- Spune-i lui Wes că nunta nu va avea loc. Spune-i de asemenea că-i voi telefona îndată ce voi putea, pentru a-i explica totul, dar trebuie să anuleze totul. Te rog, fă asta pentru mine.

Se lăsă o tăcere care păru o veşnicie.

- De acord, răspunse în sfârşit sora sa.

- O vei face îndată ce se va întoarce de la Key West? Este chiar important. Dacă ai şti....

- Ca şi când n-aş şti! se enervă Lisa. Am impresia că sunt singura din familia asta care are capul pe umeri.

- Iartă-mă. Nu asta am vrut să spun. Dar te implor, vorbeşte-i lui Wes....

- De data aceasta, sunt de acord. Dar va trebui s-o faci şi tu într-o zi sau alta. Nu poţi fugi mereu de responsabilităţi adăugă, înainte de a închide.

Ultimele cuvinte ale surorii sale îi răsunau încă în urechi. Bineînţeles, avea dreptate. Dar timpul era de asemenea cel mai sigur aliat al ei, deoarece îi permitea să ia hotărârile cu maturitate. După ce se linişti, înţelese dintr-o privire că Matthew şi Betsy tocmai aveau un schimb de cuvinte cam violent. Ii privi pe rând, neliniştită.

- Totul este în regulă în Florida? întrebă Betsy, puţin crispată.

- Da.... mormăi Matthew. Este bine?

- Imaginează-ţi că ea nu s-a atins încă de desert, spuse Betsy surescitată. Si i-am promis s-o duc să viziteze hotelul.

- N-avem timp, reluă Matthew pe un ton puţin amabil.

- Dar ai avut timp mai devreme să te plimbi cu caleaşca! remarcă Betsy. Ei bine, de ce părăseşti brusc oraşul? De fapt, eşti prost dispus, pentru că nu-ţi place să ţi se spună verde în faţă.

- încetaţi.... interveni Jenna cu o voce fără inflexiuni.

Privirea dură a lui Matthew o obligă să tacă, apoi bărbatul se
adresă din nou surorii sale.

- Ar trebui să ştii că trebuie să gândeşti puţin înainte să vorbeşti, sub ameninţarea de a spune orice. Vrei să te las să-ţi trăieşti viaţa, atunci lasă-mă s-o trăiesc pe a mea!

Jenna aruncă o privire spre Julian, temându-se să nu înceapă să plângă văzându-şi mama şi unchiul certându-se. Dar băieţelul, se juca indiferent cu linguriţa.

- Acum, ajunge... declară Matthew ridicându-se brusc. Jenna, să mergem!

Speriată, tânăra femeie se întreba dacă nu trăia un coşmar.

- Iartă-mă, Betsy, spuse în cele din urmă. Vom vizita hotelul altă dată, dacă nu te superi.

Capitolul 1

Matthew nu-şi petrecu noaptea la cabană. După cină, dispăru imediat în munţi. Dezamăgită, după ce spălă vasele, Jenna se duse să se culce. Dar chinuită de gânduri, adormi greu. Şi totuşi, îşi spuse, situaţia era dintre cele mai banale... Iubea un bărbat care n-avea încredere în ea. Acum înţelegea că nu se întorcea o pagină fără să se încheie socotelile cu trecutul. Ar fi trebuit să rupă logodna înainte de a încerca să-şi construiască o viaţă nouă.

In zori, se simţi obosită după această noapte de insomnie. Dar spre marea sa uimire, oglinda din baie îi arăta o faţă mai degrabă odihnită. Chiar nu arătase niciodată atât de bine. Părea că luase puţin în greutate, deoarece obrajii îi erau mai puţin traşi. Şi, lucru ciudat, tristeţea care-i umbrea privirea dispăruse. Până la urmă îi fu greu să se recunoască în oglindă, sub aspectul acestei femei tinere, cu un aer hotărât. N-avea nimic de-a face cu vechea Jenna, victimă a împrejurărilor şi supusă unei vieţi pe care n-o alesese.

Trebuia să se bucure oare? Nu ştia, dar o liniştea o evidenţă: dragostea sa pentru Matthew. Chiar dacă nu va exista un viitor cu el, cel puţin va trăi o nespusă fericire timp de o vară.

Mai bine să iubeşti şi să pierzi fiinţa iubită decât să nu fi iubit niciodată.... gândi tânăra femeie. Iar eu îl iubesc pe Matthew, îşi repetă visătoare, îndreptându-se spre bucătărie unde-l descoperi stupefiată pe Matthew, aşezat la masă, mâncând cereale. Oare unde îşi petrecuse noaptea? se întrebă iar.

Când îl văzu ridicând privirea spre ea, ochii săi negri nu reflectau nicio emoţie.

- Ei bine, dă-i drumul! Spune-mi! îi sugeră ca şi când continua o conversaţie deja începută.

- Ce să-ţi spun? îl întrebă Jenna, uluită.

- Ce încercai să-mi spui într-o seară. N-am vrut să te ascult, dar

Se întrerupse şi o licărire i se aprinse în privire.

- .... acum, sunt la dispoziţia ta, încheie.

Puţin mirată de schimbarea sa bruscă de atitudine, Jenna se gândi o clipă pentru a-şi aduna ideile.

- In ziua în care am fost la izvor... începu încet, voiam să te anunţ că am rupt logodna.

Il scrută. Nu-şi lua ochii de la ea, dar pe faţă nu i se citea nimic.

- Ah, da?

- Ai spus că un cuvânt dat este sfânt şi că nu te uiţi niciodată la femeia altuia.... Aşa că să ştii că nu mai este niciun bărbat în viaţa mea, în afară de tine.

- Când ai rupt logodna?

Jenna nu răspunse imediat, tulburată de neîncrederea sa.

- Exact înainte de a merge la izvor. Ţi-am împrumutat Land Roverul pentru a merge la băcănie să telefonez....

Tăcu, amintindu-şi de asemenea că nu vorbise cu Wes, ci cu tatăl său, care de altfel, nu-i transmisese mesajul. Dar era vina ei?

- Aşadar, ai vorbit cu.... Cum se numeşte?

- Wes, răspunse în şoaptă, întrebându-se dacă îi va spune tot adevărul.

- Atunci, i-ai vorbit? o întrebă cu privirea strălucitoare.

Disperată, Jenna încerca să găsească o portiţă de ieşire. Ce să
spună în apărarea sa? Nu promisese Lisa să vorbească în numele său cu Wes?

- Ei bine? Aştept, reluă Matthew cu braţele încrucişate pe piept.

- Da, i-am vorbit, izbucni tânăra femeie, agasată de aerul său superior. De asta mă simt atât de rău. Dar nu poţi înţelege.

- I-ai spus că refuzi să te căsătoreşti cu el? Pentru că dacă acum regreţi, nu te teme, nu va afla niciodată ce s-a întâmplat între noi. Mă mulţumesc cu ce ţi-am spus: o poveste efemeră, fără niciun angajament

Jenna se simţi cuprinsă de furie şi-i trebui o clipă pentru a-şi recăpăta controlul asupra emoţiilor.

- Totul s-a terminat între Wes şi mine, îl anunţă, cu ochii aţintiţi în ai săi.

- Eşti sigură? o întrebă, ridicându-se.

- De ce mă întrebi asta?

- Pentru că am impresia că nu spui tot adevărul, exclamă peste
umăr, îndepărtându-se.

Jenna îl privi plecând. Acum, era prea târziu pentru a-i mărturisi sentimentele. Şi apoi, la ce bun? Auzi uşa trântindu-

se. Rămasă singură, se aşeză şi-şi luă capul în mâini. Oare Matthew o crezuse? Totuşi, îi spusese tot adevărul sau aproape.

De la mărturisirea Jennei, două zile mai înainte, Matthew dormea sub cerul liber. Voia să afle ce era cu el. Dar de ce naiba dădea atâta importanţă acestei poveşti? Hotărât lucru, Jenna ocupa mai mult loc decât ar fi vrut în viaţa sa. "Nu trebuie să te angajezi niciodată cu o Mallory", îşi repetă ca pentru a implora soarta.

Brusc, picături de ploaie căzură pe părul şi pe hainele sale şi ridică ochii spre plopi. Cum plouase de dimineaţă, vegetaţia măruntă de sub copaci şiroia de apă.

Trebuia să acţioneze, se gândi, să afle chiar astăzi adevărul, înainte ca această poveste să-l depăşească. Şi într-un impuls subit, se ridică şi plecă în sat. Odată ajuns, se repezi în băcănie şi telefon' la informaţii pentru a cere numărul societăţii Mallory and Sherborn, la Miami. Imediat după aceea formă numărul. Când centralista răspunse, îl ceru pe Wes Sherborn.

După câteva clipe de aşteptare, auzi o voce bărbătească, mai degrabă plăcută.

- Wes Sherborn. Ce pot face pentru dumneavoastră?

- încerc s-o găsesc pe Jenna Mallory şi cum ştiu că sunteţi prieteni, m-am gândit că m-aţi putea ajuta.

- Desigur, dar cine sunteţi?

Matthew ezită. De fapt, dacă sunase, era pentru a verifica spusele Jennei, nu pentru a-l prinde în cursă pe tatăl său.

Deocamdată, n-avea intenţia să-l atragă în Colorado. Si apoi, la ce bun să-şi ascundă identitatea? Wes Sherborn îi era complet necunoscut. Părea puţin probabil ca Jenna să-i fi vorbit despre el

- Mă numesc Matthew Wolf, răspunse în cele din urmă. Sunt un vechi prieten al Jennei. Cred că se va căsători în câteva săptămâni?

- Pe treizeci august. Sunt logodnicul ei, spuse Wes cu o satisfacţie perceptibilă.

- Felicitări. Voiam doar să-i trimit un dar de nuntă, în amintirea prieteniei noastre.

- Va fi încântată. Trimiteţi-l pe adresa noii noastre locuinţe, cadou de la tatăl său! Aveţi cu ce scrie?

Perfect calm, Matthew încuviinţă şi notă. Acum ştia că Jenna îl minţise.

Două nopţi la rând, Matthew nu dormi la cabană şi Jenna începu să se nelinişească. Fără să se preocupe de riscul pe care şi-l asuma, luă cheile maşinii sale şi se duse la Cripple Creek, sperând s-o găsească pe Betsy. Într-adevăr, avea mare nevoie să se destăinuiască unei prietene

Din fericire, Betsy nu lucra. O întâmpină cu un zâmbet larg şi o invită să bea o răcoritoare în grădină.

- Ce se întâmplă, Jenna? Pari disperată, începu Betsy, după ce-i servi un pahar cu limonadă.

- Nici nu ştii ce bine spui....

- Din cauza lui Matthew, nu-i aşa?

- De unde ştii?

- Il iubeşti la nebunie şi suferi. Se vede clar.

- Dar el nu vede nimic.... murmură tânăra femeie.

- Vorbeşte-mi, dacă simţi nevoia. Nu ştiu dacă pot să te ajut, dar măcar pot să încerc.

- Eşti amabilă, dar mă tem că este imposibil. Matthew mă dispreţuieşte. Nu ştiu dacă asta se datorează urii pe care i-o poartă tatălui meu, dar ceva nu este în regulă între noi. Nu vrea să se angajeze, iată ce nu încetează să repete! Dar eu îl vreau, încheie cu vocea gâtuită. Nu doresc să împart doar nopţile cu el, ci şi zilele...

- Chiar aşa? făcu Betsy, uluită.

- Prima dată când ne-am sărutat, i-am spus că sunt logodită şi s-a înfuriat. De atunci, nu are încredere în mine. Dar nu mai sunt logodită! exclamă Jenna care, tulburată, se întrerupse.

- Nu înţeleg nimic. Eşti logodită, sau nu?

- Nu mai ştiu.... făcu Jenna, prăbuşindu-se pe scaun. I-am telefonat lui Wes, dar am dat peste tata. L-am însărcinat să-i spună lui Wes că nu mai vreau să mă căsătoresc cu el. După toate aparenţele, n-a transmis mesajul meu. Aşa că i-am cerut surorii mele să se ocupe de asta şi sper că m-a ascultat. Oricum, pentru mine, s-a terminat

In faţa privirii compătimitoare a lui Betsy, Jenna oftă.

- N-ar fi trebuit să ne logodim niciodată. Dar ne cunoşteam de atât de mult timp! M-a luat pe nepregătite când m-a cerut în timpul mesei de Crăciun. O grozăvie.... Dar familiile noastre păreau atât de fericite.... tata jubila.

Tăcu, simţind lacrimi în ochi.

- întotdeauna am vrut să fie mândru de mine. Dar nu

vreau să mă căsătoresc pentru a-i face lui plăcere. Credeam că sunt în stare, dar am greşit

- Eşti atât de apropiată de tatăl tău?

- Apropiată? repetă gânditoare Jenna. Nu, dar aş vrea să fiu.

Si brusc, simţi un dig rupându-se în ea, eliberând sentimente
pe care nu le destăinuise niciodată.

- Când părinţii au divorţat, aveam paisprezece ani. A fost după ultima noastră vacanţă în Colorado. Tata a vrut tutela copiilor. Am vrut să locuiesc cu el, deoarece mama bea şi asta mă îngrozea Jenna făcu o pauză.

- Dar m-am dus să locuiesc cu ea la Miami. Avea nevoie de mine. Lisa, favorita tatei, a rămas cu el. Tata a încercat să mă facă să-mi schimb părerea...înfiorându-se, tăcu din nou.

- .... şi a reuşit în clipa crizei cardiace. Apoi, m-am întors la mama.

Se lăsă iar tăcerea, apoi, ca împinsă de o forţă irezistibilă, Jenna reluă:

- El mi-a cerut să-i supraveghez faptele şi mişcările şi să-i dau raportul. Probabil pentru a convinge tribunalul şi a obţine tutela mea. Spunea că era pentru binele meu şi pentru cel al mamei. Am refuzat să intru în jocul său, în afară de sfârşit....

Fără să spună nimic, Betsy luă mâna Jennei între ale sale, pentru a-i arăta afecţiunea. Incurajată de faţa sa atentă, tânăra femeie continuă:

- Era la doi ani după divorţ. Am avut un accident de

maşină. Mama băuse prea mult, ca de obicei. De altfel, nu făcea un mister din asta. Imi amintesc, aşteptam la urgenţe şi când a sosit tata, mi-a făcut morală. Am ţipat că nu trebuia s-o acuze pe mama, că nu era responsabilă de decăderea sa. Totul era din vina lui, deoarece ne făcuse viaţa un infern!

La capătul puterilor, ridică ochii şi privi cerul pentru a-şi stăpâni lacrimile.

- Chiar în acea clipă a venit medicul, să ne spună că mama tocmai a murit, reluă cu voce joasă.

- Dar nu erai decât o copilă, Jenna. Nu eşti responsabilă, interveni cu blândeţe Betsy.

- Aveam şaisprezece ani în acea perioadă... Şi dacă i-aş fi vorbit despre problemele noastre familiale, cum îmi ceruse tata? Răul poate nu s-ar fi produs? Mă simt atât de vinovată....

Clătină din cap. Privind înapoi, înţelese că făcuse tot ce putuse, dar nu simţi decât o tristeţe profundă.

- Şi m-am dus să locuiesc cu tatăl şi cu sora mea. Atunci mi-a explicat că eram lipsită de discernământ, că nu trebuia să mă încred în intuiţia mea. Pentru el, eram un caracter slab, ca sărmana mea mamă. Mi-a spus de asemenea că eram norocoasă că aveam un tată atât de afectuos şi înţelegător ca el! Credea că mama mă montase împotriva lui. Nu era adevărat, dar nu l-am convins să-şi schimbe părerea. L-am lăsat să creadă ce voia. Apoi, Lisa m-a sfătuit să nu-l contrazic. I-am urmat sfatul, dar acum am impresia că am greşit....

O privi pe Betsy şi văzu compasiune pe faţa sa.

- Iată cum am încetat să lupt. Era mai uşor să cedez şi să-

mi stăpânesc lacrimile, decât să lupt să mă impun. Si când te-am văzut înfruntându-l pe Matthew, am fost încremenită

- Este felul nostru de a fi în familie. Fiecare spune ce are pe suflet şi nu face decât după mintea lui. N-a existat niciodată ranchiună între noi. Dar dacă cineva îi face vreun rău unui membru al familiei, atunci facem front comun!

- Pentru mine, acest gen de reacţie este de neconceput....

- In acest caz, înţeleg de ce ai dificultăţi cu Matthew.

- Este adevărat, el ştie ce vrea şi cum să obţină. Imaginează-ţi, noi

Gândindu-se la legătura lor, tăcu, brusc încurcată.

- Da? o încurajă Betsy.

- Matthew şi cu mine suntem amanţi, exclamă Jenna îmbujorându-se.

- Aşadar, am ghicit bine. Sunt fericită pentru voi doi. Dacă îl iubeşti într-adevăr, atunci mergi până la capăt şi asumă-ţi alegerile!

Apoi, sora lui Matthew privi spre casă, unde dormea fiul său, şi reluă pe un ton visător:

- M-am îndrăgostit o dată în viaţa mea. Lucra pentru o organizaţie umanitară şi se pregătea să plece în Africa. Visul vieţii sale. N-a ştiut niciodată că eram însărcinată. Ne-am despărţit, el a plecat, iar eu am decis să păstrez copilul. Familia n-a fost de acord, dar m-a susţinut. Acum, am un băieţel adorabil şi nu regret nimic... pentru că eu am ales. In mod liber.

- Iţi va părea ciudat, dar te invidiez.... oftă Jenna. Viaţa

mea nu este decât o serie de regrete şi laşităţi. Singura fericire, este să-l iubesc pe fratele tău. In ziua sosirii mele, n-am crezut de cuviinţă să-i spun că eram logodită. Când mi-am înţeles greşeala, era deja prea târziu. El are principii foarte stricte şi nu iartă nici cel mai mic pas greşit.

- Matthew este un idealist, explică Betsy. Iată de ce mă mir că te tratează în acest mod. Doar dacă nu se protejează cu o platoşă? Pretinde de la alţii perfecţiunea, în timp ce el este departe de a fi perfect...

Apoi, văzând-o pe Jenna pe punctul să-i ia apărarea, adăugă:

- Il ador, dar nu este un înger....

Şi încheie cu multă tandreţe:

- In tot cazul, sunt sigură că fratele meu va fi un soţ şi un tată minunat

Se lăsă o scurtă tăcere, în timpul căreia Jenna rămase gânditoare.

- Mulţumesc că m-ai ascultat fără să mă judeci, spuse în cele din urmă.

- Oricum, nu te ascunzi şi este deja foarte mult....

- Ce mă întristează cel mai mult, este că Matthew mă dispreţuieşte pentru laşitatea mea. Este adevărat, am fugit ca o hoaţă din Miami, dar a trebuit să mă îndepărtez pentru a-mi face socotelile.

- Si ai reuşit?

- Oh, da! exclamă Jenna. L-am revăzut pe Matthew după toţi aceşti ani şi am înţeles că-l iubeam. Asta mi-a dat curajul

să-mi înfrunt tatăl....

Apoi, îşi reveni în fire şi se corectă cu un aer jalnic.

- In sfârşit.... prin telefon. Oricum, acum este prea târziu pentru a da înapoi şi nici nu vreau!

In aceeaşi clipă, Jenna se întrebă dacă într-adevăr credea ce spusese.

Desigur, atâta timp cât Matthew va fi lângă ea, era gata de orice. Dar ce se va întâmpla dacă o respingea? Era mai bine să nu se gândească la asta

Timp de încă două zile, care fură un supliciu pentru Jenna, Matthew nu se întoarse la cabană. Când în sfârşit reveni, tânăra femeie i se aruncă de gât.

- Am fost atât de îngrijorată.... mărturisi.

- S-a întâmplat ceva în lipsa mea?

Cuibărită lângă el, Jenna nu-i putea vedea expresia feţei, dar îi simţi neliniştea din voce şi se grăbi să-l liniştească.

- Nu, nimic, recunoscu ea. In afară de faptul că mi-ai lipsit.... Sunt fericită să te văd.

O clipă, Matthew o ţinu strâns lângă el, ca şi când ar fi dorit s-o ţină în braţele sale pentru totdeauna.

- Ce actriţă…spuse cu ironie.

- Ce spui? întrebă tânăra femeie, dându-se înapoi pentru a-l privi în faţă.

Dar expresia indiferentă şi de nedescifrat nu-i lămuri aceste cuvinte ciudate.

- Nu lua aerul acesta ofensat. Sunt aici, asta este esenţial, nu?

- Dar s-ar spune că te frământă ceva?

- Ceva? repetă Matthew îndepărtându-se. Oh, absolut nimic, Bucle de Aur! Cum ai spus atât de bine, trebuia să ştiu unde mă aflu.

A doua zi, în timp ce prepara prânzul, Jenna se gândea la relaţia sa cu Matthew. Avea impresia că acesta se hotărâse să ia lucrurile cum erau. Dar ce o mira cel mai mult, era neîncrederea faţă de ea. După îmbrăţişarea fugară din ajun, n-o mai luase în braţe.... Oare de ce?

Adâncită în gânduri, nu-l auzi apropiindu-se, dar avertizată de intuiţie, se întoarse şi-şi stăpâni bucuria de a-l vedea. După o tăcere în timpul căreia bărbatul o privi atent, cu un aer ciudat, păru să ezite, apoi spuse brusc:

- Şi dacă te va găsi tatăl tău? Ce vei face?

Şocată, Jenna scăpă din mâini roşiile pe care tocmai le spălase.
Ridică speriată ochii spre el.

- Ei bine? reluă Matthew.

Dar Jenna rămase mută, neştiind ce să răspundă. Alertată de un al şaselea simţ, înţelese că se pregătea o catastrofă. Exact în clipa în care regăsise puţină speranţă....

- Nu ştiu. Ideea de a-l vedea mă îngrozeşte. Nu sunt pregătită, recunoscu ea.

- Este absurd să-ţi fie atât de teamă de tată, comentă bărbatul, încruntat.

- Dar nu înţelegi cât de mult mă intimidează! exclamă tânăra femeie, strângându-şi nervos mâinile. Imi va impune voinţa lui. Doar dacă

Se întrerupse şi-i căută rugătoare privirea.

- Ajută-mă.... Tu poţi să-l înfrunţi, eu nu.

- Nu văd de ce aş face asta pentru tine, declară Matthew scuturând din cap.

Atinsă în inimă, Jenna tresări.

- Poate ai dreptate.... recunoscu.

- Atunci, ascultă-ţi tatăl. Papa Mallory o va lua înapoi în Florida pe fetiţa neascultătoare, pentru a o readuce pe drumul drept, adăugă pe un ton cinic.

- Dar în sfârşit, ce trebuie să fac? strigă Jenna în pragul unei crize de nervi. Chiar crezi că mă va găsi? Am crezut că sunt în afară de pericol.

- Există mai multe feluri să-ţi dea de urmă, spuse bărbatul

cu un gest vag.

Apoi, privind-o mai atent, adăugă:

- Amâni inevitabilul, să ştii. Niciodată fuga nu este o soluţie.

- Dar, pentru mine, este singura posibilă, răspunse Jenna, consternată. Ştiu că nu mă înţelegi, suntem atât de diferiţi.... Am încă nevoie de timp.

Dar ştia că-şi făcea iluzii şi că el nu putea fi înşelat. De la sosirea sa la cabană, conflictul cu tatăl ei nu se ameliorase deloc.

- Fă-ţi curaj şi înfruntă-l, îi sugeră Matthew. Ai putea măcar o dată să acţionezi ca un adult şi să-i ceri să nu se mai amestece în viaţa ta.

- Ascultându-te, ar părea foarte uşor, acceptă tânăra femeie privind pe fereastră.

Şi dacă am pleca amândoi? Munţii şi pădurile n-au secrete pentru tine. Găseşti acolo tot ce-ţi trebuie, aşa că....

- Nu se pune problema!

- Am putea să ne instalăm o tabără, ar fi amuzant, insistă Jenna.

- Incetează, Jenna. Nu ştii ce vorbeşti.

- Dar....

- N-ar fi trebuit să-ţi vorbesc despre tatăl tău. Uită această discuţie.

- Să uit? râse amar tânăra femeie.

- Va trebui totuşi, într-o zi, să-ţi faci curaj şi să te comporţi ca un adult şi nu ca o puştoaică, încheie simplu Matthew.

- In cazul în care voi vedea mai limpede, atunci voi acţiona, murmură Jenna întorcându-i spatele.

Matthew ieşi şi urcă pe muntele de deasupra cabanei. De acolo, cercetă drumul, atent la cel mai mic semn. De când telefonase în Florida, i se intensifica sentimentul că făcuse o greşeală. Acum, instinctul îl avertiza că duşmanul îi era foarte aproape. In ciuda dorinţei de răzbunare, încă la fel de puternică, nu mai ştia foarte bine ce era cu el.

Capitolul 8

In faţa cabanei, Matthew îşi măsura cel mai rău duşman, Drake Mallory. Nu se schimbase deloc după toţi aceşti ani: îmbătrânise desigur dar era la fel de arogant!

- Incântat să te revăd, Wolf, începu acesta glacial. Ea unde este?

- Oare unde vă credeţi de-mi daţi ordine? răspunse Matthew. Nu mai sunt puştiul de odinioară şi această cabană nu vă mai aparţine. N-aveţi ce face aici.

- Ajunge, Wolf. Unde este Jenna?

- Plecaţi!

In timpul acestui schimb de cuvinte agresiv, Matthew simţi tensiunea care creştea între ei. Si totuşi, Drake Mallory nu înaintase niciun pas şi nici el nu se mişcase.

- Stiu că fiica mea este aici. Nu voi pleca până când nu-i voi vorbi, reluă tatăl Jennei ridicând vocea. N-ai dreptul....

- Nu primesc ordine de la dumneavoastră. Jenna nu vrea să vă vorbească.

- Tot la fel de mincinos, Wolf...

- Permiteţi-mi să vă întorc complimentul.

Cei doi bărbaţi se înfruntară din priviri, apoi Matthew continuă, cu un zâmbet sarcastic pe buze.

- Va trebui să treceţi peste trupul meu pentru a intra în cabană şi a vă revedea fiica. Şi vă sfătuiesc să nu încercaţi....

Fără să vrea, Mallory făcu un pas înapoi.

- Vino, Dungan! strigă el peste umăr.

Matthew tresări. Tocmai îşi dăduse seama că tatăl Jennei venise însoţit de Slim Dungan, unul din cei mai duri oameni ai munţilor din regiune. Slim coborî pe treapta Jeepului. Un zâmbet îi apăru pe faţa brăzdată de riduri.

- Deocamdată rămân unde sunt, exclamă.

Evident iritat de acest refuz, Mallory strânse din dinţi şi-şi măsură din nou adversarul.

- Dacă i-ai atins un singur fir de păr.... eşti un om mort.

- Aşa vă trataţi afacerile? îl ironiză Matthew. Nu văd de ce i-aş fi făcut vreun rău, când datorez atât de mult familiei sale, continuă pe acelaşi ton. Mi-aţi minţit mama şi nu v-aţi ţinut cuvântul....

Matthew tăcu, stăpânindu-şi mânia care-l cuprindea.

- Ah.... am uitat de soţia dumneavoastră care m-a acuzat că beau pe ascuns, de fiica mai mare care m-a lăsat să-mi asum toată responsabilitatea ....

Lovi cu pumnul în canatul uşii.

- Plecaţi de aici. Şi repede....

Stupefiat de neaşteptata sa violenţă, Drake păru pentru prima dată neliniştit.

- Nu înainte de a şti că ea este bine.... insistă, mai puţin virulent de data aceasta. Sunt sigur că este reţinută aici împotriva voinţei sale. Un bărbat ca tine este în stare.

- Un bărbat pe jumătate indian, pe deasupra. Un sălbatic, asta vreţi să spuneţi, nu-i aşa?

- Vreau să-mi văd fiica. Vreau să aud din gura ei că nu vrea să-mi vorbească. Dar o cunosc, este rezonabilă şi va

ceda... încheie Drake Mallory încrucişând braţele.

- Nu.

- Du-te şi întreab-o! Aştept.

Matthew îl privi cu atenţie pe Drake Mallory. Evident, voia să câştige timp. Numai să nu încerce altă strategie pentru a ajunge la fiica sa.

- Să vină până la fereastră şi să-mi facă un semn. Doar să-mi spună că este bine. Până când n-o voi vedea, nu mă voi mişca de aici. Si dacă nu te supui, voi reveni cu poliţia.

Matthew ezită. Nu l-ar fi deranjat ca acest bărbat să-şi pună ameninţarea în practică, dar era mai puţin sigur de reacţia femeii. Trebuie să se fi trezit acum, se gândi. Fereastra dormitorului dădea spre curte şi probabil nu pierduse nimic din discuţie. La urma urmei, va trebui să pună capăt într-o zi acestei situaţii şi să-şi înfrunte tatăl! Numai dacă cineva destul de îndrăzneţ îi spunea verde în faţă lui Drake Mallory, acesta îşi va domoli aroganţa şi cei care se supuneau de ani de zile, fără nicio vorbă despotismului său, se vor simţi mai bine.

- Bine, de acord, acceptă în cele din urmă. Jenna vă va putea spune în sfârşit tot ce crede despre dumneavoastră. Dar dacă refuză, n-o voi obliga.

Işi sublinie cuvintele cu o privire sfidătoare.

- Aşteptaţi aici.

Şi făcând stânga-mprejur, Matthew intră în cabană.

Ajuns în camera Jennei, văzu că aceasta plecase. Când? Unde? se întrebă. Probabil sărise pe fereastra care dădea pe faţada laterală şi fugise în munţi.... Acum, trebuia să acţioneze

repede, înainte de a i se întâmpla o nenorocire.

Recunoscând vocea tatălui său, Jenna aruncase tot ce avea într-un rucsac găsit într-un colţ. Mai mult moartă decât vie, trecu peste fereastră, hotărâtă să alerge până la Mom'n Pop, pentru a telefona. Dar cui? Şi ce să spună? Va vedea. Important era s-o şteargă. Niciodată nu simţise un asemenea sentiment de urgenţă, nici chiar în ziua în care fugise din Miami. In acea zi, nu ştia totuşi
unde mergea. .

Sunt laşă, dar nu-l pot înfrunta acum, se gândi alergând spre plopii-tremurători. Recunoscu că Matthew avusese dreptate când îi spusese să se comporte ca un adult şi nu ca o copilă speriată. Dar asta nu-i domolea deloc teama.

Când se crezu în sfârşit în siguranţă, se rezemă cu spatele de un copac pentru a-şi recăpăta respiraţia. Dar răgazul îi fu de scurtă durată, deoarece auzind zgomot de paşi şi crengi, plecă din nou,
înnebunită de panică. Prea târziu... O mână de fier îi prinsese deja rucsacul, obligând-o să să întoarcă. In zadar se zbătu, nimic de făcut.

- Matthew! exclamă când îl recunoscu.

Se simţi atât de uşurată, încât era gata să leşine. In aceeaşi clipă, îşi aminti ce-i spusese el tatălui său. Si din nou, îl lovi cu picioarele şi pumnii pentru a scăpa.

- Jenna, ajunge! îi ordonă Matthew, prinzându-i braţele. Nu înţelegi că vreau să te ajut?

- Să mă ajuţi! Ce târg ai încheiat cu tata pentru a mă duce

înapoi? strigă aceasta scoasă din sărite.

- N-am tratat cu tatăl tău. A spus că nu se mişcă până când nu-i vei vorbi. A ameninţat că se întoarce cu poliţia şi este în stare. De altfel...

Simţind-o pe Jenna mai calmă, îi dădu drumul, îşi trecu un braţ în jurul taliei sale şi o strânse lângă el.

- Nu-i pot reproşa că vrea să se asigure că fiica lui este bine. Mi-a spus chiar că-i va ajunge un semn din partea ta.

- Dar credeam....

- Orice, ca de obicei! Si acum, în loc să cauţi să înţelegi, mă agresezi. Dacă ai fi puţin cu picioarele pe pământ, nu te-ai pune în situaţii imposibile!

- Atunci, n-ai intenţia să mă predai tatei? bâigui tânăra femeie.

- Bineînţeles că nu, oftă Matthew. Ei bine, vrei să te întorci cu mine?

- Nu vreau să-l văd!

- De acord, dar atunci ce vei face?

- Rămân în pădure! Este cel mai bun loc pentru a mă gândi. Tu ai spus-o, nu?

Eliberând-o din îmbrăţişare, bărbatul se aşeză pe un buştean.

- Pot să te însoţesc şi la aeroport. Vei găsi un alt loc pentru a-ţi continua jocul de-a v-aţi ascunselea.

La aeroport? Şi unde să meargă? Poate s-ar fi putut descurca singură, fără el. Poate s-ar fi întors chiar la Miami pentru a-şi relua viaţa şi a se supune voinţei tatălui său.

Problema era că, acum, Matthew făcea parte din viaţa ei. La bine şi la rău...

- Vreau să rămân aici, cu tine. Ce trebuie să fac oare, să te conving? spuse Jenna încet.

- Să mă săruţi, de exemplu.

Jenna îi întinse buzele într-un gest de profundă tandreţe. Apoi, Matthew se desprinse de ea şi-i întinse mâna pentru a o călăuzi. A fost ca şi când printr-o atingere a baghetei magice, lumea începea din nou să-i zâmbească. Nu mai era o fugă, ci începutul unei aventuri extraordinare cu Matthew.... Jenna simţea o mare bucurie. Oare până la urmă tatăl său nu-i făcuse un serviciu obligând-o să evadeze din cabană? De-a lungul zilelor, îşi găsise fără îndoială nişte repere, dar lăsându-se cuprinsă de indolenţă, ca la Miami. Acum era însetată de aer curat şi de libertate. Fără o vorbă, porni pe urmele lui Matthew.

Acesta se opri brusc şi-i aruncă o privire amuzată.

- Aşteaptă-mă aici, mă întorc imediat!

- Unde te duci? îl întrebă, speriată.

- Trebuie să trec pe la cabană pentru a lua material. Si să închid uşile.

- Dar.... Si dacă tata te urmăreşte?

- M-ar mira, spuse bărbatul râzând, imaginându-şi-l pe elegantul Drake Mallory gata să-l urmărească pe munte. Slim este cel care mă îngrijorează în această poveste, reluă, de data asta părând neliniştit.

- Bărbatul acela pe care l-am văzut la Cripple Creek?

- Exact....

Apoi, adăugă după o scurtă tăcere.

- Plec. Mă voi întoarce curând. Să nu-ţi faci griji.

După un mic semn de încurajare, coborî cărarea.

Urmărindu-l cu privirea, Jenna lăsă rucsacul şi se instală lângă

un dud sălbatic. Acum, situaţia o încânta. Bucuroasă, scrută împrejurimile. Strigătul răguşit al unei păsări fu urmat de un foşnet de pene albastre în frunziş. Puţin mai departe, zbura un fluture frumos, portocaliu cu negru. Visătoare, Jenna îl urmări din ochi până când îl pierdu din vedere. Oare cum putea o creatură atât de fragilă să supravieţuiască printre toate pericolele din pădure? se miră, promiţându-şi să-l întrebe pe Matthew.

Intors în cabană, Matthew luă din magazie materialul indispensabil pentru o excursie de mai multe zile în munţi, şi-l ascunse la liziera plopilor. Apoi se întoarse din drum, uşor ca o pisică, se rezemă de un stâlp al cabanei şi rămase nemişcat. Nimeni nu-i remarcă prezenţa. Nici măcar umbra nu-l putea trăda, deoarece soarele apunea deja. Mereu la pândă, se strecură sub fereastra bucătăriei. Auzi mai întâi zgomot de voci. Ciulind urechile, reuşi să înţeleagă conversaţia dintre Slim şi Drake Mallory, refugiaţi acum în bucătărie şi se simţi din nou cuprins de ură.

- Nu credeţi că exageraţi puţin? îl cunosc pe Wolf de mult şi sincer, n-am nimic să-i reproşez.

De data aceasta, recunoscu vocea lui Slim Dungan, ale

cărui servicii le angajase Drake Mallory. Cunoştea muntele aproape la fel de bine ca el. Dacă Dungan pornea în urmărirea lor, fuga sa cu Jenna nu va fi simplă. Va trebui să rişte până la urmă.... Poate cei doi bărbaţi vor rămâne la cabană, contând pe austeritatea muntelui pentru a o speria pe Jenna? Dar el ştia că aceasta nu se va întoarce. Şi, fulgerător, înţelese cât de mult se schimbase de la sosirea ei în Colorado.

Se auzi din nou vocea lui Mallory.

- Ea nu mi-a lăsat nici măcar un mesaj. Este incredibil....

Matthew nu-şi putu stăpâni un oftat dispreţuitor. Aşadar, Drake Mallory credea că lumea se învârtea în jurul lui!

- Aş.... reluă Slim. îşi va schimba curând părerea.

- Nu sunt atât de sigur.... N-am încredere în acest indian. Dacă o şantajează? Dacă întâmplător nici nu era la cabană când am sosit? Poate nici nu ştie că sunt aici. Fetiţa mea este blândă şi delicată. Nu este genul care să alerge pe munţi ca o sălbatică.

Apoi se auzi din nou vocea lui Slim, metalică de data aceasta.

- Matthew nu este genul de bărbat care să oblige o femeie să acţioneze împotriva voinţei sale. Nu mă priveşte asta, dar am impresia că aveţi tot interesul să vă duceţi fiica înapoi la Miami cât mai repede posibil. Este o problemă importantă?

- Puţin îmi pasă de impresiile tale, Slim. Te plătesc pentru competenţă, replică Mallory. Găseşte-mi fata şi adu-mi-o!

- Si dacă refuză?

- Va accepta. Iţi voi da un mesaj pentru ea. Si să te asiguri că-l citeşte!

Auzind zgomot de scaune şi de paşi pe podea, Matthew înţelese că se ridicaseră şi-i fu greu să mai urmărească discuţia. Se îndepărtă prudent de fereastră.

- Mă duc să fac un tur afară, spuse Slim, a cărui voce se apropie. Ca să văd ce se întâmplă.

Matthew auzise suficient. In timp ce străbătu pajiştea, se gândi deja la lupta pe care o va duce cu Slim Dungan. In alte împrejurări s-ar fi bucurat, dar era vorba de Jenna şi se temea de această confruntare.

Când îl văzu pe Matthew întorcându-se, Jenna oftă uşurată.

- In sfârşit.... Ei bine?

- Mai târziu. Haide, la drum, Jenna!

- Sunt obosită. Vreau să rămânem aici în noaptea asta! îl rugă.

- In niciun caz. Mai bine petrecem noaptea la cabană şi-l înfruntăm pe tatăl tău. Imi închipui că ar fi interesat să afle ce a făcut fiica sa logodită sub acoperişul unui celibatar, în ultimele săptămâni!

- Dar ţi-am mai spus că am rupt logodna, îi explică Jenna, tulburată.

- Da, dar prefer să uit, replică Matthew cu dispreţ.

- Crezi că tata va renunţa? reluă tânăra femeie pentru a schimba subiectul.

- M-ar mira. Nu uita că a angajat serviciile lui Slim Dungan.

- Şi ce-i cu asta?

Aşezată pe sacul de dormit, Jenna îşi trecu mâna prin păr. Aţipise aşteptându-l pe Matthew şi se simţea foarte tristă.

- Cu excepţia câtorva indieni, Slim este cel mai bun urmăritor pe care-l cunosc, explică Matthew.

- Un urmăritor? Tata trimite pe cineva pe urmele mele ca şi când aş fi un animal? Dar de ce? se indignă Jenna, ridicându-se în capul oaselor.

- Crede că te-am răpit.

- Este o glumă? spuse Jenna cu ochii măriţi de uimire.

- Ţi se pare că glumesc?

- Nu.... Dar s-ar spune că nu-ţi displace situaţia.

Se lăsă o clipă de tăcere între ei, apoi bărbatul zâmbi.

- Posibil, admise fără jenă.

- De ce?

- Pentru că Slim este un tip priceput şi mi-ar plăcea să aflu cum se va descurca. Frumoasă provocare de acceptat, termină cu un zâmbet în colţul gurii.

- Nu-mi cred urechilor! exclamă Jenna, ridicându-se. încerc să-mi salvez pielea şi tu te crezi într-o competiţie!

- Nu lua acest aer ofensat, Jenna. Chiar am intenţia să-i dau o lecţie tatălui tău. Dar acum trebuie să plecăm. Vom mai vorbi despre toate acestea mai târziu.

Dar nu avură ocazia. După ce merseră mai mult de două ore, Matthew se opri în sfârşit şi Jenna se înfofoli în sacul de dormit, moartă de oboseală. Când se trezi în zori, trebui să se ridice şi să pornească iar la drum. Avea crampe musculare, îi

era foame şi nişte băşici la picioare îi încetineau viteza. Oare această cursă nebună nu va înceta niciodată?

- Ei bine, asta ai vrut! spuse Matthew când făcură în sfârşit o pauză să-şi potolească setea la o cascadă. Bătrânul Slim probabil este deja pe urmele noastre, dar dacă nu vrei să-mi urmezi ritmul, spune-mi. Si dacă vrei să-ţi regăseşti tatăl, n-ai de spus decât o vorbă!

Jenna îl privi indignată drept în ochi. Va continua, împotriva tuturor

Când în sfârşit se opriră pe o păşune înaltă, Jenna rămase cu gura căscată în faţa frumuseţii peisajului. Pe fundalul unor pini, nişte cerbi păşteau printre flori purpurii şi munţii se conturau pe albastrul minunat al cerului. Un adevărat decor de ilustrată!

Matthew îngenunche lângă un pârâu. Luă apă în mâini şi bău cu sete.

- Eşti o bună mărşăluitoare, îi spuse fără s-o privească.

- Adevărat? întrebă tânăra femeie, emoţionată de compliment.

- N-aş spune-o dacă n-aş crede-o, încheie el ridicându-se.

Apoi, îndreptându-se spre un trunchi de copac doborât peste

cascadă, o invită să se aşeze.

- Vino aici, vreau să-ţi văd picioarele. Adineauri şchiopătai. Sunt sigur că sunt pline de băşici.

Jenna ezită o clipă, stânjenită să-şi supună picioarele ochiului său critic.

- Totul este în ordine, spuse, în timp ce călcâele o ardeau.

Insistând, Matthew îi arătă trunchiul de copac.

- Vino şi ia loc. Sunt sigur că te doare foarte rău. Dacă nu mai poţi să mergi, vom rămâne blocaţi aici. Ar fi trebuit să bănuiesc, spuse în timp ce ea venea docilă alături.

îi desfăcu şireturile pantofilor, apoi îi scoase cu blândeţe.

- După aceea, vom ridica tabăra. Sunt sigur că avem avans faţă de Slim. în sfârşit, deocamdată.... Dumnezeule! Ar fi trebuit să mă gândesc că vei purta asemenea şosete....

- De ce?

- Nu-i de mirare că ai făcut băşici cu şosete sintetice. Trebuie lână. Din fericire, mai am o pereche. Cu atât mai rău dacă sunt cam mari, totuşi va fi mai bine decât cu acestea.

Ţinându-i un picior, îşi dezlegă bandana şi o udă în cascadă. I-o aplică apoi peste picioare, fiind atent să n-o doară. Facinată de dexteritatea şi de blândeţea sa, Jenna îşi ţinu respiraţia. Inima îi bătea foarte puternic. Nimeni nu avusese vreodată grijă de ea în acest mod. Cu toată apa ca gheaţa, o flacără îi mistuia tot trupul. Obrajii îi ardeau....

Cu atenţie, Matthew scoase apoi o trusă de farmacie din rucsacul său şi alese o pomadă din care aplică un strat pe locurile cele mai vătămate. Apoi îi pansă picioarele, o încălţă cu şosete de lână, apoi cu pantofii, întârziind mai mult decât era necesar asupra gleznelor. Surprinsă, Jenna îl privi făcând toate acestea, uluită să vadă că o simplă îngrijire putea constitui o experienţă atât de senzuală.

- Haide, acum să ridicăm tabăra! spuse Matthew brusc,

îndepărtându-se.

Descumpănită, porni în urma lui. De fapt, o îngrijise doar pentru a păstra ritmul. Din păcate, tot restul nu fusese decât rezultatul imaginaţiei sale!

Rapiditatea cu care bărbatul organiză tabăra fu uimitoare. In mai puţin timp decât trebuia pentru a spune, se aflau în jurul unui foc de lemne, bând cafea în tăcere.

- Viaţa în aer liber este o experienţă care te îmbogăţeşte, deoarece te face să-ţi dai seama ce este cu adevărat esenţial, afirmă Matthew ridicând ochii spre ea.

- Nostimă filozofie.... exclamă Jenna.

Tăcură din nou.

- Acum nu mai există pericole? îl întrebă, această întrebare arzându-i buzele de un timp.

- Nu este o problemă de viaţă şi de moarte, ci un joc de urmărire. Tatăl tău nu-ţi vrea răul şi nu poate face nimic împotriva mea.

- Este punctul tău de vedere, nu al meu.... răspunse tânăra femeie. Vorbeşte-mi despre Slim Dungan. Dacă îţi este prieten, atunci de ce ne urmăreşte?

- N-am spus niciodată că suntem prieteni, o corectă Matthew aruncând o ramură în foc. Am lucrat deseori în echipă în misiuni de salvare pe munte. Acum aproximativ doi ani, am plecat în căutarea unor plimbăreţi rătăciţi. Ne-am jucat de-a cel care va ajunge cât mai repede să-i găsească.

- Si cine a reuşit primul? îl întrebă Jenna.

- Nici unul, nici celălalt, recunoscu bărbatul, izbucnind în

râs. In timp ce noi făceam pe fanfaronii, un alt salvator i-a găsit. Am fost de râsul întregii văi!

Apoi Matthew adăugă, de data aceasta gânditor.

- Slim trăieşte în munţi. Uneori, nu-l vezi mai multe luni, e un vânător de capcane. Toată lumea îl ştie pe aici. într-un fel, ideea că tatăl tău l-a angajat îmi displace, dar pe de altă parte....

Ridică din umeri.

- .... este un tip inteligent şi oricum, un adversar de talie.

- Genul de provocare pe care-ţi place s-o accepţi, spuse Jenna oftând.

- Dacă vrei.

- Oricum, mulţumesc că mă ajuţi....

- Nu ştiu dacă îţi fac un serviciu. Cunoşti părerea mea asupra problemei.... îi aminti el.

Soarele apunea şi aerul devenea tot mai rece. Jenna se înfioră. Matthew îi aruncă o privire.

- Ţi-e atât de teamă că Slim te va găsi şi te va duce lângă tatăl tău?

Tânăra femeie încuviinţă, incapabilă să răspundă.

- Nu te teme, nu se va întâmpla. Dacă te vei întâlni cu tatăl tău, nu va fi la ordinul său, ci pentru că vei hotărî tu.

- Promiţi?

Matthew dădu încet din cap, încuviinţând. Jenna ştia că bărbatul nu făcea niciodată promisiuni cu uşurinţă, aşa că se simţi în siguranţă.

- în schimb.... continuă el.

Numai aceste cuvinte treziră teama femeii, care-l privi speriată.

- .... într-o zi sau alta, va trebui să-i ţii piept şi să-i spui să te lase să-ţi trăieşti viaţa cum înţelegi.

- Pentru tine este uşor, răspunse Jenna. îţi asumi alegerea.... ca cea de a trăi în aceşti munţi. Ai întors spatele puterii şi banilor.

- Poate nu sunt doar un om al munţilor, cum crezi.... replică Matthew, înfăşurându-se în sacul de dormit.

- Eşti bărbatul cel mai complex pe care l-am întâlnit vreodată, dar şi cel mai cinstit, Matthew.

Cum acesta rămase tăcut, Jenna continuă, ezitând puţin.

- Eşti atât de sigur de tine. Eu nu. Dacă ar trebui s-o iau de la început, aş face totul altfel. Nu sunt surprinsă că tata este dezamăgit de atitudinea mea. Eu însămi sunt dezamăgită de ceea ce sunt.... încheie, simţindu-şi lacrimile curgând pe obraji.

în aceeaşi clipă, simţi braţul lui Matthew strângându-i umerii.

- Uită toate astea, spuse puţin cam brusc. Pentru câteva zile
nu vom fi decât noi doi.

Se apleacă spre faţa sa şi o sărută. Cu inima bătând să-i spargă pieptul, Jenna se înfioră, dar el o strânse şi mai puternic în braţe, tandru şi protector.

Capitolul 9

Jenna îşi petrecu noaptea cuibărită lângă el, sub un cer plin de stele şi pe un covor de verdeaţă moale, asemenea catifelei, ameţită de aerul tare care o înmiresma. După sărutări tandre, cum Matthew o ţinea strâns lângă el fără să spună o vorbă, tânăra femeie se simţi cuprinsă de o fericire imensă, cum nu cunoscuse până atunci. Mâine se va trezi în braţele sale. Pe moment, nu cerea nimic altceva, decât această simplă fericire.

Următoarele patru zile, îşi continuară mersul pe munte, oprindu-se în fiecare seară în alt loc. Matthew răspundea în sfârşit la toate întrebările sale. Il asculta, uimită de cunoştinţele lui. O învăţase cum să se orienteze datorită lunii sau soarelui, să descifreze urmele de animale, să facă un foc de lemne. Invăţă foarte repede să pescuiască păstrăvi, să recunoască dacă o bacă de pe drum era comestibilă, să prepare cafeaua într-o oală complet afumată, pe focul de lemne.

învăţă de asemenea să vadă şi să asculte. întâlniră cascade, străbătură păşuni acoperite cu flori multicolore, explorară vechi mine de aur părăsite şi văzură chiar castori, construind baraje.

Jenna căpătă tot mai multă încredere în ea, în timp ce admiraţia pentru ghidul său sporea. Şi în dimineaţa celei de-a cincea zile, când Matthew se hotărî să meargă din nou lângă cabană şi s-o lase singură la izvorul cald, Jenna nu simţi nicio

teamă la gândul absenţei sale. Se va întoarce, ştia asta. Aşa că-i făcu veselă cu mâna pentru a-i ura drum bun, bucurându-se de perspectiva unei băi în acest paradis de azur.

- Nu va pleca fără să-i fi vorbit, afirmă Slim, clătinând din cap.

Aşezat lângă foc, Matthew, care-l întâlnise pe Slim Dungan pe

drumul spre cabană, era gânditor.

- Ea nu vrea să-l vadă, răspunse. N-am niciun amestec....

- Nu este versiunea lui asupra faptelor.... replică Slim ridicând din umeri. Pentru el, i-ai răpit fiica şi ai montat-o împotriva sa. Oricum, să spunem că este o adevărată hoinăreală de îndrăgostiţi!

- Este modul tău de a vedea lucrurile, acceptă Matthew râzând. Ce mă nelinişteşte, este să aflu cât timp va mai avea răbdare.

- După părerea mea, atât cât va trebui. Un tur de forţă, deoarece are şi probleme financiare în Florida...

- Ah, da? făcu Matthew, numai ochi şi urechi.

- O problemă de speculaţie financiară, explică Slim, cu un gest vag. N-am înţeles bine. Vrea să rezolve această chestiune fără să se afle. Dar nu va pleca de aici atâta timp cât nu-i va vorbi fiicei sale, îţi garantez!

Se lăsă o linişte tulburată numai de trosnetele focului.

- Nu-i foarte simpatic acest Drake Mallory, ci mai degrabă curajos. Işi adoră fiica, reluă în cele din urmă Slim. Dar eu am început să obosesc să alerg după voi. Aşa că, dacă eşti de

acord....

- Da? îl întrerupse Matthew, care se gândea încă la problemele lui Drake Mallory.

- .... lasă-mă să mă apropii de fiică şi să-i transmit un mesaj de la tatăl său. După aceea, faceţi ce vreţi, nu-mi pasă! Mi-am îndeplinit misiunea.

Matthew studie propunerea în tăcere. Să-l lase oare să se apropie de Jenna şi să-i vorbească? Nu, aceasta se va panica dacă va afla că tatăl său aştepta să se decidă să-i vorbească. Dar pe de altă parte, trebuia şi să iasă din acest impas şi să termine cu acest joc de-a v-aţi ascunselea.

- Cred că am o idee mai bună.

- Te ascult....

Jenna îşi puse rucsacul ca un om călit al munţilor.

- Unde mergem astăzi?

- Spre vest.

- Dar este....

- In direcţia Mom'n Pop.... încheie el fără s-o privească.

- Ei bine, dacă evităm cabana, înseamnă că tata se mai află acolo.... reluă calm tânăra femeie.

Fără să-i răspundă, Matthew o privi gânditor.

- L-ai întâlnit, nu-i aşa? spuse ea ridicând vocea.

- Nu l-am văzut, dar ştiu că este încă aici.

- Imi ascunzi ceva....

- Nu, nimic, răspunse ferm bărbatul.

- Nu face pe inocentul.... Te rog, nu strica totul.

Apoi, desfăcându-şi rucsacul, se apropie de el şi-i luă faţa

în mâini. Era gata să-i mărturisească dragostea. Oare era momentul? Nu ştia.

- Te iubesc, Matthew. Orice s-ar întâmpla, te voi iubi mereu, murmură cu infinită tandreţe.

- Ai încredere în mine? întrebă Matthew, emoţionat de mărturisirea sa.

- Din tot sufletul, răspunse simplu Jenna.

- Atunci, continuă să crezi în mine. Nu-ţi vreau decât binele.

Ridică rucsacul Jennei şi i-l întinse. Aceasta îl luă zâmbind, sigură că nu o va trăda niciodată.

Jenna şi Matthew mergeau cu paşi repezi prin pădure. Niciunul nu vorbea, ca şi când zarurile fuseseră aruncate şi destinul nu mai putea fi oprit. O furtună le încetini înaintarea. Aerul proaspăt, parcă spălat, făcu peisajul şi mai pur. Jenna nu se plictisea să-l admire. Căută să-şi întipărească în memorie aceste clipe de o nespusă frumuseţe.... Când în sfârşit Matthew se opri şi-i arătă cu degetul băcănia, dulcea visare explodă ca un balon de săpun.

- Am ajuns! spuse sobru bărbatul.

Neliniştită fără să vrea, Jenna privi băcănia, apoi scrută chipul însoţitorului său. Imposibil să ghicească ce gândea... Matthew o luă atunci de braţ şi o conduse pe cărarea accidentată. Simţind că
i se moaie picioarele, Jenna mergea ca într-un vis urât. Cu fiecare pas, simţea panica intensificându-se. în faţa băcăniei se afla o maşină pe care o depăşiră şi căreia nu se putu

stăpâni să-i arunce o privire speriată. Apoi Matthew deschise uşa şi intră primul, dându-se într-o parte pentru a o lăsa să treacă. Tot mai neliniştită, Jenna înaintă, apoi se opri brusc. Bărbatul se întoarse şi înaintă spre tejghea.

- Ia te uită, bună ziua Matthew! spuse băcanul. Ce doreşti?

- Chibrituri, sfoară...

Il urmă pe băcan în depozit şi vocile deveniră de neauzit. Paralizată, tânăra femeie privea drept în faţa ei. O mână i se puse brusc pe umăr. Tresări.

- Bună ziua, Jenna....

Aceasta închise ochii. Era vocea tatălui său, puţin tremurată. De mânie? De îngrijorare? Greu de spus

- Bună ziua, tată, făcu, deschizând ochii.

Emoţionat, Drake Mallory o privi cu atenţie, apoi o luă în braţe. O strânse atât de puternic, încât i se tăie respiraţia.

- Fetiţa mea. Am fost nebun de îngrijorare.... murmură el.

Jenna fu incapabilă să-i răspundă la gest, sau să-l respingă. Se
simţea dezamăgită. Când tatăl său o eliberă din îmbrăţişare, privirile li se întâlniră.

- Nu trebuia să te îngrijorezi, spuse ea.

- Nu m-am putu împiedica, răspunse tatăl său, stăpânindu-şi tremurul vocii. Lisa şi Wes te sărută....

La aceste cuvinte, Jenna se înfioră, simţindu-se din nou vinovată faţă de logodnicul său.

- Wes m-a iertat că am rupt logodna?

- Te iartă că ai plecat fără să spui nimic, replică Drake

Mallory, privind pe lângă ea. Dar acum, totul va fi în ordine. Vei deveni din nou o fetiţă rezonabilă şi....

- N-ai înţeles nimic! murmură tânăra femeie. îl iubesc pe Matthew şi vreau să rămân cu el.

- Matthew Wolf! Dar nu ştii nimic despre el! izbucni tatăl său, căruia dispreţul îi deformă trăsăturile. Logodnicul tău este un bărbat onorabil, care te iubeşte şi te va iubi toată viaţa. Haide, să tragem o linie peste această escapadă şi să ne întoarcem acasă!

- De data aceasta nu voi ceda, îl avertiză Jenna, cu ostilitate. N-ai înţeles bine, îl iubesc pe Matthew şi....

îşi puse mâinile pe umerii fiicei sale şi declară serios.

- Datorită lui sunt astăzi aici.

- Cum?

- Gândeşte-te puţin. Puţin îi pasă de tine. Cum crezi că ne-am întâlnit aici? Din întâmplare? El a organizat această întâlnire. Spune-i tu, Slim.

Cu ochii mari de uimire, Jenna se întoarse şi-l descoperi pe Slim mai retras.

- Are dreptate, spuse acesta din urmă. Eu am vrut să vă transmită doar un mesaj de la tatăl dumneavoastră, dar el a preferat o confruntare.

La aceste cuvinte, tânăra femeie simţi lumea clătinându-se în jurul său. Tatăl său profită de asta pentru a-şi juca ultima carte.

- Wolf m-a urmărit ani întregi cu ura sa. îmi cunoaşte punctul slab: fetele mele. Si după ce l-a sunat pe Wes...

- L-a sunat pe Wes? bâigui Jenna cu o voce fără inflexiuni.

- Vezi, nici măcar nu ştii! Este capabil de orice pentru a-mi face rău. Este crud şi fără scrupule. A vrut s-o seducă pe Lisa, dar nu i-a mers. Dar tu eşti mai naivă decât sora ta şi ai căzut în cursă!

- A fost un flirt de adolescenţi, spuse Jenna trecându-şi obosită o mână peste frunte.

Drake Mallory o bătu uşor pe umăr şi o făcu să se întoarcă.

- Oricum, eşti victima sa. Eşti mult prea candidă pentru a vedea răul din jurul tău, fetiţa mea, spuse aruncând o privire duşmănoasă la adresa lui Matthew, peste umărul său.

Văzându-i expresia, Jenna se înfioră. Nu putea crede că Matthew o sedusese numai pentru a se răzbuna pe tatăl său. Ultimele zile petrecute cu el fuseseră atât de frumoase

- Taci, tată, te înşeli, murmură astupându-şi urechile cu mâinile. Matthew m-a făcut fericită. Cu el, totul este simplu.... Este generos, cinstit.

- Lasă-mă să râd! Un bărbat care învârte milioane, nu poate fi cinstit! exclamă Drake cu o grimasă ironică.

- Matthew.... este bogat? murmură Jenna în culmea tulburării.

Il privi din nou pe Slim Dungan pentru a-i căuta confirmarea,

dar acesta rămase de marmură.

- Dar în sfârşit, fetiţo, nu ştiai? Are propria sa societate de informatică, "Wolf Cache System”. Fabrică sisteme de stocaj

de date informatice.

Neîncrezătoare, Jenna îl întrebă din nou din priviri pe Dungan. Dar văzându-i faţa încurcată, înţelese că tatăl său spunea adevărul. Aşadar, Matthew era un bogat om de afaceri. Oare cum putuse fi atât de naivă? Toate iluziile i se prăbuşiră, ca un castel de nisip.

- Haide, să ne întoarcem acasă, spuse în cele din urmă tatăl său, luând-o de cot. Voi face ordine în toate astea.

Jenna se înfioră. Nu, nu putea accepta să-i conducă autoritar viaţa.... Se dădu un pas înapoi.

- Unde este Matthew? Vreau să-i vorbesc!

- Sunt aici, îl auzi în spatele său.

Sunetul vocii sale o făcu să tremure. Se întoarse şi trebui să facă apel la toată energia sa pentru a nu i se arunca în braţe şi a-l ruga s-o ia de acolo. Dar, măcar o dată în viaţă, trebuia să dea dovadă de tărie de caracter.... cum deseori o sfătuise.

- Este adevărat, eşti bogat? exclamă ea.

- Dacă vrei.... acceptă Matthew ridicând din umeri.

- Ai propria ta societate?

- Da.

- De ce nu mi-ai spus?

- Nu te privea.

Mirată, Jenna se încruntă, iar Matthew reluă:

- Ai venit în munţi pentru a reflecta, nu pentru a face conversaţie cu mine!

- I-ai telefonat lui Wes? întrebă tânăra femeie, sărind de la

una la alta.

- Da.

- Dar.... de ce nu mi-ai spus nimic? exclamă ea.

- Pentru că am vrut să ştiu dacă ai minţit, Bucle de Aur, răspunse Matthew.

Cum Jenna îl privea uluită, îi explică:

- Mi-ai jurat că ai rupt logodna. Numai că ai uitat să-ţi anunţi
logodnicul.

- Ţi-aş fi explicat totul, Matthew. Dar tu, cum ai putut acţiona în spatele meu? Să spui familiei mele unde eram! Este nedemn....

Distrusă, se întrerupse, deoarece era peste puterile sale să-l acuze că o sedusese pentru a se răzbuna pe tatăl său. Bărbatul o privi cu un aer ciudat şi ridică din umeri.

- Credeam că ai încredere în mine. N-am de ce să mă justific. Fie crezi ce spui, fie îmi acorzi încredere....

Cu aceste cuvinte, făcu stânga-mprejur şi nu-i mai acordă atenţie. Tristă, Jenna înţelese că totul era limpede. Nu-i spusese niciodată că o iubea, deoarece nu simţea nimic pentru ea. Doar se jucase cu ea. Oare nu procedase la fel şi cu Lisa? Si în plus, întorsese deja pagina

Se strădui să-şi privească tatăl drept în ochi, aşteptându-se să citească acolo triumful, sau aroganţa. Dar chipul său răvăşit şi uluit nu exprima decât teamă şi îngrijorare.

- Vino, Jenna, îi ordonă în cele din urmă, cu o voce fără timbru.

Tânăra femeie se întoarse pentru ultima dată, căutându-l din ochi pe Matthew. Dar acesta dispăruse. Deja nu mai exista pentru el

îndată ce se întoarse la Miami, regăsirea cu sora sa fu ca un balsam pe inima Jennei.

- Am fost nebună de îngrijorare, spuse Lisa îmbrăţişând-o.

Apoi o privi cu admiraţie.

- în tot cazul, ai o mină splendidă.

Jenna ridică din umeri. De acum, totul îi era egal. Privi pe fereastră şi văzu o plajă cu nisip alb.

- Aşadar, ai fost în Colorado? întrebă Lisa.

Revenind cu greu la realitate, Jenna aprobă dând din cap.

- Ştiai că tata a vândut cabana?

Lisa se încruntă.

- Ah, da? Credeam doar că am încetat să mergem acolo....

Apoi, după ce tuşi încurcată, întrebă:

- Ei bine, erai cu Matthew Wolf?

Jenna tresări, gata să izbucnească în plâns.

- Nu vreau să vorbesc despre asta, murmură.

- Cum doreşti, acceptă Lissa, cu un aer supărat. Si Wes?

- Wes.... replică Jenna împotriva voinţei sale. Acum nu mă mai pot căsători cu el. Mai ales după

După ce-l iubise şi-l pierduse pe Matthew. Dar, datorită lui, înţelesese cel puţin că simţea doar afecţiune pentru Wes. Nu-l va iubi niciodată, chiar dacă ar încerca un milion de ani.

Văzând-o tremurând, Lisa îşi trecu un braţ în jurul umerilor săi.

- Tata a fost extraordinar. Datorită lui, nimeni n-a bănuit nimic. Toată lumea se bucură la perspectiva căsătoriei. Aşa că mai gândeşte-te şi nu lua decizii înainte de a fi vorbit cu Wes....

Jenna închise ochii. Doar ideea de a-şi destăinui sentimentele logodnicului său o îmbolnăvea, dar trebuia.

- Ai dreptate....

Brusc, se bătu la uşă. Când uşa se deschise, Jenna îşi văzu logodnicul, cu un buchet de trandafiri în mână şi roşi. O urmări cu privirea pe Lisa care ieşea pentru a-i lăsa singuri şi brusc, remarcă paloarea surorii sale. "I-am făcut atâtea griji....” se dojeni.

Rămasă singură cu Wes, îl privi cu atenţie. Blond şi impecabil, extrem de elegant, era opusul lui Matthew.

- Pentru tine.... făcu bărbatul, întinzându-i buchetul. Sunt fericit să te revăd.

- De ce?

- Pentru că.... ne vom căsători într-o săptămână.

- Ascultă, Wes, nu mă mai pot căsători cu tine, murmură.

- Eu te vreau de soţie. Te iubesc, Jenna, spuse repede Wes.

Tânăra femeie oftă. Ar fi preferat s-o urască, sau s-o dispreţuiască. Asta i-ar fi uşurat conştiinţa.

- Si eu, Wes, începu încet. Dar nu este suficient pentru a ne căsători. Dacă ne-am căsători, ar fi pentru că ne cunoaştem dintotdeauna şi pentru că o doresc familiile noastre. N-am avut niciun cuvânt de spus, ştii asta....

Tăcu. Oare o înţelegea?

- Ai întâlnit pe cineva în Colorado?

- Da, recunoscu simplu Jenna, surprinsă de propria sinceritate.

- Si.... aveţi proiecte împreună?

- Nu, acceptă ea cu regret. El nu mă iubeşte....

- Atunci, îţi vei petrece viaţa regretându-l?

- Sper că nu. Dar deocamdată, nu mă pot gândi la viitor. Este prea greu.

- Jenna, dacă ai şti....

Tânăra femeie îl privi. Niciodată nu auzise o asemenea frustrare în vocea lui Wes. Uimită, îl văzu traversând camera şi postându-se în faţa ferestrei.

- Si când te gândeşti că tu crezi că eşti singura care suferă dintr-o dragoste fără speranţă...

- Si tu....

- Nu eşti liberă, punct, spuse Wes cu un râs amar. Si acum, eşti părăsită de acel om al munţilor.

Jenna făcu ochii mari de uimire.

- Oare ce avem noi de pierdut? spuse bărbatul revenind şi luându-i mâinile. Familia mea, tatăl tău, doresc să ne căsătorim. Nu vreau să rămân celibatar. Tu şi cu mine nu suntem făcuţi pentru singurătate. In plus, tu depinzi foarte mult de tatăl tău. Ştiu că n-ai decât o dorinţă: să pleci de aici....

Jenna zâmbi slab.

- Aşa că ar trebui să ne căsătorim, încheie Wes cu voce

mai joasă.

Această sugestie îi păru atât de absurdă, încât tânăra femeie nu putu răspunde.

- Ai înţeles bine, spuse Wes, cu un aer încordat. Ne respectăm şi este o bază bună pentru o căsătorie.... de convenienţă. Aşa că, te cer din nou, fără martori. Eşti liberă să răspunzi. Vrei să te căsătoreşti cu mine?

Jenna îl privi uimită. Prima dată o ceruse în prezenţa familiilor lor, pentru a-i fi imposibil să refuze. Desigur, îi mai venise acest gând, dar nu-l credea un strateg atât de fin.

Totuşi, o deranja un ultim detaliu şi voia să aibă inima împăcată.

- Matthew ţi-a telefonat? Aşa ai ştiut unde eram?

Bărbatul păru că ezită, dar nu răspunse, mulţumindu-se să dea afirmativ din cap. Răspunsul său mut îi risipi ultima speranţă. N-avea rost să se ascundă. Matthew uneltise totul, servindu-se de ea pentru a se răzbuna pe tatăl său. Acceptând să-l ia de soţ pe Wes, îi va uzurpa victoria.

îl privea pe Wes drept în ochi.

- De acord, spuse hotărâtă.

Uşurat, Wes o luă în braţe. Si mai târziu, când Jenna îşi puse din nou diamantul pe deget, remarcă o mică pată de sânge pe crepul sidefiu al bluzei. Un spin de trandafir o înţepase exact deasupra inimii. în îmbrăţişarea lor înflăcărată, nu simţise nimic

Ieşind din cameră, Jenna şi Wes îi văzură pe Drake şi pe Lisa care aşteptau pe culoar.

- Ei bine? întrebă Drake îngrijorat.

- Totul este.... cât se poate de bine, răspunse Wes, îmbrăţişând-o pe Jenna.

- Sunt atât de fericit, bâigui tatăl său, strângându-i la piept. Ce s-a întâmplat în ultimele săptămâni nu va fi mai curând decât o amintire urâtă.

- Sunt atât de uşurată, murmură Lisa la urechea surorii sale, cu ochii plini de lacrimi. Veţi fi foarte fericiţi.

Incapabilă să vorbească, Jenna o sărută. Dacă măcar ar putea fi la fel de sigură de fericirea sa, cum erau toţi!

Ultimele zile înainte de nuntă trecură într-un fel de ceaţă. Jennei i se părea că se dedublase. Ziua zâmbea şi se prefăcea entuziasmată, aşa cum se potrivea unei viitoare mirese, şi se convingea de fericirea sa. Dar seara, înainte de a adormi, revedea munţii din Colorado şi conversaţiile cu Matthew. N-o iubise niciodată. Si acum, râdea probabil de credulitatea sa.

Enervată, Betsy îşi puse paharul de limonadă pe masă şi-i aruncă fratelui său o privire strălucind de mânie.

- N-am văzut niciodată pe cineva atât de încăpăţânat!

- Vezi-ţi de treburile tale, Betsy, replică Matthew.

- Dar în două zile se va căsători! replică tânăra femeie. Mai poţi să opreşti totul!

- Nu sunt treburile mele. De altfel, nici ale tale.... spuse bărbatul bând o înghiţitură de limonadă.

- Spune-mi ce s-a întâmplat cu adevărat. Nu-mi vine să cred că s-a întors cu tatăl său, după

- După ce? întrebă cu aviditate fratele său.

- .... după tot ce mi-a povestit. I-a trebuit mult curaj să plece din Miami. Si să se întoarcă fără scandal

Se întrerupse din nou şi scutură din cap.

- N-are sens. Doar dacă...

- Doar dacă ce?

- Poate ai lăsat-o tu să plece....

- Subiectul este închis, spuse Matthew ridicându-se brusc. Trebuie să plec la Denver. Am decis să vând "Wolf Cache System" şi am multe de făcut.

- Ai să mă asculţi! exclamă sora sa.

Se ridică şi i se aşeză în drum, pentru a-l împiedica să iasă.

- Te iubeşte. N-ar fi plecat niciodată dacă ai fi ridicat măcar un deget s-o reţii. De ce n-ai făcut nimic?

- Tatăl său a convins-o că m-am folosit de ea să mă răzbun....

- Si l-a crezut? exclamă stupefiată Betsy.

- Dovada că a plecat cu el!

Părând brusc descumpănit, îşi trecu o mână prin păr.

- Dacă m-ar fi iubit cum spui, ar fi trebuit să aibă mai degrabă încredere în mine decât în tatăl său. Dar a preferat să-l creadă pe Drake Mallory.... încheie privindu-şi sora.

- Te iubeşte.... repetă Betsy. Mi-a spus-o şi probabil ţi-a mărturisit-o.

- Da, recunoscu Matthew ridicând din umeri. Si ce-i cu asta?

- Dar.... Si tu?

- Ascultă, Betsy, ne-am spus atât de multe lucruri....

- Lasă-mă să râd! Nu se uită acest gen de mărturisire! I-ai spus Jennei că o iubeşti?

Tăcerea sa, mai elocventă decât orice răspuns, o făcu să ofteze.

- Cum vrei să aibă încredere în tine, dacă nu i-ai declarat dragostea ta? spuse Betsy, incapabilă să-şi ascundă dezamăgirea. Pretinzi foarte mult, dar dai puţin.

Si când el ieşi, adăugă:

- Gândeşte-te la asta, înainte de a fi prea târziu, Matthew.

Capitolul 10

în dimineaţa nunţii, Jenna deschise larg fereastra şi admiră primele raze de soare care străluceau peste ocean. Apoi, inspiră profund de mai multe ori, pentru a se calma. Si în acea noapte visase munţii din Colorado. Dar, se gândi oftând, probabil Matthew o uitase deja...

Cu moartea în suflet, se îndreptă spre baia vecină cu dormitorul şi de unde tocmai ieşea când Lisa năvăli în încăpere.

- Totul este în regulă, Lisa? o întrebă, alarmată de faţa sa răvăşită.

- Da, bâigui aceasta din urmă.

Brusc, Lisa făcu ochii mari neliniştiţi şi păli. Cu mâna la gură, se năpusti în baie şi trânti uşa după ea.

- Deschide-mi! ordonă Jenna, foarte îngrijorată.

După un timp, Lisa, trasă la faţă şi cu ochii încercănaţi, întredeschise uşa.

- Nu te apropia! strigă.

- Dar spune-mi cel puţin ce se întâmplă! o rugă tânăra femeie stăpânindu-şi elanul cu care se îndrepta spre ea.

Lisa ieşi în sfârşit din baie. Obosită, se aşeză pe pat şi se rezemă cu spatele de perne.

- Nu voiam să-ţi spun înainte de luna ta de miere. Nu credeam că mă voi simţi atât de rău, atât de repede...

Si adăugă cu un aer provocator.

- Sunt însărcinată.

-Asta este minunat! exclamă Jenna.

Dar sora sa izbucni în plâns şi-şi vârî capul în perne. Jenna înţelese imediat că nu erau lacrimi de bucurie.... Oare ce se întâmpla!

-Ce va fi cu mine, acum? se lamentă Lisa, plângând încă.

-Dacă mi-ai spune ce nu merge.... Credeam că vrei să ai copii?

Lisa luă o batistă şi-şi şterse ochii. Aşezată pe pat, în mijlocul
pernelor de dantelă, părea foarte vulnerabilă.

- Bineînţeles, vreau copii, recunoscu cu vocea tremurândă. Dar nu cu Tony. Ascultă, îţi voi povesti totul, dar nu astăzi....

Năucită, Jennei îi trebui un timp înainte de a reacţiona.

-Dar credeam.... că sunteţi fericiţi.

-Ne prefacem, continuă Lisa cu greutate. Îţi aminteşti că ţi-am spus că-ţi voi povesti temerile mele prenupţiale înainte de a fugi în Colorado?

-Credeam că voiai să-mi ridici moralul....

- Asta încercam să fac, fără a intenţiona să-ţi vorbesc cu adevărat. Dar trebuie să mă destăinui cuiva, altfel s-ar putea să
înnebunesc. .

Venind din partea Lisei, de obicei atât de tare, aceste cuvinte o surprinseră pe Jenna, care se ruşină brusc de egosimul său din ultimele săptămâni. Aşadar, sora sa avea probleme, iar ea nu remarcase nimic.

- Vorbeşte, îţi va face bine..

După o lungă tăcere, Lisa începu să vorbească:

- Admirabilul nostru tată l-a ales pe Tony ca ginere şi soţ perfect. La început, totul a fost bine între noi. Tony era frumos, ambiţios şi avea un viitor frumos în faţă. Dar am înţeles repede că era posesiv şi autoritar. Relaţiile noastre s-au degradat repede. Si apoi, mai este ceva... continuă Lisa, privind batista pe care o şifona nervoasă. Iubesc un alt bărbat....

- Cum! Si tata ştie? întrebă Jenna, sorbindu-i cuvintele.

- Oh, nu, din fericire! Stia doar că nu voiam să mă căsătoresc cu Tony, ceea ce nu l-a împiedicat să facă presiuni. La capătul puterilor, am acceptat.... Dar am greşit, încheie Lisa, acoperindu-şi faţa cu mâinile.

Jenna ar fi vrut să-şi consoleze sora, dar se simţi incapabilă.

- îmi pare rău. Dacă pot face ceva pentru tine....

- Acum, că sunt însărcinată, este prea târziu. Si când te gândeşti că am crezut că voi avea într-o bună zi destul curaj

- .... să-l părăseşti pe Tony?

- .... să nu mă mai supun autorităţii tatei! Stii cât este de insuportabil.

Jenna îşi observă gânditoare sora, apoi brusc îi veni altă idee.

- Si bărbatul acesta pe care-l iubeşti? îl vezi?

- Uneori. Este adorabil cu mine, ceea ce face lucrurile şi mai dificile. Măcar dacă aş fi avut curajul să vorbesc cu tata....

Dar ştii, ca şi mine, că nu-i putem refuza nimic.

Cu privirea aţintită asupra Lisei, Jenna trase concluzia că situaţia sa era mai puţin dramatică decât a ei. Matthew n-o iubise niciodată, altfel s-ar fi bătut cu toţi. Acum, se resemnase la o viaţă fără dragoste.

- Chiar nu pot face nimic pentru tine? întrebă din nou Jenna.

- Să-l faci fericit pe Wes, oftă Lisa, din ai cărei ochi şiroiau lacrimi. Dacă poţi. .

Karen Dodd înfoie jupele Jennei cu un murmur de aprobare.

- Splendid, se fandosi ea. Nu mai schimb nimic. După o lună petrecută în California în acel centru de tratament cu apă de mare, nu mai sunteţi aceeaşi

Confuză, se intimidă gândindu-se că fusese indiscretă.

- în sfârşit, vreau să spun că sunteţi la fel de frumoasă, dar aţi fost atât de slabă...

- înţeleg foarte bine ce vreţi să spuneţi, făcu Jenna pentru a întrerupe scurt explicaţiile.

Deja îmbrăcată pentru ceremonie, Lisa, foarte palidă, privea pe fereastră fără să spună o vorbă. Jennei îi era greu să se vadă în rochie de mireasă, după ce săptămâni întregi respinsese ideea căsătoriei. în câteva ore, va fi soţia lui Wes. La bine şi la rău.... La acest gând, o străbătu o undă de şoc, dar se bătu la uşă şi-şi veni repede în fire.

- Au sosit coaforul şi esteticiana, spuse o voce. Să intre?

- Da, da, încuviinţă Karen Dodd care, după o ultimă privire

asupra rochiei Jennei, se întoarse să-i salute pe nou-veniţi.

- Să procedăm în ordine. în timp ce dumneavoastră o machiaţi pe doamna Mallory-Clarke, dumneavoastră coafaţi mireasa, îi ordonă coaforului. Apoi o machiaţi dumneavoastră, în timp ce dumneavoastră o coafaţi pe Lisa, încheie întorcându-se apoi spre esteticiană. Nu vreau să lăsăm nimic la întâmplare, nu-i aşa Jenna?

Aşezată în faţa măsuţei de toaletă, Jenna o privea pe esteticiană pudrând-o şi machind-o. Făcea minuni, se gândi, deoarece tânăra femeie a cărei imagine o vedea în oglindă nu semăna deloc cu cea care venise din Colorado, acum câteva zile...

Apoi, privind-o pe ascuns pe Lisa, deja machiată şi coafată, o găsi strălucitoare. Esteticiana reuşise să estompeze urmele suferinţei şi să atenueze paloarea tenului acum de un roz delicat. Din nou se bătu la uşă. încă de dimineaţă, telegramele de felicitare soseau în număr mare, fără să se uite detaliile de ultimul minut şi întrebările stupide.... Lisa se ridică pentru a merge să
răspundă şi ieşi din cameră.

-Aşa! Gata! spuse esteticiana aranjând voalul.

Se dădu înapoi pentru a-i acorda o privire admirativă.

-Sunteţi splendidă.

- Nu, dumneavoastră sunteţi o magiciană, o corectă Jenna, prefăcându-se entuziasmată.

-Poate, acceptă esteticiana, impresionată de compliment. Dar sunteţi atât de frumoasă, încât n-am avut mare lucru de

făcut

Când esteticiana îşi lua rămas-bun, intră Lisa.

- Ce se întâmplă? întrebă Jenna, alarmată de aerul său încurcat.

- Trebuie.... să-ţi înmânez un plic oarecum special, murmură Lisa oftând adânc.

Evident, ziua se anunţa agitată! Surprizele apăreau ca diavolii din cutie. Si cu toate acestea, trebuia să-şi păstreze mintea limpede

- Am spus să se depoziteze totul pe verandă, spuse Jenna plictisită.

- Dar pe plic este specificat să ţi se înmâneze personal, insistă Lisa, întinzându-i-l.

Intrigată, tânăra femeie îl luă, apoi descifră scrisul cu cerneală roşie. Stiu din instinct că mesajul venea de la Matthew. Inima începu să-i bată atât de puternic, încât îşi duse mâna la piept pentru a o împiedica să explodeze.

- Ce ai? o întrebă sora sa, văzând-o foarte palidă.

Tremurând, Jenna se aşeză într-un fotoliu adânc şi privi din

nou plicul din mâinile sale. îl desfăcu şi scoase de acolo un act făcut de notar. înţelegând fulgerător despre ce era vorba, scoase un strigăt care o alarmă pe Lisa, deja foarte îngrijorată.

- Te rog, spune-mi ce este....

- Este actul de donaţie al cabanei, cu un bilet de la Matthew, bâigui Jenna. Ascultă: "îţi dau această cabană şi chiar mai mult.... Am fost foarte dur cu tine. Meriţi să fii

fericită şi sper că vei fi", citi în şoaptă.

Nu-şi revenea! îi oferea cabana, în timp ce ţinea la ea ca la ochii din cap şi n-ar fi vândut-o pentru tot aurul din lume. Mai ales fiicei duşmanului său declarat. Asta nu putea să însemne decât un singur lucru: o iubea!

Jenna ridică ochii spre Lisa şi se însufleţi.

- Ce s-a întâmplat între tine şi Matthew când ne-am petrecut vacanţele la cabană? Lisa, trebuie să-mi spui adevărul!

Cu privirea emoţionată, îşi ruga sora, dar aceasta păru stânjenită.

- Chiar vrei să ştii? Nu sunt mândră de asta....

- Spune, este într-adevăr important.

- Oh, n-a fost mare lucru, să ştii! oftă Lisa. îl găseam foarte seducător şi alergam neîncetat după el. în primii doi ani, el a rezistat şi nu s-a întâmplat nimic

- Si după aceea?

- Numai câteva sărutări în ultima vară. Dar n-a mers nimic între noi şi eram pe cale să ne despărţim când ne-a descoperit tata

Tăcu un timp, apoi reluă:

- Tata m-a pălmuit şi mi-a ordonat să mă întorc la cabană. Evident, l-a acuzat pe Matthew că m-a sedus.... I-a spus nişte lucruri îngrozitoare.

Lisa tăcu din nou, tulburată de amintirea acelor clipe neplăcute.

- Continuă. Te rog.... o imploră Jenna, sorbindu-i cuvintele.

- I-a spus că nu era decât un indian, un sălbatic şi că-i interzicea să se atingă de un singur fir de păr al fetelor lui. Si l-a ameninţat de asemenea că dă foc cabanei sale. Vorbea de cabană

La aceste cuvinte, Jenna se înfioră de durere şi de ruşine. De-abia îi venea să creadă că tatăl său rostise asemenea cuvinte... înţelegea mai bine dispreţul lui Matthew împotriva lui. El, care era atât de mândru de moştenirea strămoşilor săi....

- Dar tata a spus că a încercat să te seducă, reluă.

- S-a comportat întotdeauna ca un adevărat gentleman, răspunse Lisa zâmbind cu tristeţe. Nici măcar nu l-am apărat când tata a debitat acele orori. Mi-e ruşine.... murmură în sfârşit, plecând capul.

Făcu o pauză şi-şi puse mâinile pe pântec.

- .... şi copilul acesta! Care-i va fi viaţa, acum?

- Aş vrea să-mi mai spui un lucru, reluă Jenna, strângându-i mâinile.

- Am impresia că ţi-am spus deja tot, Jenna.

- Tata a declarat că Matthew l-a sunat pe Wes pentru a-l informa unde mă aflam. Este adevărat?

Desigur, cunoştea deja răspunsul, dar nu se putu împiedica să se agaţe de o aparentă speranţă.

- Aş fi preferat să nu-mi pui întrebarea, murmură sora sa. Da, l-a sunat pe Wes, dar nu ştiu ce şi-au spus. Oricum, tata a luat avionul spre Colorado puţin mai târziu seara, pentru a te aduce.

-Ai vrea să mă laşi puţin singură, te rog? Sosesc imediat, spuse cu o voce fără timbru.

Lisa o privi o clipă, apoi dădu din cap.

- Mă duc să văd dacă au sosit limuzinele.

Apoi, înainte de a ieşi, adăugă:

- Oricum, dacă ai nevoie de mine...

Jenna îi adresă un zâmbet slab pentru a-i mulţumi, apoi se ridică şi privi pe fereastră. Afară, grădina întreţinută cu grijă strălucea. N-avea nimic de-a face cu natura sălbatică din Colorado.... Wes era de asemenea mult diferit de bărbatul pe care-l iubea.... Constată din nou că dragostea sa pentru Matthew era mai puternică decât orice. Desigur, o trădase, dar nu încetase să-l iubească. Si el o iubea. Altfel, de ce i-ar fi oferit cel mai preţios bun al său, cabana strămoşilor? Dar o îndoială i se strecură totuşi în minte.

Dacă i-o dăduse tocmai pentru a-i aminti timpul petrecut de amândoi acolo? Nu, era imposibil! Si de altfel, la ce bun să se tot gândească la asta? Voia răspunsuri? Depindea doar de ea! Trebuia să acţioneze. Si repede.

Iute ca fulgerul, întinse braţul şi puse mâna pe telefonul de lângă pat. După ce ceru numărul lui Betsy la informaţii, îl formă cu inima bătând puternic. Soneria răsună de mai multe ori. Jenna se ruga ca prietena sa să fie acasă. Când era gata să închidă, o voce gâtuită răspunse în sfârşit.

- Oh, Betsy.... oftă Jenna, atât de uşurată s-o audă, încât era gata să izbucnească în plâns.

- Jenna? Ce s-a întâmplat? După câte îmi amintesc, astăzi

te căsătoreşti?

- Da, dar.... Spune-mi unde este Matthew? Trebuie să-i vorbesc. Este urgent.

- Nu ştiu nimic. A venit să mă vadă acum câteva zile, dar ne-am certat. De atunci, nu l-am mai văzut.

- V-aţi certat? De ce?

Tinerei femei i se păru că percepe un oftat adânc la celălalt capăt al firului.

- Pentru că acţionează ca un imbecil. N-ar fi trebuit să te lase să pleci niciodată, Jenna. Asta i-am spus.

- Nu m-a reţinut....

- Dar te iubeşte, afirmă Betsy. Problema este că nu vrea să recunoască! încă îmi ador fratele, dar este foarte orgolios. îţi reproşează că n-ai avut încredere în el. îmi pare rău, Jenna. Aş fi vrut să te ajut, dar n-am putut face nimic

- Oricum, mulţumesc că ai încercat, Betsy.... La revedere....

- La revedere, Jenna. Nu ştiu dacă ai dreptate să te căsătoreşti, dar este alegerea ta.... Aşa că, toate urările mele de fericire.

Tânăra femeie închise. Totul i se încurca în minte. Trădarea lui Matthew, donarea cabanei şi conversaţia cu Betsy.... Da, aceasta din urmă avea dreptate, hotărî: trebuia să facă alegerea sa. Jenna îşi întâlni privirea în oglindă. îi reveni atunci în memorie imaginea sa în ziua probei de rochie. Nicio licărire n-o anima atunci, dar acum, privirea îi strălucea şi obrajii îi erau roz de emoţie.

Brusc, ştiu că nu va mai fi niciodată victima voinţei altuia. Se va lupta cu greutăţile pentru fericirea sa. Puţin îi păsa de criticile sau de furia tatălui său. îl voia pe Matthew!

Râse uşor, triumfător. Nimeni şi nimic n-o va împiedica să-l caute, până la capătul lumii dacă trebuia. Nu se va recunoaşte învinsă atâta timp cât nu-i va vorbi. Ridicându-şi jupoanele apretate, Jenna se repezi spre uşă şi o deschise cu un gest brusc. Pe culoar, o văzu pe Karen Dodd, cu un blocnotes în mână, luând notiţe.

- Sunteţi splendidă! Aşteptaţi o clipă. Vreau să mă asigur că drumul este liber, înainte să coborâţi scara.

- Nu va fi necesar, o întrerupse Jenna repezindu-se la capătul coridorului.

- Aşteptaţi! strigă Karen Dodd, grăbindu-se în urma sa. Nu înţelegeţi! Dacă logodnicul dumneavoastră este jos şi vă vede, va fi o catastrofă! Stiţi bine că asta aduce ghinion! Vă rog, domnişoară Mallory, opriţi-vă!

Dar Jenna n-o asculta. îşi ridică jupa şi jupoanele, descoperindu-şi picioarele încălţate în mătase şi jartiera brodată cu satin alb şi coborî în grabă scara. De-abia ajunse în hol, că-l văzu pe Wes.

- Wes! îl strigă alergând spre el.

îl văzu oprindu-se brusc şi întorcându-se pentru a o privi cu un aer surprins.

- Jenna? Crezi că trebuia să ne vedem înainte de ceremonia religioasă?

- Trebuia să te văd imediat. Trebuie să-ţi vorbesc. Este

într-adevăr foarte important.

- Presupun.... spuse Wes, urmând-o în bibliotecă.

Ajunşi acolo, Jenna închise uşa după ei şi se întoarse spre el.

- N-ai fost niciodată atât de frumoasă, murmură Wes, frapat de expresia de pe chipul său. Ochii îţi strălucesc ca nişte diamante.

Jenna fu jenată de compliment, deoarece dacă strălucea, era datorită iubirii pe care i-o inspira un alt bărbat. Cu un aer hotărât, îşi scoase inelul de logodnă de pe deget, fără greutate, ca şi când nu fusese niciodată la locul său acolo, şi i-l întinse fără să spună o vorbă.

- Ce se întâmplă? întrebă Wes, fără să ia diamantul.

- Nu mă pot căsători cu tine. Respectul şi prietenia nu sunt suficiente, şi iubesc un alt bărbat. Nu pot să renunţ la el.

- Matthew Wolf? Aşadar, într-adevăr îl iubeşti? întrebă încet Wes, impresionat de atâta energie.

- Din tot sufletul.

- Dar.... ţi-am povestit cum te-a găsit tatăl tău. Datorită lui....

Răvăşită, Jenna lăsă capul în jos. Văzând-o gata să plângă, Wes

nu mai putu să tacă.

- Ascultă, Drake mi-a interzis să-ţi spun adevărul, dar cu atât mai rău. Ai dreptul să ştii. Oricum, nimic nu te va mai face să-ţi schimbi părerea.

- Ce să ştiu? bâigui Jenna, tremurând.

închise ochii şi-i redeschise. Un alt dezastru? Va mai putea să-l suporte?

Matthew nu te-a trădat, Jenna. Cred că încerca să afle dacă această nuntă va avea loc sau nu. Când i-am spus că ne vom căsători, a cerut adresa noastră pentru a trimite un cadou de nuntă. I-am dat-o. N-am ştiut cine era, până când i-am vorbit despre asta tatălui tău. Drake a devenit nebun de furie. A făcut apropierea şi... Stupefiată, Jenna era gata să leşine. înnebunită de fericire, se înălţă pe vârful picioarelor şi-l sărută.

- Mulţumesc. Eram sigură... Acum, trebuie să-l găsesc.

- Mult noroc, Jenna, îi spuse Wes pe un ton binevoitor. Si să fii fericită.

Când tânăra femeie ajunse în uşă, îl văzu pe Matthew în hol. Auzind zgomot de paşi, acesta se întoarse şi alergă spre ea. O luă în braţe, strângând-o ca un nebun.

- Matthew, murmură Jenna, râzând şi plângând de fericire.

- Taci, spuse bărbatul, acoperind-o cu sărutări.

- Am venit să te iau. N-ar fi trebuit să te las să pleci niciodată. Iartă-mă

- Asta este tot? Oare n-ai uitat ceva? îl întrebă revoltată brusc, printre lacrimi.

- Că eşti în rochie de mireasă şi pe punctul de a te căsători cu alt bărbat? Cu atât mai rău. într-o zi sau alta, aţi fi înţeles că a fost o greşeală....

- Ai dreptate, interveni Wes, care li se alăturase.

Auzindu-şi rivalul, Matthew o strânse atât de puternic,

încât îi tăie respiraţia.

- Căsătoria noastră era sortită eşecului.... reluă Wes cu un zâmbet trist. Nu mai rămâne decât să anunţ invitaţii. Dar nu mă sperie.

- Va fi bine, Sherborn, îl încurajă Matthew pe un ton autoritar.

Apoi, coborî privirea asupra chipului Jennei, conducând-o spre uşa de la intrare.

- Mergem?

- Nu încă, se încăpăţână tânăra femeie, refuzând să înainteze. într-adevăr, ai uitat ceva.

- Dar.... ce?

- Eşti cam încet la minte, bătrâne, interveni Wes, observându-l pe Matthew cu un aer amuzat. Apoi se întoarse şi se îndepărtă cu nonşalanţă, cu mâinile în buzunare.

Matthew plecă ochii spre tânăra femeie şi o privi cu un aer întrebător. Apoi, înţelese în sfârşit şi un zâmbet îi lumină faţa.

- Te iubesc.... spuse tandru şi mândru în acelaşi timp.

Atunci, porţile paradisului se deschiseră în faţa Jennei, care se

cuibări lângă el. Matthew o ridică în braţe şi ieşi din casă pentru a se îndrepta spre maşina închiriată, parcată foarte aproape de limuzine. Soferii care îşi pierdeau vremea fumând o ţigară, îi priviră. Trena de satin a rochiei Jennei mătura solul în urma lor şi voalul diafan flutura în aer. După o clipă de surpriză, şoferii aplaudară, dar entuziasmul le fu întrerupt de un urlet furios.

Drake Mallory se năpusti afară, arătându-le pumnul.

- Wolf! Mi-ai răpit fiica. îţi jur că mi-o vei plăti. Dacă mai pui vreodată piciorul aici

Jenna cu braţele în jurul gâtului lui Matthew, nu mai tremură la cuvintele tatălui său. îi strigă vorbele care fusese sfătuită de atâtea ori să le spună:

- Este viaţa mea! Lasă-mă s-o trăiesc aşa cum cred!

în culmea fericirii, Matthew deschise portiera pasagerului ca să intre în maşină. Se grăbi să urce şi el, în timp ce tânăra femeie deschidea geamul, aplecându-se în afară.

îşi pierduse tatăl şi regreta, dar îşi găsise dragostea vieţii. Poate într-o zi, cei doi bărbaţi se vor împăca? Oricum, nu-şi va pierde speranţa, până când această minune se va întâmpla.

Matthew demară.

- Gata? o întrebă privind-o cu dragoste.

- Gata pentru orice....

Si când el dădu înapoi, îşi văzu tatăl, încă nemişcat în uşă, cu umerii prăbuşiţi.

Aplecându-se peste geamul portierei, Jenna strigă:

- Te iubesc tată, dar nu mai sunt o fetiţă.

Era femeie, femeia lui Matthew Wolf. în ciuda tuturor. Pentru toată viaţa.

Epilog

Doi ani mai târziu, în camera sa a spitalului din Denver, Jenna Mallory Wolf, palidă dar zâmbitoare, strângea mâna soţului său iubit, contemplând leagănul în care dormea copilul lor. Ce drum parcurseră de la vacanţa în Colorado

Extrem de mulţumită, Jenna se simţea cea mai fericită femeie din lume. Totuşi, două umbre îi tulburau fericirea.

Mai întâi, sora sa pierduse copilul şi hotărâse să divorţeze. Ceea ce nu se făcuse fără greutate. Jenna oftă. I-ar fi plăcut ca sora sa să vină să împartă cu ea bucuria acestei naşteri.... Dar înţelegea de asemenea că acest eveniment îi trezea amintiri prea dureroase

Când era adâncită în gândurile sale, se bătu la uşă. Prin uşa întredeschisă, o femeie zâmbitoare îşi trecu capul.

- Oare aici doarme cel mai frumos bebeluş din lume?

Recunoscând-o pe Lisa, Jenna nu-şi putu reţine un strigăt de bucurie. întinse braţele surorii sale şi-l văzu pe însoţitorul său. Cu gura căscată, întâlni privirea lui Wes.

Matthew păru de asemenea foarte mirat.

- Sper că nu te deranjează că am venit cu Wes? întrebă Lisa, cu ochii înceţoşaţi de lacrimi.

- Nu, bineînţeles. Dar.... dacă mi-ai putea explica, ceru Jenna, intrigată.

în acea clipă, Wes o îmbrăţişă pe Lisa şi zâmbi.

- Dacă ţi-aş spune că femeia vieţii mele este de acum liberă.... îi mărturisi.

Brusc, totul se lămuri. Lisa îl iubea pe Wes şi sora sa era pasiunea secretă a acestuia din urmă. îi privi pe amândoi şi le zâmbi. Apoi, căutându-l pe Matthew cu privirea, observă că acesta dispăruse, probabil pentru a-i lăsa să se bucure singuri de regăsirea familială.

- Vă iubeaţi fără să ştiu. Dar atunci....?

- Am vrut să divorţez de mult timp, dar n-am vrut ca Tony să creadă că era din cauza unui alt bărbat. Căsătoria noastră a fost o greşeală, încă de la început. în plus, n-am vrut să-l contrariez pe tata.... îi explică sora sa. Când am înţeles că m-am îndrăgostit de Wes, am rezistat. Din cauza ta, Jenna, deoarece am crezut că-l iubeai şi el de asemenea, de altfel. Am crezut că îndoielile tale, apoi admiraţia excesivă pentru Matthew, se datorau unei crize de teamă.... prenupţială. Doream fericirea ta şi pe cea a lui Wes.

Tăcu, apoi adăugă cu regret:

- Eraţi promişi unul celuilalt dintotdeauna, aşa că n-am vrut să stric totul. Tata credea că formaţi cuplul perfect, dar mi-ar plăcea să se resemneze

Jenna oftă. încă o umbră care plana asupra fericirii sale .... Nu reuşise niciodată să facă pace cu tatăl său. Si Lisa, favorita lui Drake Mallory, se îndepărtase de el. Stia de asemenea că Matthew nu-i va ierta niciodată tatăl, nici chiar din dragoste pentru ea. Cunoscându-şi soţul, bărbat mândru şi circumspect, nu-l întrebase niciodată nimic, refuzând să renunţe la demnitatea sa pentru a-i face plăcere. Timp de doi ani, Jenna

reconstituise treptat acel puzzle al relaţiilor furtunoase dintre tatăl său şi familia Wolf. Drake nu cumpărase cabana pentru familie, ci mai întâi pentru escapade extraconjugale. Soţia sa, descoperind cuibul de plăceri, încercase să semene confuzie, făcând din acea cabană un loc liniştit de vacanţă

Jenna înţelesese atunci repede că de când era copilă, căsătoria părinţilor săi fusese la ananghie. Dar cu toate acestea, tatăl său îi lipsea. Acum nu se mai temea că suferă influenţa lui, nici nu mai tremura în faţa autorităţii sale.

Aruncând o privire spre leagăn, oftă.

în acea clipă, uşa se deschise şi-l văzu pe Matthew în compania lui Drake Mallory. Uluite de acest spectacol incredibil, Lisa şi Jenna îi priviră pe cei doi bărbaţi, incapabile să reacţioneze. Drake ducea în braţe o mulţime de cadouri pentru bebeluş. Jenna remarcă de asemenea că tatăl său plângea, în ciuda eforturilor de a-şi stăpâni lacrimile.

- Vă cer iertare…murmură Drake.

- Dar cum.... bâigui Jenna, mirată.

îşi observă soţul, neîndrăznind să creadă că era cel care provocase această întâlnire.

- Nimic mai simplu.... mărturisi acesta din urmă, privind-o cu tandreţe. Te iubesc şi ştiam că vei fi fericită să-ţi revezi tatăl. Ce
poate fi mai simplu. .

Jenna îi zâmbi. Totul fusese spus. Datorită minunatului său soţ, din viaţa sa fuseseră alungaţi ultimii nori. Si nimic nu va mai veni să le tulbure vreodată fericirea.

Sfârşit